COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 23.9.2020
COM(2020) 610 final

2020/0279 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

privind gestionarea situațiilor legate de azil și migrație și de modificare a Directivei 2003/109/CE a Consiliului și a Propunerii de regulament (UE) XXX/XXX [Fondul pentru azil și migrație]

(Text cu relevanță pentru SEE)

{SWD(2020) 207 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

1.1. Motivele și obiectivele propunerii

În Orientările politice ale Comisiei, președinta Ursula von der Leyen a anunțat pregătirea unui nou Pact privind migrația și azilul, care să implice o abordare cuprinzătoare a frontierelor externe, a sistemelor de azil și de returnare, a spațiului Schengen de liberă circulație și a dimensiunii externe.

Noul Pact privind migrația și azilul, prezentat împreună cu propunerea de față de nou regulament privind gestionarea situațiilor legate de azil și migrație[1], reprezintă un nou început în ceea ce privește migrația, bazat pe o abordare cuprinzătoare a gestionării situațiilor legate de migrație. Prezenta propunere instituie un cadru comun pentru gestionarea situațiilor legate de azil și migrație la nivelul UE, ca o contribuție esențială la abordarea cuprinzătoare, și urmărește promovarea încrederii reciproce între statele membre. Pe baza principiilor generale ale solidarității și distribuirii echitabile a răspunderii, noul pact promovează un proces integrat de elaborare de politici, reunind politici în materie de azil, migrație, returnare, protecție a frontierelor externe, combatere a traficului ilegal de migranți și relații cu țări terțe cheie, reflectând astfel o abordare guvernamentală integratoare. În pact se recunoaște faptul că o abordare cuprinzătoare înseamnă, de asemenea, o expresie mai puternică, mai durabilă și mai tangibilă a principiului solidarității și al distribuirii echitabile a răspunderii, care își găsește echilibrul într-un context mai larg, prin extinderea sferei de aplicare a acestui principiu dincolo de procedura prin care se determină ce stat membru este responsabil cu examinarea unei cereri de protecție internațională. Aceste principii ar trebui, prin urmare, să se aplice întregului proces de gestionare a situațiilor legate de migrație, de la asigurarea accesului la protecție internațională, la combaterea migrației neregulamentare și a deplasărilor neautorizate.

Provocările gestionării situațiilor legate de migrație, care variază de la asigurarea unui echilibru al eforturilor de prelucrare a cererilor de azil la asigurarea unei identificări rapide a persoanelor care au nevoie de protecție internațională sau la returnarea efectivă a persoanelor care nu au nevoie de protecție, ar trebui abordate în mod uniform la nivelul Uniunii Europene în ansamblu. În plus, presiunea asupra sistemelor de azil ale statelor membre continuă să reprezinte o povară grea pentru statele membre ale primei intrări, precum și pentru sistemele de azil ale altor state membre din cauza deplasărilor neautorizate. Actualul sistem de migrație este insuficient pentru a face față acestor realități. În special, în prezent nu există un mecanism de solidaritate eficace și nici norme clare privind responsabilitatea. Prin urmare, este necesar un cadru european care să poată gestiona interdependența dintre politicile statelor membre și deciziile acestora. Acest cadru trebuie să țină seama de realitățile în continuă schimbare ale migrației, care au presupus o complexitate sporită și o nevoie intensificată de coordonare.

Prezenta propunere de nou regulament privind gestionarea situațiilor legate de azil și migrație vizează să înlocuiască actualul Regulament Dublin și să relanseze reforma sistemului european comun de azil (SECA) prin instituirea unui cadru comun care să contribuie la abordarea cuprinzătoare a gestionării situațiilor legate de migrație printr-un proces integrat de elaborare de politici în domeniul gestionării situațiilor legate de azil și migrație, incluzând

[1] JO L […], […], p. […].

ambele sale componente: internă și externă. Această nouă abordare ancorează sistemul existent într-un cadru mai larg, capabil să reflecte abordarea guvernamentală integratoare și să asigure coerența și eficacitatea acțiunilor și a măsurilor luate de Uniune și de statele sale membre. Această abordare include, de asemenea, un mecanism de solidaritate nou, mai cuprinzător, pentru a asigura funcționarea normală a sistemului de migrație, precum și criterii raționalizate și mecanisme mai eficiente de determinare a statului membru responsabil cu examinarea unei cereri de protecție internațională.

Prezenta propunere prevede un nou mecanism de solidaritate, flexibil și reactiv, care să permită adaptarea la diferitele situații prezentate de diferitele provocări legate de migrație cu care se confruntă statele membre, prin stabilirea mai multor măsuri de solidaritate din care statele membre să poată alege pentru a-și oferi contribuția. În cadrul acestei noi abordări privind solidaritatea se oferă sprijin continuu și divers statelor membre aflate sub presiune sau care sunt expuse riscurilor de presiune și se prevede un proces specific de abordare a specificităților pe care le presupun debarcările în urma operațiunilor de căutare și salvare (SAR). În plus, statele membre vor putea să ofere contribuții voluntare în orice moment. Comisia va asigura o coordonare continuă a acestor măsuri.

Propunerea de față include, de asemenea, dispoziții de consolidare a returnării migranților aflați în situație neregulamentară. În acest scop, propunerea introduce un mecanism de facilitare a cooperării cu țările terțe în materie de returnare și readmisie care completează mecanismul instituit prin articolul 25a din Regulamentul (UE) nr. 810/2019[2] privind Codul de vize. Acest nou mecanism îi conferă Comisiei competența de a prezenta Consiliului un raport în care să identifice măsuri eficace de stimulare și îmbunătățire a cooperării cu țările terțe pentru a facilita returnarea și readmisia, precum și a cooperării între statele membre, cu același obiectiv, luând în considerare în mod corespunzător interesele generale și relațiile cu țările terțe în cauză. Comisia se va baza pe informațiile furnizate de Serviciul European de Acțiune Externă și de delegațiile UE. Ulterior, Comisia și Consiliul vor lua în considerare orice măsuri suplimentare adecvate care urmează să fie puse în aplicare în acest sens, în limitele competențelor lor respective. Acest mecanism și noul coordonator al UE în materie de returnare, cu sprijinul unei rețele de reprezentanți la nivel înalt, anunțate în noul Pact privind migrația și azilul, vor contribui la o abordare strategică și coordonată comună în materie de returnare și readmisie între statele membre, Comisie și agențiile Uniunii.

Totodată, printre măsurile luate în spirit de solidaritate se numără și noile posibilități pe care le vor avea statele membre să își ofere reciproc asistență pentru efectuarea returnărilor, sub forma preluării sarcinii de returnare. În cadrul acestei noi forme de solidaritate, statele membre ar urma să se angajeze să returneze migranții aflați în situație neregulamentară în numele unui alt stat membru, efectuând toate activitățile necesare în acest scop direct de pe teritoriul statului membru beneficiar (de exemplu, consiliere în materie de returnare, purtarea unui dialog strategic cu țările terțe, sprijin pentru returnarea voluntară asistată și reintegrare). Astfel de activități se adaugă celor efectuate de Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă (EBCGA) în virtutea mandatului său și includ, în special, măsuri pe care agenția nu le poate pune în aplicare (de exemplu, oferirea de sprijin diplomatic statului membru beneficiar în relațiile cu țările terțe). Cu toate acestea, în cazul în care returnarea nu va fi încheiată în termen de 8 luni, migranții aflați în situație neregulamentară ar urma să fie

[2] Regulamentul (UE) 2019/1155 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 810/2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize), JO L 188, 12.7.2019, p. 25.

mutați pe teritoriul statului membru care preia sarcina de returnare în vederea continuării eforturilor de executare a deciziilor de returnare.

Noua abordare a gestionării situațiilor legate de migrație include, de asemenea, îmbunătățirea normelor privind responsabilitatea examinării unei cereri de protecție internațională, astfel încât să se contribuie la reducerea în mod proporțional și rezonabil a deplasărilor neautorizate.

Prezenta propunere stabilește totodată un cadru de guvernanță bazat pe strategiile naționale ale statelor membre, care va contribui la realizarea unei strategii europene privind gestionarea situațiilor legate de azil și migrație. Aceasta din urmă va stabili abordarea strategică pentru gestionarea situațiilor legate de azil și migrație la nivel european și pentru punerea în aplicare a politicilor în materie de azil, migrație și returnare, în conformitate cu abordarea cuprinzătoare.

Reforma sistemului european comun de azil (SECA)

Pactul se bazează pe propunerile Comisiei din 2016 și 2018 de reformare a SECA și introduce elemente suplimentare astfel încât să se asigure echilibrul necesar pentru un cadru comun care să reunească toate aspectele politicii în domeniul azilului și al migrației. Reforma privind azilul propusă în 2016 cuprindea șapte propuneri legislative: Regulamentul Dublin reformat[3], Regulamentul privind Eurodac reformat[4], Regulamentul de instituire a Agenției Uniunii Europene pentru Azil[5], Regulamentul privind procedura de azil[6], Regulamentul privind condițiile pentru protecția internațională[7], Directiva reformată privind condițiile de primire[8] și Regulamentul privind cadrul de relocare al Uniunii[9]. În septembrie 2018, Comisia a prezentat, de asemenea, Propunerea modificată de regulament de instituire a Agenției UE pentru Azil[10].

Deși în ceea ce privește o serie dintre aceste propuneri s-au înregistrat progrese semnificative și au fost încheiate acorduri politice provizorii între colegiuitori cu privire la Propunerea de regulament privind condițiile pentru protecția internațională, Propunerea de directivă privind condițiile de primire, Propunerea de regulament privind cadrul de relocare al Uniunii, Propunerea de regulament privind Eurodac și prima Propunere de instituire a Agenției UE pentru Azil, în ceea ce privește Propunerea de regulament Dublin și Propunerea de regulament privind procedura de azil s-au înregistrat progrese mai limitate, în principal din cauza divergențelor de opinie din cadrul Consiliului. De asemenea, nu s-a acordat suficientă susținere pentru a se ajunge la un acord cu privire la unele dintre propunerile de reformă în materie de azil înainte de se ajunge la un acord privind întreaga reformă.

Împreună cu această propunere, Comisia prezintă Propunerea de modificare a propunerii din 2016 de regulament privind procedura de azil[11] și Propunerea de regulament de introducere a unei proceduri de screening[12] al resortisanților țărilor terțe și al apatrizilor la frontierele externe, creând astfel o conexiune coerentă între toate etapele procedurii de migrație, inclusiv

3 COM(2016) 270 final.
4 COM(2016) 194 final.
5 COM(2016) 271 final.
6 COM(2016) 467 final.
7 COM(2016) 466 final.
8 COM(2016) 465 final.
9 COM(2016) 468 final.
10 COM(2018) 633 final.
11 JO L […], […], p. […].
12 JO L […], […], p. […].

o nouă fază, premergătoare intrării pe teritoriu, și o returnare mai rapidă a resortisanților țărilor terțe care nu au dreptul de a rămâne în Uniune.

În plus, Comisia prezintă o propunere de modificare a propunerii din 2016 de reformare a Regulamentului privind Eurodac[13], pentru a institui o legătură clară și coerentă între persoane specifice și procedurile la care sunt supuse, astfel încât să se ofere o asistență mai adecvată în ceea ce privește controlul migrației neregulamentare și detectarea deplasărilor neautorizate și să se sprijine punerea în aplicare a mecanismului de solidaritate nou creat.

În cele din urmă, Comisia prezintă, de asemenea, o propunere de regulament privind gestionarea situațiilor de criză în care prevede instrumentele necesare pentru a face față situațiilor de criză și cazurilor de forță majoră. Acest instrument are ca scop abordarea situațiilor excepționale de aflux masiv de resortisanți ai țărilor terțe sau de apatrizi care sosesc în condiții neregulamentare pe teritoriul unui stat membru sau a riscului iminent de confruntare cu astfel de sosiri, de o asemenea amploare și natură încât fac nefuncțional sistemul de azil, de primire sau de returnare al statului membru și care riscă să aibă consecințe grave asupra funcționării sistemului european comun de azil și a sistemului Uniunii de gestionare a situațiilor legate de migrație. De asemenea, instrumentul prevede norme derogatorii în situații de forță majoră.

1.2. Obiectivele propunerii

Este necesară o abordare cuprinzătoare a gestionării situațiilor legate de migrație pentru a consolida încrederea reciprocă între statele membre, a asigura coerența acțiunilor UE privind azilul, gestionarea migrației, protecția frontierelor externe și relațiile cu țările terțe relevante, recunoscând în același timp că eficacitatea abordării globale depinde de toate componentele care sunt abordate în comun și într-un mod integrat. Aceasta ține seama și de hotărârile recente ale Curții de Justiție în cauzele conexate C-715/17, C-718/17 și C-719/17, în care Curtea a constatat că „sarcinile [...] trebuie în principiu să fie repartizate între toate celelalte state membre, în conformitate cu principiul solidarității și al distribuirii echitabile a răspunderii între statele membre, din moment ce, în conformitate cu articolul 80 TFUE, acest principiu reglementează politica Uniunii în materie de azil”.

Sistemul propus de Comisie în 2016 prevedea că, atunci când un stat membru era desemnat, pe baza ierarhiei criteriilor de stabilire a responsabilității, ca responsabil cu examinarea unei cereri de protecție internațională, acest stat membru ar fi urmat să rămână responsabil cu examinarea oricăror alte cereri sau declarații făcute de același solicitant. Sistemul a fost completat cu un mecanism de repartizare corectiv, obligatoriu și automat, care, pe baza unei chei de referință, se declanșa atunci când un stat membru se confrunta cu o presiune disproporționată, asigurându-se un sistem clar și obligatoriu de distribuire a răspunderii între statele membre. Parlamentul European și-a adoptat mandatul de negociere la 16 noiembrie 2017, în care a fost inclusă o propunere de înlocuire a criteriului primei intrări și a criteriului implicit al primei cereri cu un sistem de alocare, potrivit căruia solicitantul ar fi urmat să poată alege statul în care să fie alocat din cele patru state membre cu cele mai puține cereri. În ceea ce privește Consiliul, statele membre nu au reușit să ajungă la un acord cu privire la o abordare comună și negocierile au stagnat.

Pentru a depăși impasul actual și pentru a oferi un cadru mai larg și solid pentru politicile în materie de migrație și azil, Comisia intenționează să retragă propunerea din 2016. Prezenta

[13] JO L […], […], p. […].

propunere abrogă și înlocuiește Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil cu examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (Regulamentul Dublin III).

În detaliu, prezenta propunere vizează:

- să stabilească un cadru comun care să contribuie la o abordare cuprinzătoare a gestionării situațiilor legate de azil și migrație, bazată pe principiul unui proces integrat de elaborare a politicilor și pe principiul solidarității și al distribuirii echitabile a răspunderii;
- să asigure distribuirea răspunderii prin intermediul unui mecanism de solidaritate nou creat, prin instituirea unui sistem de asigurare a solidarității care să funcționeze continuu în condiții normale și să sprijine prin măsuri eficace de gestionare a situațiilor legate de migrație în practică (transfer sau preluarea sarcinii de returnare și alte contribuții menite să consolideze capacitatea statelor membre în domeniile azilului, primirii și returnării, precum și în ceea ce privește dimensiunea externă) acele statele membre care se confruntă cu o presiune exercitată de migrație. Această abordare include, de asemenea, un proces specific de aplicare a solidarității în cazul sosirilor în urma operațiunilor de căutare și salvare;
- să consolideze capacitatea sistemului de a determina în mod eficient și eficace un singur stat membru responsabil cu examinarea unei cereri de protecție internațională. În special, abordarea ar limita clauzele de încetare a responsabilității, precum și posibilitățile de transferare a responsabilității de la un stat membru la altul din cauza acțiunilor solicitantului și ar scurta în mod semnificativ termenele de trimitere a cererilor și de primire a răspunsurilor, ceea ce va asigura faptul că se va determina mai rapid statul membru responsabil și, prin urmare, că solicitanții vor avea acces mai rapid la procedura de acordare a protecției internaționale;
- să descurajeze abuzurile și să prevină deplasările neautorizate ale solicitanților pe teritoriul UE, în special prin includerea unor obligații clare ca solicitanții să depună cererea în statul membru al primei intrări sau, în cazul unei șederi legale, în acest stat membru, și să rămână în statul membru desemnat ca responsabil. Acest lucru necesită, de asemenea, stabilirea unor consecințe materiale proporționale în cazurile de nerespectare a acestor obligații.

1.3. Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică vizat

Sistemul de determinare a statului membru responsabil cu examinarea unei cereri de protecție internațională este piatra de temelie a sistemului european comun de azil. Acesta este pe deplin interconectat cu instrumentele juridice și de politică în materie de azil, în special cu procedura de azil, cu standardele privind eligibilitatea persoanelor pentru a beneficia de protecție internațională și de condițiile de primire și cu relocarea.

Prezenta propunere este, de asemenea, în concordanță cu normele privind controlul la frontierele externe, astfel cum sunt prevăzute în Codul frontierelor Schengen, și contribuie la realizarea obiectivului de gestionare eficace a frontierelor externe, ca un corolar necesar al liberei circulații a persoanelor în cadrul Uniunii. Prin extinderea domeniului de aplicare al măsurilor de abordare a provocărilor legate de migrație, propunerea reduce și mai mult necesitatea de a reintroduce controale la frontierele interne.

În plus, se asigură coerența cu gestionarea europeană integrată eficace a frontierelor, la nivelul Uniunii și la nivel național, astfel cum este definită în Regulamentul privind poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european. Gestionarea europeană integrată a frontierelor este un corolar necesar al liberei circulații a persoanelor în cadrul Uniunii și o componentă fundamentală a unui spațiu de libertate, securitate și justiție. Este, de asemenea, un element central al prezentei propuneri și contribuie la punerea în aplicare a principiului politicilor integrate de îmbunătățire a abordării cuprinzătoare a gestionării situațiilor legate de migrație, prevăzute în prezenta propunere.

Prezenta propunere este pe deplin coerentă cu Comunicarea privind noul Pact privind migrația și azilul și cu inițiativele incluse în foaia de parcurs care însoțește această comunicare, inclusiv cu Propunerea de modificare specifică a Regulamentului privind procedura de azil și cu Propunerea de regulament de introducere a unei proceduri de screening, prin intermediul căreia se asigură faptul că migranții fac obiectul unei proceduri de screening privind identitatea, sănătatea și securitatea și sunt direcționați fie către o procedură de returnare, fie către o procedură de azil, inclusiv, dacă este cazul, către o procedură de azil sau de returnare aplicabilă la frontieră, prevăzută în Propunerea de modificare a Regulamentului privind procedura de azil. Este în concordanță și cu Propunerea de modificare a propunerii din 2016 de reformare a Regulamentului privind Eurodac[14].

Prezenta propunere este, de asemenea, pe deplin coerentă cu Planul de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora, care oferă un cadru operațional pentru monitorizarea și anticiparea fluxurilor de migrație și a situației în materie de migrație, pentru consolidarea rezilienței, precum și pentru organizarea unui răspuns coordonat la o criză a migrației. În special, propunerea utilizează pe deplin rapoartele și activitățile rețelei instituite în cadrul planului de acțiune.

Propunerea întărește și mai mult cadrul juridic și politica UE în materie de returnare prin consolidarea capacității Uniunii de a acționa în cooperare cu țările terțe prin intermediul unui mecanism care îi conferă Comisiei competența de a avea în vedere și de a propune măsuri de îmbunătățire a unei astfel de cooperări, în plus față de măsurile deja prevăzute în Codul de vize.

Coerența este asigurată și cu acordurile politice provizorii la care s-a ajuns deja cu privire la Regulamentul privind condițiile pentru protecția internațională, Directiva reformată privind condițiile de primire, Regulamentul privind cadrul de relocare al Uniunii și Regulamentul privind Agenția Uniunii Europene pentru Azil, acorduri pe care Comisia le sprijină pe deplin. Întrucât obiectivele care stau la baza acestor propuneri rămân valabile în prezent, ar trebui să se ajungă la un acord cu privire la aceste propuneri cât mai curând posibil.

Cu toate acestea, având în vedere că nu s-a ajuns la un acord cu privire la Propunerea de regulament Dublin, publicată la 4 mai 2016, și întrucât prezenta propunere include un nou mecanism structurat de solidaritate și ține seama, totodată, de alte modificări propuse în 2016, care vizează în principal eficientizarea procedurilor care duc la efectuarea unui transfer în temeiul Regulamentului Dublin, cum ar fi notificările de reprimire și limitarea transferării responsabilității, este necesar ca propunerea inițială să fie retrasă.

[14] JO L […], […], p. […].

În septembrie 2015[15], Comisia a propus, de asemenea, un mecanism de transfer în caz de criză, pentru a crea o soluție structurală de gestionare a situațiilor de criză, cum ar fi cele din Grecia și Italia, care au dus la cele două decizii de transfer adoptate de Consiliu în septembrie 2015[16]. Întrucât Propunerea de regulament privind gestionarea situațiilor legate de azil și migrație include dispoziții care abordează realitățile fluxurilor de migrație prin transfer și prin preluarea sarcinii de returnare în perioade de presiune exercitată de migrație, și întrucât Propunerea de regulament privind abordarea situațiilor de criză și de forță majoră în domeniul migrației și azilului prevede, de asemenea, norme specifice privind transferul și preluarea sarcinii de returnare în vederea abordării din punct de vedere structural a situațiilor de criză, Comisia intenționează să retragă Propunerea din septembrie 2015 de instituire a unui mecanism de transfer în caz de criză și să abroge Directiva privind protecția temporară[17].

1.4. Coerența cu alte politici ale Uniunii

Prezenta propunere este coerentă cu abordarea cuprinzătoare, pe termen lung, a gestionării situațiilor legate de migrație prevăzută în noul Pact privind migrația și azilul, implicând plasarea politicii în materie de migrație în centrul relațiilor cu țările terțe partenere, integrarea gestionării frontierelor externe în politica mai amplă a UE privind gestionarea situațiilor legate de migrație, crearea de proceduri fără sincope, echitabile și eficiente de azil și returnare, precum și consolidarea spațiului Schengen de liberă circulație bazat pe încrederea dintre statele membre. O parte esențială a acestei abordări este promovarea de căi legale de a veni în UE pentru a atrage talente pentru piața forței de muncă din UE, oferirea de protecție celor care au nevoie de aceasta prin relocare și alte căi complementare de protecție și elaborarea de politici specifice care să contribuie la integrarea resortisanților țărilor terțe în societățile europene.

Prin instituirea unui cadru de gestionare a situațiilor legate de migrație pe baza unei abordări globale a întregii rute și a încheierii de parteneriate cu țări terțe, prezentul regulament contribuie la îndeplinirea obiectivelor UE privind o politică externă ambițioasă și cuprinzătoare bazată pe parteneriatele cu țările terțe. Acest lucru asigură, de asemenea, coerența cu obiectivele umanitare ale Uniunii, exprimate prin sprijinul acordat refugiaților în țările terțe.

Prezenta propunere este în concordanță cu propunerea de introducere a unei proceduri de screening și contribuie, în special, la asigurarea unor garanții solide în materie de respectare a drepturilor fundamentale, prin intermediul mecanismului de monitorizare prevăzut. În Propunerea de regulament de instituire a obligației de screening la frontierele externe în cazul resortisanților țărilor terțe care, în principiu, nu îndeplinesc condițiile de intrare, se propune un nou mecanism de monitorizare pentru a se asigura respectarea drepturilor fundamentale în cursul procedurii de screening și investigarea în mod corespunzător a eventualelor acuzații de încălcare a drepturilor fundamentale. Această monitorizare face parte din dispozițiile privind guvernanța ale propunerii de regulament, care prevede că statele membre ar trebui să integreze rezultatele mecanismului lor național de monitorizare din Regulamentul privind procedura de screening în strategiile lor naționale prevăzute în prezenta propunere de

---

15 COM(2015) 450 final.

16 Decizia (UE) 2015/1523 a Consiliului din 14 septembrie 2015 și Decizia (UE) 2015/1601 a Consiliului din 22 septembrie 2015.

17 Directiva 2001/55/CE a Consiliului din 20 iulie 2001 privind standardele minime pentru acordarea protecției temporare, în cazul unui aflux masiv de persoane strămutate, și măsurile de promovare a unui echilibru între eforturile statelor membre pentru primirea acestor persoane și suportarea consecințelor acestei primiri, JO L 212, 7.8.2001, p. 12.

regulament. În plus, raportul anual privind gestionarea situațiilor legate de migrație va include, de asemenea, rezultatele raportării privind monitorizarea și va propune îmbunătățiri acolo unde va fi cazul.

Pentru a sprijini măsurile de solidaritate axate pe transfer și mutările ulterioare, pe lângă mutările care fac obiectul procedurilor pentru determinarea statului membru responsabil, prezenta propunere prevede plata unor sume forfetare către statele membre și este în deplină concordanță cu bugetul UE pentru a stimula luarea unor astfel de măsuri și aplicarea eficientă a regulamentului.

Prezenta propunere consolidează și mai mult politicile din domeniul securității. Prin intermediul unor norme specifice stabilite în prezentul regulament, responsabilitatea examinării unei cereri de protecție internațională va fi stabilită rapid în cazul în care persoana prezintă un risc pentru securitatea națională și ordinea publică și va împiedica orice mutare ulterioară a acestor persoane în alte state membre. Prin urmare, propunerea consolidează, de asemenea, obiectivul de securitate prevăzut în Propunerea de regulament de stabilire a unei proceduri de screening, în temeiul căreia un astfel de control de securitate va fi obligatoriu.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

2.1. Temeiul juridic

Prezenta propunere abrogă și înlocuiește Regulamentul (UE) nr. 604/2013 și extinde domeniul de aplicare al acestuia pentru a include un cadru comun care să contribuie la abordarea cuprinzătoare a gestionării situațiilor legate de migrație, pe lângă introducerea unei abordări mai largi privind solidaritatea, și ar trebui, prin urmare, să fie adoptat având temeiul juridic adecvat, și anume articolul 78 alineatul (2) litera (e) și articolul 79 alineatul (2) litera (c) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), în conformitate cu procedura legislativă ordinară.

2.2. Geometrie variabilă

Dispozițiile Regulamentului (UE) nr. 604/2013 sunt obligatorii pentru Irlanda, ca urmare a notificării intenției acestui stat de a participa la adoptarea și la aplicarea regulamentului respectiv, pe baza Protocolului privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și la TFUE[18].

În conformitate cu protocolul menționat anterior, Irlanda poate decide să ia parte la adoptarea prezentei propuneri. Regatul Unit și Irlanda au la dispoziție această opțiune și după adoptarea propunerii.

În temeiul Protocolului privind poziția Danemarcei, anexat la TUE și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea de către Consiliu a măsurilor în temeiul titlului V din TFUE (cu excepția „măsurilor prin care se stabilesc țările terțe ai căror resortisanți trebuie să posede o viză la trecerea frontierelor externe ale statelor membre și [a] măsurilor privind instituirea unui model tip de viză”). Totuși, întrucât Danemarca aplică actualul Regulament Dublin pe

[18] Același lucru este valabil și pentru Regatul Unit în perioada de tranziție în temeiul Acordului de retragere.

baza unui acord internațional pe care l-a încheiat cu CE în 2006[19], în conformitate cu articolul 3 din acordul menționat, aceasta trebuie să adreseze o notificare Comisiei cu privire la decizia sa de a pune în aplicare sau nu părțile III, V și VII din regulamentul modificat.

2.3. Impactul propunerii asupra statelor terțe asociate la sistemul Dublin

În paralel cu asocierea mai multor state terțe la acquis-ul Schengen, Uniunea a încheiat mai multe acorduri de asociere a acestor țări și la acquis-ul Dublin/Eurodac:

– acordul de asociere a Islandei și Norvegiei, încheiat în 2001;
– acordul de asociere a Elveției, încheiat la 28 februarie 2008;
– protocolul de asociere a Liechtensteinului, încheiat la 7 martie 2011.

Pentru crearea de drepturi și obligații între Danemarca – țară care, după cum s-a explicat mai sus, a fost asociată la acquis-ul Dublin/Eurodac printr-un acord internațional – și țările asociate menționate mai sus, au fost încheiate alte două instrumente între Uniune și țările asociate[20].

În conformitate cu cele trei acorduri menționate anterior, țările asociate acceptă acquis-ul Dublin/Eurodac și dezvoltarea acestuia fără excepții. Acestea nu participă la adoptarea actelor care modifică sau dezvoltă acquis-ul Dublin (prin urmare, nici la prezenta propunere), însă trebuie să adreseze Comisiei, într-un anumit termen, o notificare cu privire la decizia de a accepta sau nu conținutul actului respectiv, odată ce acesta este aprobat de Parlamentul European și de Consiliu. În cazul în care Norvegia, Islanda, Elveția sau Liechtenstein nu acceptă un act de modificare sau de dezvoltare a acquis-ului Dublin/Eurodac, acordurile respective vor înceta, cu excepția cazului în care Comitetul mixt/comun instituit prin acordurile respective decide altfel, în unanimitate.

Regulamentul propus are un domeniu de aplicare mai larg, care depășește obiectul acordurilor menționate anterior, stabilind o abordare cuprinzătoare bazată pe un cadru comun pentru gestionarea situațiilor legate de migrație, dar menținând dispozițiile de bază referitoare la stabilirea responsabilității pentru examinarea unei cereri de protecție internațională, care rămân o parte esențială a regulamentului. Pentru a se asigura că se mențin acordurile cu Danemarca și cu țările asociate prin care se reglementează participarea acestora la sistemul Dublin, Danemarca, Norvegia, Islanda, Elveția și Liechtenstein vor fi obligate, în cazul în care vor accepta acest act, să respecte doar părțile III, V și VII din prezentul regulament.

2.4. Subsidiaritatea

Titlul V din TFUE privind spațiul de libertate, securitate și justiție conferă Uniunii Europene anumite competențe în domeniile menționate. Aceste competențe trebuie exercitate în

[19] Acord între Comunitatea Europeană și Regatul Danemarcei privind criteriile și mecanismele de determinare a statului responsabil cu examinarea unei cereri de azil prezentate în Danemarca sau în oricare alt stat membru al Uniunii Europene și sistemul „Eurodac” pentru compararea amprentelor digitale în vederea aplicării efective a Convenției de la Dublin, JO L 66, 8.3.2006, p. 38.

[20] Protocolul dintre Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein la Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind criteriile și mecanismele de determinare a statului responsabil să examineze o cerere de azil introdusă într-un stat membru sau în Elveția (încheiat la 24.10.2008, JO L 161, 24.6.2009, p. 8) și Protocolul la Acordul dintre Comunitatea Europeană, Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind criteriile și mecanismele de determinare a statului responsabil cu examinarea unei cereri de azil prezentate într-un stat membru, în Islanda sau în Norvegia, JO L 93, 3.4.2001.

conformitate cu articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană, respectiv numai dacă și în măsura în care obiectivele acțiunii preconizate nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, din cauza dimensiunilor sau efectelor acțiunii preconizate, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii Europene.

Prezenta propunere simplifică normele actuale prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 604/2013 și vizează să asigure aplicarea corectă a acestor norme care vor limita deplasările neautorizate ale resortisanților țărilor terțe dintr-un stat membru în altul, aspecte transfrontaliere prin natura lor. Aceste norme sunt completate de un mecanism de solidaritate, nou-introdus, care instituie un sistem de abordare a situațiilor în care statele membre se confruntă cu o presiune exercitată de migrație. Această abordare prevede, de asemenea, includerea unor măsuri de solidaritate care să se aplice în cazul sosirilor în urma operațiunilor de căutare și salvare, cu scopul de a oferi sprijin statelor membre care se confruntă cu provocări legate de aceste sosiri.

Realizarea acestor obiective necesită acțiuni la nivelul UE deoarece ele sunt transfrontaliere prin natura lor. Este clar că acțiunile întreprinse individual de către statele membre nu pot răspunde în mod satisfăcător la necesitatea unei abordări comune a UE pentru a răspunde unei probleme comune.

2.5. Proporționalitatea

În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este definit la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.

În ceea ce privește abordarea cuprinzătoare bazată pe un cadru comun, prezentul regulament stabilește principiile-cheie ale unei astfel de abordări care are ca fundament o structură de monitorizare și de guvernanță necesară pentru a asigura punerea în aplicare a acestuia. Prin punerea în practică a principiului unui proces integrat de elaborare a politicilor și a principiului solidarității și distribuirii echitabile a răspunderii, statele membre au un interes comun să asigure aplicarea coerentă a gestionării situațiilor legate de migrație la nivelul UE. Dispozițiile respective nu depășesc ceea ce este necesar pentru a se atinge obiectivul de a soluționa situația în mod eficace.

În ceea ce privește raționalizarea normelor de determinare a statului membru responsabil cu examinarea unei cereri de protecție internațională, modificările propuse se limitează la ceea ce este necesar pentru a permite o funcționare eficace a sistemului, atât în legătură cu accelerarea accesului solicitanților la procedura de acordare a protecției internaționale, cât și cu capacitatea administrațiilor statelor membre de a pune în aplicare sistemul.

În ceea ce privește introducerea unui nou mecanism de solidaritate, Regulamentul (UE) nr. 604/2013 nu prevede, în forma sa actuală, instrumente de abordare a situațiilor în care statele membre se confruntă cu o presiune exercitată de migrație. În plus, actualul regulament nu abordează situația specifică a sosirilor în urma operațiunilor de căutare și salvare. Dispozițiile privind solidaritatea incluse în propunere vizează soluționarea acestei deficiențe. Dispozițiile respective nu depășesc ceea ce este necesar pentru a se atinge obiectivul de a soluționa situația în mod eficace.

2.6. Alegerea instrumentului

Având în vedere că mecanismul Dublin existent a fost instituit prin intermediul unui regulament, se utilizează același instrument juridic pentru a pune în aplicare o abordare

cuprinzătoare, bazată pe un cadru comun de gestionare eficace a situațiilor legate de migrație, raționalizând mecanismul Dublin și completându-l cu un mecanism de solidaritate.

3. REZULTATE ALE EVALUĂRILOR *EX POST,* ALE CONSULTĂRILOR PĂRȚILOR INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRII IMPACTULUI

Colectarea cunoștințelor privind punerea în practică și aplicarea legislației existente

3.1. Elaborarea de politici pe baza unor date concrete

Comisia a efectuat o analiză a situației, iar rezultatele sale sunt detaliate în documentul de lucru al serviciilor sale care însoțește noul Pact privind migrația și azilul și propunerile sale legislative și nelegislative. În analiză se marchează evoluțiile recente din domeniul gestionării situațiilor legate de migrație și se subliniază că faptul că relansarea reformei sistemului de determinare a statului membru responsabil cu examinarea unei cereri de protecție internațională și noua modalitate de repartizare a sarcinilor sunt elemente-cheie pentru un nou început.

În analiză se subliniază că, deși numărul sosirilor neregulamentare în Uniune a scăzut foarte mult, cu 92 % față de momentul de vârf al crizei din 2015, există încă o serie de provocări structurale care pun presiune pe sistemele de azil, de primire și de returnare ale statelor membre. Printre acestea se numără o proporție din ce în ce mai mare de solicitanți de protecție internațională care nu au un veritabil drept de a pretinde această protecție în UE și ale căror cereri vor fi probabil respinse, ceea ce duce la o creștere a sarcinii administrative și la întârzieri în acordarea de protecție celor care au cu adevărat nevoie, precum și la un fenomen persistent de deplasare ulterioară a migranților în interiorul UE. În plus, trebuie recunoscute și provocările cu care se confruntă autoritățile statelor membre în ceea ce privește garantarea siguranței solicitanților și a personalului în contextul crizei provocate de pandemia de COVID-19.

Deși numărul de sosiri neregulamentare a scăzut în timp, ponderea migranților care au sosit din țări cu rate de recunoaștere mai mici de 20 % a crescut de la 13 % în 2015 la 55 % în 2018. În același timp, s-a înregistrat, de asemenea, o proporție tot mai mare de cazuri complexe, pentru soluționarea cărora este necesar un volum mai mare de resurse, întrucât sosirea resortisanților țărilor terțe cu nevoi clare de protecție internațională în perioada 2015-2016 a fost înlocuită parțial de persoane care sosesc din țări cu rate de recunoaștere mai divergente. În plus, în pofida scăderii numărului de sosiri neregulamentare în întreaga UE, numărul cererilor de protecție internațională a continuat să crească, fiind de patru ori mai mare față de numărul de sosiri. Această tendință indică faptul că solicitanții nu solicită protecție în primul stat membru de sosire, că există cereri multiple de protecție internațională în cadrul UE și că este necesară o reformă a actualului sistem Dublin. În cele din urmă, se mențin provocările generate de debarcările care au loc în urma operațiunilor de căutare și salvare. În 2019, jumătate din totalul sosirilor neregulamentare pe mare au reprezentat debarcări în urma unor operațiuni de căutare și salvare, fapt care pus o presiune deosebită asupra anumitor state membre doar din cauza amplasării lor geografice.

Analiza detaliază în continuare faptul că resortisanții țărilor terțe ale căror cereri de protecție internațională sunt respinse – în număr de aproximativ 370 000 de persoane/an[21] la nivelul UE

[21] Media deciziilor negative în materie de azil luate de autoritățile decizionale în perioada 2015-2019 în UE-27.

– trebuie să fie direcționați către procedura de returnare. Conform statisticilor de care dispune Comisia, acest număr reprezintă aproximativ 80 % din numărul total al deciziilor de returnare emise în fiecare an[22]. Procentul tot mai mare de solicitanți de protecție internațională care au puține șanse să beneficieze de o astfel de protecție în UE determină o sarcină sporită legată nu numai de prelucrarea cererilor, ci și de returnarea migranților în situație neregulamentară care nu au depus niciodată cereri de protecție internațională sau ale căror cereri au fost respinse, inclusiv ca vădit nefondate sau inadmisibile. Automat este afectată și rapiditatea acordării statutului celor care au o nevoie reală de protecție internațională.

Analiza evidențiază existența unor deficiențe structurale și a unor lacune importante legate de elaborarea și de punerea în aplicare a politicii europene de azil și migrație. Sistemele de azil și de returnare ale statelor membre rămân în mare măsură nearmonizate, ceea ce generează diferențe în ceea ce privește standardele de protecție și ineficiență în derularea procedurilor, încurajând deplasările neautorizate ale migranților în Europa pentru a căuta condiții de primire și perspective de ședere mai bune, cu efecte nedorite asupra spațiului Schengen. Gestionarea situațiilor legate de migrație poate fi privită din perspectiva diferitelor domenii de politică, fiecare cu propriul centru de atenție și cu actorii proprii. Fiecare domeniu de politică urmărește să abordeze provocări individuale, fără a ține cont de efectele acestui tip de abordare asupra cadrului general al gestionării situațiilor legate de migrație și de modul cum se înscrie în cadrul cuprinzător care este necesar pentru a beneficia de un sistem bine gestionat. Per ansamblu, din documentul de analiză reiese că procesului de elaborare a politicilor îi lipsește caracterul integrator, care să reunească diferitele politici într-un ansamblu coerent.

Documentul de analiză evidențiază și faptul că lipsa unui sistem sustenabil care să funcționeze pentru toate statele membre are consecințe asupra posibilității de a asigura o reactivitate imediată și reală la factorii externi. Mai precis, nu există niciun mecanism structurat de solidaritate în actualul sistem Dublin sau în SECA în general, chiar dacă presiunea asupra fiecărui stat membru poate varia foarte mult și înregistra modificări bruște și imprevizibile.

În plus, lipsa unei abordări coerente a UE în ceea ce privește legătura dintre încetarea șederii legale ca urmare a unei decizii negative privind azilul și începerea procedurilor de returnare, inclusiv solicitarea readmisiei în țările terțe, scade eficacitatea întregului sistem de gestionare a situațiilor legate de migrație. Mai mult, datele nu sunt suficiente sau nu sunt fiabile și nici sursele de date nu sunt suficient exploatate pentru a oferi o imagine completă. Statele membre au furnizat puține date cantitative în ianuarie 2020 cu privire la volumul de deplasări neautorizate observate pe teritoriul lor; în locul acestor date, nouăsprezece state membre au indicat numărul de cereri de protecție internațională primite și, în unele cazuri, numărul de cereri de transfer către/din acea țară în temeiul Regulamentului Dublin.

Aceste provocări pot fi abordate numai dacă sistemul european de azil și migrație devine mai eficace, mai cuprinzător și mai durabil, dacă gestionarea situațiilor legate de migrație va fi considerată de către UE ca un ansamblu de politici interdependente, bazate pe strategii și norme integrate, în care eficacitatea și deficiențele fiecărei părți afectează întregul sistem.

[22] Raportul dintre numărul mediu de decizii negative în materie de azil și numărul mediu de decizii de returnare emise în perioada 2015-2019 (456 625) este de 81,6 % din numărul total de decizii de returnare emise.

În plus, analiza indică necesitatea ca solidaritatea să fie un concept cu o sferă mai largă, care ar trebui să aibă o aplicabilitate obligatorie pentru a putea răspunde în mod previzibil și eficace la realitățile în schimbare, cu o pondere tot mai mare a fluxurilor de migrație mixtă către Uniune și pentru a asigura o distribuire echitabilă a răspunderii, în concordanță cu tratatul. Sprijinul oferit de un stat membru altui stat membru este necesar nu numai sub forma transferului solicitanților care nu se află în procedura la frontieră, ci și, în anumite cazuri, sub forma transferului altor grupuri, cum ar fi solicitanții care se află în procedura la frontieră sau beneficiarii de protecție internațională. În plus, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a beneficia de măsurile luate în spiritul solidarității în domeniul returnării pentru a putea gestiona mai bine ponderea tot mai mare a fluxurilor de migrație mixtă. Dovezile arată, de asemenea, că solidaritatea dintre statele membre sub formă de contribuții pentru consolidarea capacităților și a altor domenii de sprijin s-a dovedit eficace în sprijinirea statelor membre care se confruntă cu o presiune exercitată de migrație. Experiența acumulată cu sistemele de solidaritate anterioare și actuale denotă că solidaritatea ar trebui să fie disponibilă și în mod constant, în contextul debarcărilor care au loc în urma operațiunilor de căutare și salvare. În documentul de analiză se subliniază, de asemenea, că presiunea exercitată de migrație este generată de diverși factori și că ar trebui evaluată în funcție de o serie de criterii care depășesc sfera azilului, având legătură cu situația statelor membre în materie de migrație și cu cea a UE în ansamblul său (evaluare calitativă globală).

În plus, în anumite cazuri, s-a dovedit eficace sprijinul pentru buna funcționare a sistemelor de azil, de primire și de returnare, precum și pentru gestionarea frontierelor. Sprijinul reciproc al statelor membre și cel oferit la nivelul UE pentru îmbunătățirea și consolidarea relațiilor cu anumite țări terțe, în special în ceea ce privește readmisia, ar putea, de asemenea, să constituie o asistență reală pentru unele state membre în anumite cazuri.

În cele din urmă, în documentul de analiză se evidențiază necesitatea unor norme simplificate și mai eficiente în ceea ce privește procedura de determinare a statului membru responsabil cu examinarea unei cereri de protecție internațională. Provocările legate de normele actualului sistem Dublin privind responsabilitatea sunt abordate printr-o serie de măsuri în noua propunere. Unele dintre acestea au fost deja propuse în 2016, iar altele se bazează pe actualele norme Dublin.

Responsabilitățile statelor membre în materie de migrație trebuie, de asemenea, să fie ajustate pentru a ține seama de noua situație și să fie distribuite în mod echitabil, având în vedere cadrul mai larg de gestionare a situațiilor legate de migrație. Sunt necesare norme comune de gestionare a fluxurilor de migrație mixtă, fie la sosire, fie atunci când resortisanții țărilor terțe care au evitat verificările la frontierele externe sunt reținuți în interiorul teritoriului, pentru stabilirea identității, precum și pentru efectuarea de controale medicale și de securitate, pe baza practicilor care au fost deja dezvoltate în cadrul abordării-hotspot. Agențiile UE și finanțarea din partea UE ar trebui să le ofere statelor membre sprijin amplu, suplimentar, atât în ceea ce privește contribuțiile de solidaritate pe care acestea vor trebui să le asigure, cât și în ceea ce privește diferitele responsabilități legate de fluxurile de migrație pe care acestea trebuie să le îndeplinească.

3.2. Evaluări *ex post*/verificări ale adecvării legislației existente

Pentru a-și asuma angajamentul anunțat în Agenda europeană privind migrația, Comisia a comandat în 2016 studii externe privind evaluarea sistemului Dublin.[23] Evaluarea a avut drept obiect eficacitatea, eficiența, relevanța, coerența și valoarea adăugată europeană a Regulamentului Dublin III. A fost examinată măsura în care regulamentul a răspuns obiectivelor sale, necesităților mai generale ale politicii UE și necesităților părților interesate.[24] Evaluarea a inclus un studiu aprofundat privind aplicarea în practică a Regulamentului Dublin III în statele membre.[25] Principalele constatări sunt rezumate în continuare și sunt prezentate în detaliu în documentul de lucru al serviciilor Comisiei care însoțește noul pact și propunerile aferente acestuia. În plus, în februarie 2020, Parlamentul European a solicitat Consiliului European pentru Refugiați și Exilați (ECRE) să efectueze un studiu referitor la Regulamentul Dublin privind cererile de protecție internațională[26].

Relevanța Regulamentului Dublin III

Sistemul de determinare a statului membru responsabil cu examinarea unei cereri de protecție internațională este o piatră de temelie a acquis-ului UE în materie de azil, iar obiectivele acestuia rămân valabile. Atât timp cât în cadrul Uniunii există sisteme naționale de azil separate, este esențial să se dispună de un instrument la nivelul UE pentru instituirea criteriilor și a unui mecanism de determinare a statului membru responsabil. În caz contrar, statele membre ar trebui să se bazeze pe acorduri ad-hoc, la fel ca înaintea instituirii sistemului Dublin, ceea ce ar face ca stabilirea responsabilității între statele membre să fie extrem de dificilă. Evaluarea a concluzionat că niciun instrument național sau bilateral nu ar putea asigura același efect global, determinând riscul ca cererile de protecție pentru care mai multe state ar putea fi responsabile să nu fie tratate. Au fost exprimate puncte de vedere diferite cu privire la impactul efectiv al regulamentului, care ar trebui să asigure un acces rapid la procedura de azil pentru solicitanți și să determine o strategie pe termen lung care să descurajeze depunerea de cereri multiple. Astfel s-ar asigura eficiența sistemului de azil prin prevenirea abuzurilor și s-ar reduce costurile totale.

Studiul recent al Parlamentului European confirmă, de asemenea, necesitatea unui sistem în care un stat membru să fie responsabil cu examinarea unei cereri de protecție internațională pe baza unor criterii comune și a cerințelor în materie de probe, în pofida deficiențelor sale actuale.

---

23 Rapoartele de evaluare și privind punerea în aplicare sunt disponibile la adresa: http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-wedo/policies/asylum/examination-of-applicants/index_en.htm.

24 Evaluarea s-a bazat pe cercetări documentare, analize cantitative și consultări cu consultanți juridici sau în materie de politici din 19 state membre (BE, BG, CH, CY, EL, FR, HR, HU, IT, LT, LV, MT, NL, NO, PL, RO, SE, SI, SK). Informațiile din partea celorlalte 12 state membre care participă la Regulamentul Dublin III nu au fost primite în timp util pentru a fi incluse în raport.

25 A fost consultată o gamă largă de părți interesate, printre care: unitățile Dublin din administrațiile naționale responsabile cu politica de azil, consultanți juridici/în materie de politici, autorități responsabile cu soluționarea căilor de atac și reexaminarea, autorități de aplicare a legii, autorități responsabile cu detenția, solicitanți și/sau beneficiari de protecție internațională. S-a realizat un număr total de 142 de interviuri. S-au efectuat vizite pe teren în 15 state membre (AT, BE, DE, EL, FR, HU, LU, IT, MT, NL, NO, PL, SE, UK, CH), iar în 16 state membre (BG, CY, CZ, DK, EE, ES, FI, HR, IE, LT, LV, PT, RO, SI, SK, LI) s-au realizat interviuri prin telefon.

26 Raportul de evaluare este disponibil la: https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2020/642813/EPRS_STU(2020)642813_EN.pdf.

Punerea în aplicare a regulamentului

Cea mai importantă problemă evidențiată în studiul extern comandat de Comisie, confirmată și de statele membre și de părțile interesate în cadrul consultărilor desfășurate de la adoptarea propunerii de către Comisie în 2016, a fost lipsa punerii în aplicare coerente și corecte în statele membre. În plus, s-a concluzionat că modul în care a fost conceput Regulamentul Dublin III prezintă o serie de deficiențe care au îngreunat îndeplinirea principalelor sale obiective. Ierarhia criteriilor prevăzută în Regulamentul Dublin III nu ține seama de realitățile cu care se confruntă sistemele de migrație ale statelor membre și nici nu vizează o echilibrare a eforturilor. Metoda de repartizare a responsabilității întârzie accesul la procedura de azil. În sistemul actual, solicitanții pot aștepta până la 10 luni (în cazul cererilor de „reprimire") sau 11 luni (în cazul cererilor de „preluare") înainte de începerea procedurii de examinare a cererii de protecție internațională. Această situație compromite obiectivul sistemului de a asigura accesul rapid al solicitanților la procedura de azil. În plus, cererile multiple de protecție internațională rămân o problemă comună în UE. În 2019, 32 % dintre solicitanți depuseseră deja cereri anterioare în alte state membre. Acest lucru sugerează că regulamentul a avut un efect redus sau nu a avut niciun efect în ceea ce privește realizarea obiectivului de a-i împiedica pe solicitanți să depună cereri multiple și de a reduce astfel deplasările neautorizate.

De asemenea, este clar că Regulamentul Dublin III nu a fost conceput pentru a face față situațiilor de presiune exercitată de migrație sau pentru a repartiza în mod echitabil răspunderea între statele membre. Regulamentul nu ține seama nici de situațiile în care trebuie gestionate fluxuri de migrație mixtă și nici de presiunea rezultată pe care aceste fluxuri o exercită asupra sistemelor de migrație ale statelor membre.

3.3. Consultări cu părțile interesate

Profilul politic al migrației din ultimii ani și negocierile privind propunerile din 2016 au condus deja la o dezbatere amplă și detaliată cu privire la aspectele vizate de prezentul regulament. În plus, Comisia a consultat Parlamentul European, statele membre și părțile interesate în mai multe rânduri privind noul Pact privind migrația și azilul.

S-a acordat o atenție deosebită angajamentului față de Parlamentul European, care a exprimat în repetate rânduri importanța unei abordări holistice pentru o politică durabilă în materie de azil și migrație. Necesitatea unei abordări holistice a migrației a fost, de asemenea, sprijinită în documentele de poziție prezentate de mai multe grupuri politice din cadrul Parlamentului European și s-a făcut un apel general pentru o finalizare rapidă a procedurilor de adoptare a propunerilor privind migrația și azilul. Parlamentul European s-a exprimat în sensul că abordarea holistică a migrației ar trebui să țină seama de dimensiunea externă a UE, de capacitatea de a trata cauzele profunde ale migrației și a dezvolta noi parteneriate cu țările terțe, de un mecanism stabil de căutare și salvare, precum și de sprijinirea relocărilor, a căilor legale de migrație și a măsurilor de integrare.

Parlamentul European a solicitat, de asemenea, instituirea unui sistem de solidaritate obligatorie, care să includă transferul, și a subliniat necesitatea unor soluții pe termen lung și a unei solidarități puternice cu privire la măsurile luate în materie de azil. Acest lucru a devenit evident, de asemenea, în contextul pandemiei de COVID-19, pentru a evita crizele umanitare.

Înainte de lansarea noului Pact privind migrația și azilul, Comisia a purtat discuții permanente cu toate statele membre, care au continuat pe toată durata pregătirii pactului. Statele membre au înțeles că este necesar să se facă progrese pentru remedierea deficiențelor din sistemul

actual, să se creeze un nou sistem de distribuire echitabilă a răspunderii la care toate statele membre să fie obligate să contribuie, să se protejeze solid frontierele, să se acorde importanța cuvenită dimensiunii externe a migrației și să se îmbunătățească procesul de returnare. Intenția Comisiei de a găsi noi forme de solidaritate, de exemplu prin intermediul preluării sarcinii de returnare, a fost în general salutată în faza de consultare.

În paralel, președințiile română, finlandeză, croată și germană au organizat schimburi atât strategice, cât și tehnice privind viitorul diverselor aspecte ale politicii în materie de migrație, în cadrul cărora s-a pus accentul și mai mult pe aceste aspecte.

În cadrul mai multor foruri ale Consiliului organizate în timpul președinției finlandeze, inclusiv cu ocazia conferinței Tampere 2.0 de la Helsinki din 24-25 octombrie 2019 și a Forumului Salzburg de la Viena din 6-7 noiembrie 2019, statele membre au salutat intenția Comisiei Europene de a relansa reforma Dublin pentru a găsi noi forme de solidaritate, la care toate statele membre să poată aduce contribuții semnificative. Statele membre au subliniat faptul că măsurile de solidaritate ar trebui să fie însoțite de măsuri de responsabilitate. În plus, statele au subliniat nevoia urgentă de a combate deplasările neautorizate în interiorul UE, precum și de a executa deciziile de returnare a persoanelor care nu au nevoie de protecție internațională.

Comisia a ținut cont, de asemenea, de numeroasele recomandări ale autorităților naționale și locale[27], ale organizațiilor neguvernamentale și internaționale, cum ar fi UNHCR[28], OIM[29], precum și ale grupurilor de reflecție și ale mediului academic, cu privire la modul în care se preconizează un nou început și cum ar trebui abordate provocările actuale legate de migrație în conformitate cu standardele în materie de drepturi ale omului. În opinia acestora, un nou început al reformei ar trebui să presupună revizuirea anumitor norme pentru determinarea responsabilității și instituirea unui mecanism de solidaritate obligatorie, inclusiv pentru persoanele debarcate în urma unei operațiuni SAR. Organizațiile neguvernamentale pledează, de asemenea, pentru ca la nivelul statelor membre să existe o înțelegere comună a noțiunii de responsabilitate și au solicitat ca Regulamentul Dublin revizuit să includă un mecanism de transfer cu caracter permanent[30].

De asemenea, Comisia a luat în considerare punctele de vedere ale părților interesate cu privire la necesitatea de a elabora o abordare cuprinzătoare a gestionării situațiilor legate de migrație printr-o gândire holistică a migrației și a azilului. Părțile interesate consultate și-au exprimat punctele de vedere cu privire la modul de elaborare a unui nou principiu al solidarității și al distribuirii echitabile a răspunderii și au salutat, în general, intenția Comisiei de a relansa reforma Regulamentului Dublin pentru a găsi noi forme de solidaritate.

În mai multe ocazii, Ylva Johansson, comisarul responsabil cu afacerile interne, a organizat, de asemenea, consultări specifice cu organizațiile societății civile, cu organizațiile neguvernamentale locale relevante din statele membre, precum și cu partenerii sociali și economici. În cadrul acestui proces de consultare, recomandările specifice s-au axat pe o

---

27 De exemplu, Planul de acțiune conceput la Berlin privind o nouă politică europeană în domeniul azilului, 25 noiembrie 2019, semnat de 33 de organizații și municipalități.

28 Recomandările UNHCR pentru Pactul propus de Comisia Europeană privind migrația și azilul, ianuarie 2020.

29 Recomandările OIM pentru noul Pact al Uniunii Europene privind migrația și azilul, februarie 2020.

30 Raportul de proiect al CEPS, *Search and rescue, disembarkation and relocation arrangements in the Mediterranean. Sailing Away from Responsibility?* [Căutare, salvare și debarcare în Mediterana. Modalități de transfer între statele membre. Fuga de răspundere?], iunie 2019.

abordare comună a standardelor specifice copiilor în urma Comunicării din 2017 privind copiii migranți[31] și pe necesitatea de a construi un sistem care să fie echitabil și să asigure protecția drepturilor fundamentale.

De asemenea, Comisia a luat în considerare contribuțiile și studiile Rețelei europene de migrație[32], care au fost lansate din proprie inițiativă și care, în ultimii ani, au condus la mai multe studii specializate și întrebări ad-hoc.

3.4. Drepturile fundamentale

Prezenta propunere este pe deplin compatibilă cu drepturile fundamentale și principiile generale ale dreptului UE și ale dreptului internațional, pe care le respectă.

În special, mai buna informare a solicitanților de azil cu privire la aplicarea prezentului regulament, precum și cu privire la drepturile și obligațiile care le revin le va permite acestora, pe de o parte, să își apere mai bine drepturile și, pe de altă parte, va contribui la reducerea numărului de deplasări neautorizate, întrucât solicitanții de azil vor fi mai dispuși să se conformeze sistemului. Eficacitatea dreptului la o cale de atac va fi sporită prin faptul că se precizează domeniul de aplicare al căilor de atac și se stabilește obiectivul ca instanțele să ia decizii într-un anumit termen, armonizat. Cererile prin care solicită aplicarea efectului suspensiv trebuie să fie soluționate într-un termen armonizat.

Dreptul la libertate și liberă circulație va fi consolidat prin reducerea termenelor în care o persoană poate fi deținută în cazurile excepționale prevăzute în regulament și numai dacă acest lucru respectă principiile necesității și proporționalității.

Respectarea vieții private si de familie va fi consolidată, în special prin extinderea domeniului de aplicare al regulamentului pentru a include frații sau surorile, precum și familiile constituite în țările de tranzit.

Drepturile minorilor neînsoțiți au fost, de asemenea, consolidate printr-o mai bună definire a aplicării principiului interesului superior al copilului și prin crearea unui mecanism de evaluare a interesului superior al copilului în toate circumstanțele care implică mutarea unui minor. Termenul pentru trimiterea cererii de preluare este, de asemenea, adaptat pentru a ține seama de complexitatea cazurilor privind regăsirea și reunificarea familiei. Normele referitoare la probe au fost raționalizate pentru a se asigura determinarea rapidă a responsabilității și pentru a se consolida dreptul la unitatea familiei. De asemenea, transferului minorilor neînsoțiți va trebui să i se acorde întotdeauna prioritate, iar statele membre vor primi un stimulent financiar mai mare sub forma unei contribuții.

Pentru a preveni deplasările neautorizate, propunerea limitează dreptul de a beneficia de condițiile materiale de primire la statul membru în care solicitantul trebuie să fie prezent, cu excepția obligației tuturor statelor membre de a asigura un nivel de trai în conformitate cu dreptul Uniunii, inclusiv cu Carta UE, și cu obligațiile internaționale.

---

[31] În Inițiativa privind copiii migranți s-a făcut apel la o abordare comună pentru a găsi soluții la problema copiilor dispăruți (neînsoțiți și separați), pentru a stabili mecanisme eficace de reducere a riscurilor de trafic de persoane și pentru a se adopta standarde specifice copiilor în ceea ce privește procedura de azil.

[32] Toate studiile și rapoartele Rețelei europene de migrație sunt disponibile la adresa: https://ec.europa.eu/home-affairs/what-we-do/networks/european_migration_network_en.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Resursele financiare totale necesare pentru a sprijini punerea în aplicare a prezentei propuneri se ridică la 1 113,5 milioane EUR prevăzute pentru perioada 2021-2027. Această sumă ar urma să acopere costurile operaționale, inclusiv costurile aferente mutării, sub formă de sume forfetare, pentru mutările efectuate în legătură cu transferul în temeiul prezentei propuneri de regulament și pentru mutările efectuate în contextul dispozițiilor privind solidaritatea referitoare la transferul solicitanților de protecție internațională, al beneficiarilor de protecție internațională și al resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală. Sunt prevăzute stimulente financiare mai mari pentru transferul minorilor neînsoțiți.

Necesitățile financiare sunt compatibile cu cadrul financiar multianual actual și implică, de asemenea, utilizarea unor instrumente speciale, astfel cum sunt definite în Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013 al Consiliului[33].

5. EXPLICAȚIE DETALIATĂ A DISPOZIȚIILOR SPECIFICE ALE PROPUNERII

Prezentul regulament stabilește un cadru comun cu scopul de a recunoaște faptul că provocarea reprezentată de sosirile neregulamentare ale migranților în Uniune nu ar trebui să fie asumată separat de fiecare stat membru, ci de Uniune în ansamblul său. Regulamentul contribuie la abordarea cuprinzătoare prin promovarea unui proces integrat de elaborare a politicilor în domeniul său de aplicare.

Propunerea menține legătura dintre responsabilitatea în materie de azil și respectarea de către statele membre a obligațiilor care le revin în ceea ce privește protejarea frontierelor externe, ținând seama de obligațiile în temeiul dreptului internațional de a efectua operațiuni de căutare și salvare, sub rezerva excepțiilor menite să protejeze viața de familie și interesul superior al copilului. Criteriile actuale pentru determinarea responsabilității sunt, în esență, menținute, dar se propun anumite modificări specifice, în special pentru a consolida unitatea familiei prin extinderea definiției membrului de familie, prin clarificarea responsabilității unui stat membru în urma derulării de operațiuni de căutare și salvare și prin introducerea unui nou criteriu referitor la deținerea de diplome de studii.

Principalele modificări aduse vizează, pe de o parte, să îmbunătățească eficiența sistemului, în special prin consolidarea responsabilității unui anumit stat membru pentru examinarea unei cereri de protecție internațională, odată ce responsabilitatea respectivă a fost stabilită. Pe de altă parte, modificările contribuie la limitarea deplasărilor neautorizate, în special prin eliminarea normelor privind încetarea sau transferarea responsabilității între statele membre.

Sistemul este completat cu o nouă abordare privind solidaritatea, bazată pe un cadru care permite evaluarea în timp real a situației în statele membre și în UE. În plus, se prevăd norme procedurale pentru a facilita transferul și preluarea sarcinii de returnare ca mijloace de exprimare a solidarității.

[33] Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013 al Consiliului din 2 decembrie 2013 de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020, JO L 347, 20.12.2013, p. 884.

5.1. Stabilirea unui cadru comun bazat pe abordarea cuprinzătoare a gestionării situațiilor legate de migrație

Pentru a pune în aplicare cadrul comun, propunerea stabilește o serie de principii care ar trebui să ghideze punerea în practică a gestionării situațiilor legate de migrație, inclusiv necesitatea unui proces integrat de elaborare a politicilor și respectarea principiului solidarității și al distribuirii echitabile a răspunderii. Se stabilește o structură de guvernanță, în cadrul căreia statele membre vor avea strategii naționale de punere în aplicare a acestui cadru, inclusiv cu privire la planificarea pentru situații neprevăzute, în scopul de a preveni acumularea de presiuni ale migrației și, de asemenea, cu privire la monitorizarea drepturilor fundamentale.

Aceste strategii vor contribui la elaborarea unei noi strategii europene privind punerea în aplicare a diferitelor elemente care fac parte din abordarea cuprinzătoare și vor stabili abordarea strategică a gestionării situațiilor legate de migrație la nivelul Uniunii, permițând o perspectivă îndreptată spre viitor asupra riscurilor și a oportunităților existente în ceea ce privește gestionarea situațiilor legate de migrație și a celor mai bune modalități de a le aborda. Comisia va publica anual un raport privind gestionarea situațiilor legate de migrație în care va include o proiecție pe termen scurt a evoluției acestor situații. Astfel se va putea reacționa prompt la tendințele în materie de migrație aflate în evoluție și se vor putea oferi răspunsuri la rezultatele obținute în cadrul monitorizării. Acest cadru va fi completat de un sistem de monitorizare periodică a situației migrației prin intermediul raportării situaționale efectuate de Comisie. Aceste eforturi vor fi sprijinite prin activitățile desfășurate în cadrul Planului de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora, în special prin activitățile de monitorizare și de raportare prevăzute în planul de acțiune.

5.2. Mecanismele de solidaritate

- **Măsurile de solidaritate pe care statele membre vor fi obligate să le asigure în situațiile de presiune exercitată de migrație**

Se instituie un nou mecanism, prin intermediul căruia se pot lua măsuri de solidaritate pentru a se face față presiunii exercitate de migrație. Mecanismul de solidaritate este flexibil din etapa de proiectare, astfel încât să poată fi aplicat în situații cu diferite fluxuri și realități în materie de migrație. Contribuțiile pe care statele membre vor fi obligate să le ofere în spiritul solidarității constau fie în transferuri, fie în preluarea sarcinii de returnare. Există, de asemenea, posibilitatea de a contribui la măsurile care au ca scop consolidarea capacității statelor membre în materie de azil, primire și returnare, precum și în ceea ce privește dimensiunea externă. Statele membre vor avea obligația de a contribui cu o cotă calculată pe baza unei chei de repartizare de 50 % din PIB și 50 % din populație. Cota statului membru beneficiar va fi inclusă în cheia de repartizare, astfel încât să se asigure că toate statele membre pun în aplicare principiul distribuirii echitabile a răspunderii.

Transferurile

În domeniul de aplicare propus al transferurilor intră solicitanții de protecție internațională care nu fac obiectul procedurii aplicabile la frontieră în temeiul Regulamentului (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind procedura de azil*]. Orice legătură semnificativă între persoana care urmează să fie transferată și statul membru de transfer constituie un element procedural. În cazurile de presiune exercitată de migrație, transferul va include și beneficiarii de protecție internațională pentru o perioadă de până la trei ani de la data la care acestor persoane li s-a acordat protecție internațională.

Preluarea sarcinii de returnare

Regulamentul propus include posibilitatea ca statele membre să aleagă să își ofere contribuția de solidaritate sub forma preluării sarcinii de returnare. Acest tip de contribuție presupune că un stat membru se angajează să sprijine alt stat membru care se află sub presiune exercitată de migrație prin efectuarea activităților necesare pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală pe teritoriul statului membru beneficiar al unei măsuri de solidaritate obligatorie, în strânsă coordonare. În acest scop, statul membru care preia sarcina de returnare ar urma, de exemplu, să ofere consiliere privind returnarea și reintegrarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală, să sprijine returnarea voluntară și reintegrarea migranților în situație neregulamentară pe baza programului și resurselor proprii, să conducă sau să sprijine dialogul politic cu țările terțe pentru facilitarea readmisiei migranților în situație neregulamentară care sunt prezenți în statul membru beneficiar și să asigure eliberarea unui document de călătorie valabil. Dacă aceste eforturi nu sunt încununate de succes în termen de 8 luni, statul membru care preia sarcina de returnare ar urma să mute persoanele în cauză și să continue să depună eforturi pentru a le returna în conformitate cu Directiva 2008/115/CE privind returnarea[34].

Activitățile care fac obiectul preluării sarcinii de returnare se adaugă celor desfășurate de Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă și includ, în special, activități pe care agenția nu le poate pune în aplicare în virtutea mandatului său (de exemplu, oferirea de sprijin diplomatic statului membru beneficiar în relațiile cu țări terțe). În cazul în care statele membre indică faptul că vor prelua sarcina de returnare, acestea trebuie să indice și cetățeniile aferente țărilor terțe pentru care doresc să ofere sprijin în materie de returnare: scopul este de a se asigura că se preia sarcina de returnare a resortisanților țărilor terțe pentru care statele membre în cauză pot aduce o valoare adăugată.

- **Măsuri de solidaritate aplicate debarcărilor care au loc în urma operațiunilor de căutare și salvare**

În raportul anual privind gestionarea situațiilor legate de migrație se vor stabili proiecțiile pe termen scurt ce se anticipează în ceea ce privește toate rutele de debarcare în urma unor astfel de operațiuni și răspunsul în spiritul solidarității care ar fi necesar pentru a contribui la nevoile statelor membre de debarcare atât în ceea ce privește transferul solicitanților care nu se află în procedura la frontieră, cât și în ceea ce privește nevoile în materie de capacitate ale statelor membre în cauză. În raport se va indica, de asemenea, ponderea măsurilor de solidaritate necesare pentru fiecare stat membru și se va preciza numărul total de resortisanți ai țărilor terțe care vor face obiectul măsurilor de solidaritate. Celelalte state membre vor indica ulterior ce tip de măsură de solidaritate intenționează să adopte: fie transferul solicitanților, fie măsuri în domeniile consolidării capacităților sau dimensiunii externe.

În cazul în care contribuțiile statelor membre sunt suficiente, Comisia va adopta un act de punere în aplicare, prin care se va stabili o rezervă de solidaritate cu scopul de a oferi sprijin pentru provocările cu care se confruntă statul membru de debarcare.

În cazul în care indicațiile oferite de statele membre nu corespund nevoilor identificate în raportul privind gestionarea situațiilor legate de migrație, Comisia va adopta un act de punere în aplicare în care va stabili acțiunile fiecărui stat membru în funcție de cheia de repartizare

[34] Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală, JO L 348, 24.12.2008, p. 98.

pentru transfer. În cazul în care statele membre indică faptul că intenționează să ia măsuri în domeniile capacității sau dimensiunii externe, Comisia va stabili măsurile în actul de punere în aplicare. Cu toate acestea, dacă indicațiile oferite de statele membre care doresc să ia măsuri în domeniile capacității sau dimensiunii externe reprezintă peste 30 % din numărul necesar de persoane care urmează să fie transferate, Comisia se va asigura că statele membre vor trebui să contribuie la transferuri cu jumătate din cota care le revine. În astfel de cazuri, statele membre pot alege, de asemenea, să contribuie prin intermediul preluării sarcinii de returnare.

Pe tot parcursul anului, cu ocazia debarcărilor, Comisia va utiliza rezerva și va pregăti liste pentru a distribui persoanele din fiecare debarcare sau grup de debarcări care urmează să fie transferate către statele membre contribuitoare. În cazul în care rezervele de solidaritate riscă să fie insuficiente din cauza numărului în creștere de debarcări, Comisia va modifica actul de punere în aplicare, stabilind un număr suplimentar de măsuri preconizate de transfer pentru statul membru sau statele membre beneficiare, care ar trebui să fie plafonate la 50 % din cuantumul prevăzut în actele de punere în aplicare. În plus, în cazul în care un stat membru de debarcare riscă să fie supus unei presiuni exercitate de migrație, rezerva sa de solidaritate poate fi utilizată pentru transferarea rapidă de persoane până la adoptarea actului de punere în aplicare prevăzut pentru situațiile de presiune. Rezervele altor state membre de debarcare pot, la rândul lor, să fie utilizate în acest scop, atât timp cât utilizarea lor nu pune în pericol funcționarea rezervelor respective.

În cazul în care în raportul privind gestionarea situațiilor legate de migrație se identifică faptul că statele membre se confruntă cu provocări deosebite din cauza prezenței pe teritoriul lor a unor resortisanți ai țărilor terțe care sunt solicitanți de protecție internațională vulnerabili, indiferent de modul în care au trecut frontierele externe, rezerva de solidaritate poate fi utilizată și în scopul transferării rapide a acestor persoane.

Solidaritatea obligatorie în situațiile de presiune exercitată de migrație

Evaluarea presiunii exercitate de migrație și răspunsul oferit în spiritul solidarității

În cazul în care un stat membru a informat Comisia cu privire la faptul că se consideră a fi supus unei presiuni exercitate de migrație, inclusiv că este expus riscului de a fi supus unei astfel de presiuni ca urmare a unui număr mare de sosiri, chiar și în cazul în care aceste sosiri au loc în urma operațiunilor de căutare și salvare, Comisia va efectua o evaluare a situației, ținând seama de circumstanțele speciale din statul membru respectiv, pe baza unor criterii și a informațiilor disponibile, printre care se numără și informațiile colectate în cadrul Planului de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora. În cazul în care evaluarea indică faptul că un stat membru este supus unei presiuni exercitate de migrație, aceasta va identifica nevoile generale ale statului membru și va indica măsurile adecvate necesare pentru a remedia situația și toate celelalte state membre vor contribui prin măsuri de transfer sau de preluare a sarcinii de returnare sau printr-o combinație de astfel de măsuri. În cazul în care un stat membru este el însuși un stat membru beneficiar, acesta nu are obligația de a face contribuții de solidaritate. Statele membre vor indica tipul de contribuție pe care o vor furniza în cadrul planurilor de răspuns în spiritul solidarității, ce vor fi trimise Comisiei.

În plus, în cazul în care raportul privind presiunea exercitată de migrație indică necesitatea de a lua alte măsuri în spiritul solidarității pentru consolidarea capacității sale în materie de azil, primire sau returnare sau de a lua măsuri în domeniul dimensiunii externe menite să abordeze fluxurile de migrație, statele membre contribuitoare pot indica astfel de măsuri în planurile lor

de răspuns în spiritul solidarității în locul transferurilor sau al preluării sarcinii de returnare. Astfel de măsuri ar putea lua diferite forme, de la asistență la crearea unei capacități de primire consolidate, inclusiv a unor infrastructuri sau a altor sisteme, la îmbunătățirea condițiilor de primire a solicitanților de azil. Printre aceste măsuri s-ar putea număra, de asemenea, finanțarea destinată gestionării situației în materie de azil și migrație dintr-o țară terță care generează fluxuri de migrație specifice către un stat membru. În materie de returnare, astfel de măsuri ar putea include, de exemplu, asistența financiară sau de altă natură axată pe infrastructuri și spații care ar putea fi necesare pentru îmbunătățirea executării deciziilor de returnare sau furnizarea de materiale sau mijloace de transport pentru operațiunile de returnare. În cazul în care Comisia consideră că aceste contribuții sunt proporționale cu cota statului membru și în concordanță cu obiectivele stabilite în Fondul pentru azil și migrație, le va include în actul de punere în aplicare.

Cu toate acestea, dacă indicațiile oferite de statele membre care doresc să ia măsuri în domeniile capacității sau dimensiunii externe reprezintă peste 30 % din numărul necesar de persoane care urmează să fie transferate sau să facă obiectul preluării sarcinii de returnare, Comisia se va asigura că statele membre vor trebui să contribuie la aceste măsuri cu jumătate din cota care le revine.

Un stat membru poate solicita, de asemenea, o deducere cu 10 % a cotei sale în cazul în care poate demonstra că, în ultimii 5 ani, a fost responsabil cu mai mult de dublul mediei UE a cererilor de protecție internațională pe cap de locuitor. Deducerea va fi ulterior distribuită proporțional între celelalte state membre.

Actele de punere în aplicare ale Comisiei privind măsurile de solidaritate

În termen de două săptămâni de la prezentarea planurilor de răspuns în spiritul solidarității, Comisia va adopta un act de punere în aplicare prin care va stabili măsurile de solidaritate care urmează să fie luate de statele membre în beneficiul statului membru supus presiunii exercitate de migrație.

Actul de punere în aplicare va stabili numărul total de persoane care urmează să fie transferate și/sau să facă obiectul preluării sarcinii de returnare, ținând seama de capacitatea și de nevoile statului membru beneficiar în domeniul azilului și returnării, identificate în evaluare, și va preciza cota fiecărui stat membru pe baza unei chei de repartizare, ajustate în conformitate cu cererile statelor membre care au demonstrat că îndeplinesc condițiile pentru a beneficia de o deducere. De asemenea, actul de punere în aplicare va preciza măsurile din domeniile consolidării capacităților, sprijinului operațional sau dimensiunii externe care trebuie luate de un stat membru contribuitor în locul transferurilor sau al preluării sarcinii de returnare.

Actul de punere în aplicare se adoptă în temeiul articolului 8 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, în conformitate cu care, din motive imperioase de urgență justificate în mod corespunzător – în acest caz din cauza presiunii exercitate de migrație într-un stat membru beneficiar – Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare imediat aplicabile, care rămân în vigoare pentru o perioadă de maximum 1 an.

- **Dispoziții generale privind solidaritatea**

Forumul de solidaritate

În situațiile de presiune exercitată de migrație, în cazul în care contribuțiile indicate de statele membre în planurile de răspuns în spiritul solidarității nu acoperă nevoile identificate în

evaluarea presiunii exercitate de migrație, Comisia convoacă Forumul de solidaritate, care va oferi statelor membre posibilitatea de a-și ajusta categoria contribuțiilor incluse în aceste planuri.

În cazul în care contribuțiile de solidaritate preconizate nu sunt suficiente pentru a asigura funcționarea eficientă a sprijinului în spiritul solidarității pentru debarcările care au loc în urma operațiunilor SAR, Comisia va convoca Forumul de solidaritate înainte de a adopta actul de punere în aplicare adițional prevăzut la articolul respectiv.

Alte forme de solidaritate

Un stat membru poate, în orice moment, să solicite sprijin sub formă de solidaritate voluntară din partea altor state membre. Orice stat membru poate aduce contribuții voluntare în beneficiul respectivului stat membru, inclusiv prin intermediul transferării solicitanților de protecție internațională care fac obiectul procedurii la frontieră în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. XXX/XXX [*Regulamentul privind procedura de azil*] sau a resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală. În plus, statele membre pot să contribuie, în mod voluntar, la consolidarea capacității statelor membre în materie de azil, primire și returnare, precum și în ceea ce privește dimensiunea externă. Statele membre care au contribuit sau intenționează să contribuie cu măsuri de solidaritate informează Comisia prin prezentarea unui plan de sprijin în spiritul solidarității anexat la prezenta propunere. În cazul în care contribuțiile voluntare corespund măsurilor stabilite într-un act de punere în aplicare privind presiunea exercitată de migrație, nivelul contribuțiilor statelor membre va fi dedus din cota indicată în actul de punere în aplicare.

Procedura de transfer

Regulamentul propus stabilește procedurile care trebuie urmate înainte și după transfer, precum și obligațiile aflate în sarcina atât a statului membru beneficiar, cât și a statului membru de transfer. Printre obligațiile statului membru beneficiar se numără identificarea și înregistrarea persoanelor vizate în scopul transferului și asigurarea faptului că persoana vizată nu prezintă niciun pericol pentru securitatea națională sau ordinea publică. În cazul în care statul membru beneficiar concluzionează că persoana vizată prezintă un astfel de risc în materie de securitate, transferul nu trebuie să mai aibă loc. În cazul în care persoana care urmează să fie transferată este un solicitant, statul membru beneficiar trebuie să evalueze în primul rând, înainte de a aplica procedura de transfer, dacă nu poate fi determinat el însuși ca stat membru responsabil în temeiul criteriilor legate de reîntregirea familiei sau de ședere/viză, în cazul în care persoana vizată ar avea o legătură puternică cu statul membru beneficiar și nu ar trebui să fie transferată în alt stat. Printre obligațiile statului membru de transfer de numără obligația de a transfera o persoană care nu reprezintă un pericol pentru securitatea națională sau ordinea publică și, în cazul în care persoana în cauză este un solicitant, de a desfășura procedura de determinare a statului membru responsabil atunci când aceasta nu a fost efectuată în statul membru beneficiar. În cazul în care persoana beneficiază de protecție internațională, statul membru de transfer trebuie să îi acorde în mod automat statutul acordat de statul membru beneficiar, pentru a se asigura că beneficiarul își păstrează statutul și drepturile aferente chiar dacă este transferat în alt stat membru.

Procedura prin care se preia sarcina de returnare

Un stat membru care se angajează să preia sarcina de returnare trebuie să se implice și să se coordoneze îndeaproape cu statul membru beneficiar pentru a stabili măsurile de sprijin specifice necesare pentru a efectua returnarea de pe teritoriul statului membru beneficiar a resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală identificați în mod individual. Pe

baza rezultatelor coordonării dintre statele membre în cauză, statul membru care preia sarcina de returnare ar urma să ia măsurile necesare pentru a facilita și a încheia cu succes procedurile de returnare, de exemplu prin acordarea de sprijin pentru returnarea voluntară asistată și pentru reintegrare, prin conducerea sau sprijinirea dialogului politic cu anumite țări terțe, prin asigurarea identificării și eliberării de documente de călătorie valabile sau prin organizarea unor modalități practice pentru derularea operațiunilor de returnare, cum ar fi zboruri charter sau programate. În această etapă, statul membru beneficiar rămâne însă responsabil cu efectuarea procedurilor de returnare (de exemplu, emiterea deciziei de returnare, soluționarea căilor de atac) a persoanelor vizate și trebuie să aplice Directiva privind returnarea.

Statele membre care preiau sarcina de returnare ar urma să pună în aplicare măsurile de sprijin într-un termen prestabilit, de 8 luni. Acest termen ar urma să înceapă să curgă de la data adoptării de către Comisie a unui act de punere în aplicare privind solidaritatea în situații de presiune exercitată de migrație. În cazul în care resortisanții țărilor terțe cărora li se preia sarcina de returnare nu fac încă obiectul unei decizii de returnare în momentul adoptării actului de punere în aplicare, termenul ar urma să înceapă să curgă începând cu data la care se emit deciziile de returnare, iar în cazul resortisanților țărilor terțe cărora li s-a respins cererea de azil și care, prin urmare, au primit decizii de returnare, începând de la data la care aceste persoane nu mai au dreptul de a rămâne și nu sunt autorizate să rămână.

În cazul în care, în pofida eforturilor comune depuse de statele membre în cauză, returnările nu au fost efectuate cu succes, la expirarea termenului de 8 luni, resortisanții țărilor terțe ar urma să fie mutați pe teritoriul statului membru care preia sarcina de returnare. În acest scop, procedura descrisă în secțiunea anterioară se aplică *mutatis mutandis*.

- **Sprijin financiar**

Propunerea prevede stimulente financiare pentru transfer. Se va acorda o contribuție financiară de 10 000 EUR pentru fiecare persoană transferată (inclusiv în urma preluării sarcinii de returnare, dacă returnarea nu s-a încheiat cu succes). Contribuția financiară va fi de 12 000 EUR în cazul în care persoana transferată este un minor neînsoțit. În plus, se va acorda o contribuție financiară de 500 EUR pentru a acoperi costurile de mutare aferente transferului și procedurilor prevăzute în prezentul regulament.

- **Modificarea altor instrumente legislative**

Propunerea include o modificare a Regulamentului (UE) XXX/XXX [*Fondul pentru azil și migrație*] prin care se introduc dispozițiile financiare care stau la baza prezentei propuneri de regulament.

Propunerea include, de asemenea, o modificare a Directivei 2003/109/CE (Directiva privind șederea pe termen lung). Pentru cei care au nevoie de protecție, perspectiva obținerii statutului de rezident pe termen lung într-o perioadă mai scurtă de timp va reprezenta o contribuție importantă la facilitarea integrării depline și rapide a beneficiarilor de protecție internațională în statul membru de reședință. Beneficiarii de protecție internațională ar trebui să poată obține statutul de rezident pe termen lung în statul membru care le-a acordat protecție internațională după trei ani de ședere legală și continuă în statul membru respectiv. În ceea ce privește celelalte condiții de obținere a acestui statut, se va asigura faptul că beneficiarii de protecție internațională vor fi supuși acelorași condiții ca și ceilalți resortisanți ai țărilor terțe.

5.3. Raționalizarea procedurii de determinare a responsabilității și îmbunătățirea eficienței acestei proceduri

În scopul de a se asigura că procedura de determinare a statului responsabil cu examinarea unei cereri de protecție internațională se derulează într-un mod armonios și durabil,

îndeplinindu-se obiectivul de a oferi un acces rapid la procedura de examinare și la protecție pentru cei care au nevoie de aceasta, și că sunt descurajate deplasările neautorizate, se propun diverse îmbunătățiri ale sistemului, în special:

- Obligația solicitanților de a depune cererea fie în statul membru al primei intrări neregulamentare, fie, în caz de ședere legală într-un stat membru, în statul membru respectiv, conform propunerii din 2016. Solicitantul trebuie ulterior să fie prezent în acest stat membru pe parcursul procedurii de determinare și în statul membru desemnat responsabil în urma acestei proceduri. Scopul este de a asigura o gestionare ordonată a fluxurilor, de a facilita determinarea statului membru responsabil și, prin urmare, de a avea acces mai rapid la procedura de acordare a protecției internaționale, precum și de a preveni deplasările neautorizate. Prin această modificare se clarifică faptul că un solicitant nu are nici dreptul de a alege statul membru în care să depună cererea, nici statul membru responsabil cu examinarea cererii. În cazurile de nerespectare a acestei obligații, solicitantul va beneficia de condițiile materiale de primire numai acolo unde acesta trebuie să fie prezent.
- Persoanele cărora li se acordă protecție imediată în temeiul Regulamentului (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind abordarea situațiilor de criză și de forță majoră în domeniul azilului și migrației*] sunt incluse în definiția solicitantului pentru a se asigura că, deși cererile lor sunt în curs de soluționare (suspendate), statul membru care le-a acordat statutul de protecție nu este scutit de obligația de a determina statul membru responsabil cu examinarea cererii și de respectarea criteriilor și a mecanismelor prevăzute în prezentul regulament. În cazul în care se stabilește că un alt stat membru este responsabil, protecția imediată ar trebui să înceteze în momentul efectuării mutării. Dacă persoanele în cauză se mută în alte state membre și solicită acolo protecție internațională, statul membru responsabil ar urma să fie obligat, de asemenea, să le preia în conformitate cu procedurile stabilite în prezentul regulament.
- Conform propunerii din 2016, înainte de aplicarea criteriilor de determinare a statului membru responsabil, regulamentul introduce obligația ca statele membre să se asigure, înainte de efectuarea mutării, că o persoană nu reprezintă un pericol pentru securitatea națională sau ordinea publică a unui stat membru. Această obligație se aplică oricărei persoane care face obiectul procedurilor prevăzute în regulament, chiar dacă persoana nu a fost supusă procedurii de screening sau, din orice alt motiv, controlului de securitate. Statul membru în care a fost înregistrată pentru prima dată cererea este cel care trebuie să evalueze dacă există motive rezonabile pentru ca solicitantul să fie considerat un pericol pentru securitatea națională sau ordinea publică a unui stat membru înainte de aplicarea criteriilor de stabilire a responsabilității. În cazul în care evaluarea arată că solicitantul prezintă un risc în materie de securitate, statul membru respectiv devine statul membru responsabil. În situația în care se constată, după ce responsabilitatea a fost deja determinată, că persoana în cauză prezintă un risc în materie de securitate, mutarea poate fi efectuată cu condiția respectării dispoziției specifice referitoare la schimbul de informații legate de securitate.
- Cerința privind cooperarea solicitanților este consolidată pentru a se asigura că autoritățile dispun de toate informațiile necesare pentru a determina statul membru responsabil și a stabili dacă solicitantul îndeplinește condițiile pentru a obține protecție internațională, precum și pentru a se preveni eludarea normelor, în special sustragerea. Regulamentul stabilește obligații proporționale ale solicitanților privind furnizarea în timp util a tuturor elementelor și informațiilor relevante pentru determinarea statului membru responsabil, precum și privind cooperarea cu autoritățile competente ale statelor membre. Este, de asemenea, menționat în mod explicit faptul că solicitanții au

obligația de a fi prezenți și de a rămâne la dispoziția autorităților statului membru relevant, precum și de a respecta decizia de mutare. Neîndeplinirea obligațiilor legale stabilite în regulament va avea consecințe procedurale proporționale pentru solicitant, precum neacceptarea informațiilor care au fost prezentate în mod nejustificat cu întârziere.

- Regulamentul extinde informațiile care trebuie furnizate solicitanților. Interviul individual are rolul de a facilita procesul de determinare a statului membru responsabil, contribuind la colectarea tuturor informațiilor necesare. Acest lucru nu ar trebui să întârzie însă procedura atunci când solicitantul s-a sustras sau când au fost deja furnizate suficiente informații.
- Regula potrivit căreia criteriile sunt stabilite pe baza situației din momentul în care cererea a fost înregistrată pentru prima dată într-un stat membru se aplică tuturor criteriilor, inclusiv celor privind membrii de familie și minorii. Un termen-limită clar pentru furnizarea informațiilor relevante va permite o evaluare rapidă și o decizie rapidă.
- Regulamentul menține – în două moduri – definiția extinsă a membrilor de familie propusă în 2016: prin includerea (1) fratelui/surorii (fraților/surorilor) solicitantului și (2) a relațiilor de familie care s-au format după plecarea din țara de origine, dar înainte de sosirea pe teritoriul statului membru. Frații și surorile sunt o categorie vizată, dar importantă, în cazul căreia posibilitatea de a demonstra și a verifica relația de familie este relativ simplă și, prin urmare, potențialul de abuzuri este scăzut. Extinderea domeniului de aplicare pentru a include familiile constituite în tipul tranzitului reflectă caracteristicile recente ale migrației, cum ar fi petrecerea unor perioade lungi în afara țării de origine înainte de a ajunge în UE, inclusiv în tabere de refugiați. Aceste extinderi specifice ale definiției familiei urmăresc să asigure o legătură semnificativă între persoana vizată și statul membru responsabil, luând în considerare, de asemenea, implicațiile mai ample pentru familiile în cauză; ar trebui, prin urmare, să se reducă și riscul de deplasări neautorizate sau de sustragere de la procedură a persoanelor vizate de normele extinse.
- Normele privind dovezile necesare pentru stabilirea responsabilității sunt mai flexibile, în special pentru a facilita reîntregirea familiei în mod eficient. Normele clarifică faptul că nu ar trebui să fie necesare dovezi formale, cum ar fi documente în original și teste ADN, în cazurile în care dovezile circumstanțiale sunt coerente, verificabile și suficient de detaliate pentru a se stabili responsabilitatea.
- Sunt propuse o serie de modificări pentru a raționaliza și consolida criteriile de stabilire a responsabilității prevăzute la articolele 19, 21 și 22. Pentru a consolida stabilitatea sistemului, la articolul 19, criteriile de responsabilitate privind vizele și documentele de ședere au fost clarificate, iar aplicarea acestora a fost extinsă la 3 ani. De asemenea, la articolul 21 privind intrarea neregulamentară, termenul după care încetează responsabilitatea, de 12 luni de la intrarea neregulamentară, a fost extins la 3 ani, iar clauza referitoare la șederea ilegală a fost eliminată, întrucât această dispoziție s-a dovedit a fi complicat de aplicat în practică, din cauza dificultății de a furniza dovezile necesare. În ceea ce privește criteriul privind intrarea fără obligația de a deține viză, excepția legată de intrările ulterioare într-un stat membru pentru care nu există obligația de a deține viză este, de asemenea, eliminată, în conformitate cu principiul conform căruia statul membru al primei intrări ar trebui, ca regulă, să fie responsabil, pentru a preveni deplasările secundare neautorizate după intrare.
- În plus, se adaugă un nou criteriu legat de deținerea unei diplome emise sau a unei calificări certificate de o instituție de învățământ stabilită într-un stat membru, pentru a se asigura faptul că cererea solicitantului poate fi examinată de un stat membru în care

acesta are legături semnificative. Această diplomă sau calificare ar trebui să reprezinte, cel puțin, o formă de învățământ secundar echivalentă cu nivelul 2 din Clasificarea Internațională Standard a Educației, urmată într-o instituție de învățământ sau într-o instituție de învățământ superior definită în Directiva (UE) 2016/801 a Parlamentului European și a Consiliului[35], în conformitate cu legislația sau practicile administrative naționale ale statelor membre.

- Regulamentul prevede termene mai scurte pentru diferitele etape ale procedurii, astfel încât să se accelereze procedura de determinare și să se asigure un acces mai rapid al solicitanților la procedura de azil. Este vorba de termenele pentru trimiterea unei cereri de preluare și răspunsul la o asemenea cerere, cu excepția minorilor neînsoțiți, efectuarea unei notificări de reprimire și luarea unei decizii de mutare.
- Expirarea termenelor va conduce doar în anumite cazuri la transferarea responsabilității de la un stat membru la altul. Aceste schimbări par să fi încurajat eludarea normelor și obstrucționarea procedurii. S-au eliminat deci normele care conduc la transferarea responsabilității în cazul în care termenul pentru trimiterea unei notificări de reprimire a expirat, precum și normele care duc la încetarea sau la transferarea responsabilității din cauza comportamentului solicitantului. În cazul în care solicitantul se sustrage dintr-un stat membru pentru a nu fi mutat în statul membru responsabil, statul membru care efectuează mutarea va fi în măsură să utilizeze perioada rămasă din termenul de 6 luni pentru efectuarea mutării din momentul în care solicitantul este din nou la dispoziția autorităților.
- Conform propunerii din 2016, cererile de reprimire au fost transformate în simple notificări de reprimire, având în vedere că statul membru responsabil va fi cunoscut în urma rezultatului pozitiv transmis de Eurodac. Statului membru notificat i se va acorda acum posibilitatea de a se opune rapid notificării pe motiv că se aplică normele limitate de transferare și de încetare a responsabilității, și anume atunci când un alt stat membru nu a mutat persoana în statul membru responsabil în timp util, a aplicat clauza discreționară sau persoana în cauză a părăsit teritoriul statelor membre în conformitate cu o decizie de returnare. Acesta va fi un instrument important pentru combaterea deplasărilor neautorizate, având în vedere preponderența actuală a cererilor de reprimire față de cererile de preluare.
- A fost adăugată obligația ca statul membru responsabil să reprimească un beneficiar de protecție internațională sau o persoană relocată care a făcut o cerere sau se află în mod neregulamentar în alt stat membru. Această obligație va oferi statelor membre instrumentul juridic necesar pentru a asigura efectuarea mutărilor în vederea reprimirii, ceea ce este important pentru a limita deplasările neautorizate.
- Normele privind căile de atac au fost adaptate pentru a accelera în mod considerabil și a armoniza procedura de apel. În plus față de clarificarea dreptului pe care îl au solicitanții de a cere ca, pe durata soluționării apelului sau a revizuirii, decizia de mutare să aibă efect suspensiv, propunerea stabilește un termen scurt, specific, în care instanțele judecătorești să se pronunțe asupra acestor cereri.
- Procedura de conciliere ca mecanism de soluționare a litigiilor, care nu a fost utilizată în mod oficial de când a fost prevăzută (într-o formă ușor diferită) în Convenția de la Dublin din 1990, se modifică pentru a deveni mai operațională și pentru a se facilita utilizarea acesteia.

[35] Directiva (UE) 2016/801 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru cercetare, studii, formare profesională, servicii de voluntariat, programe de schimb de elevi sau proiecte educaționale și muncă au pair, JO L 132, 21.5.2016, p. 21.

- Obiectivele actualului mecanism de alertă timpurie și de pregătire vor fi preluate de noua Agenție a Uniunii Europene pentru Azil, astfel cum se prevede în special în capitolul 5 privind monitorizarea și evaluarea și în capitolul 6 privind asistența operativă și tehnică din propunerea privind Agenția Uniunii Europene pentru Azil. Eliminarea acestui mecanism propus în 2016 a fost, prin urmare, menținută în prezentul regulament.
- O rețea a unităților responsabile va fi instituită și facilitată de Agenția Uniunii Europene pentru Azil pentru a consolida cooperarea practică și schimbul de informații cu privire la toate aspectele legate de punerea în aplicare a prezentului regulament, inclusiv elaborarea de instrumente practice și orientări.
- În ceea ce privește minorii neînsoțiți, propunerea clarifică faptul că statul membru în care minorul a prezentat prima cerere de protecție internațională va fi cel responsabil, cu excepția cazului în care se demonstrează că acest lucru nu este în interesul superior al minorului. Această normă va permite o determinare rapidă a statului membru responsabil și, prin urmare, un acces rapid la procedură pentru acest grup vulnerabil de solicitanți, având de asemenea în vedere termenele mai scurte propuse.
- Oferirea de garanții pentru minorii neînsoțiți este adaptată astfel încât evaluarea interesului superior să devină mai operațională. Astfel, înainte de mutarea unui minor neînsoțit în alt stat membru, statul membru care efectuează mutarea se asigură că acel stat membru va lua măsurile necesare, fără întârziere, în conformitate cu Regulamentul privind procedura de azil și cu Directiva privind condițiile de primire. De asemenea, se prevede că orice decizie de a muta un minor neînsoțit trebuie să fie precedată de o evaluare a interesului superior al acestuia, care trebuie realizată rapid de către personal calificat.

2020/0279 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

privind gestionarea situațiilor legate de azil și migrație și de modificare a Directivei 2003/109/CE a Consiliului și a Propunerii de regulament (UE) XXX/XXX [Fondul pentru azil și migrație]

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 78 alineatul (2) litera (e) și articolul 79 alineatul (2) literele (a), (b) și (c),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ parlamentelor naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European[36],

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor[37],

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

(1) Uniunea, constituind un spațiu de libertate, securitate și justiție, ar trebui să asigure absența controalelor asupra persoanelor la frontierele interne și să dezvolte o politică comună în domeniul azilului, al imigrării și al gestionării frontierelor externe ale Uniunii care să se întemeieze pe solidaritate între statele membre și să fie echitabilă față de resortisanții țărilor terțe.

(2) În acest scop, este necesară o abordare cuprinzătoare, cu obiectivul de a consolida încrederea reciprocă între statele membre; abordarea ar trebui să reunească politica de gestionare a situațiilor legate de azil și migrație și relațiile cu țările terțe relevante, recunoscând că un astfel de demers este eficace numai dacă toate componentele sunt abordate în comun și în mod integrat.

(3) Prezentul regulament ar trebui să contribuie la această abordare cuprinzătoare prin stabilirea unui cadru comun pentru acțiunile Uniunii și ale statelor membre în domeniul politicii de gestionare a situațiilor legate de azil și migrație, prin dezvoltarea principiului solidarității și al distribuirii echitabile a răspunderii, în conformitate cu articolul 80 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). Prin urmare, statele membre ar trebui să ia toate măsurile necesare pentru, *inter alia*, a oferi acces la protecție internațională și condiții adecvate de primire celor care au nevoie de acestea,

[36] JO C , , p. .
[37] JO C , , p. .

a permite aplicarea efectivă a normelor privind determinarea statului membru responsabil cu examinarea unei cereri de protecție internațională, a returna resortisanții țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală, a preveni migrația neregulamentară și deplasările neautorizate și a oferi sprijin altor state membre sub forma unor contribuții de solidaritate, în cadrul abordării cuprinzătoare.

(4) Cadrul comun ar trebui să reunească gestionarea sistemului european comun de azil și politica în domeniul migrației. Obiectivul politicii în materie de migrație ar trebui să fie acela de a asigura gestionarea eficientă a fluxurilor de migrație, tratamentul echitabil al resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere legală în statele membre și prevenirea și combaterea consolidată a migrației ilegale și a introducerii ilegale de migranți.

(5) Cadrul comun este necesar pentru a aborda în mod eficace fenomenul din ce în ce mai răspândit al sosirilor mixte – de persoane care au nevoie de protecție internațională și de persoane care nu au nevoie de această protecție – și ca recunoaștere a faptului că provocarea reprezentată de sosirile neregulamentare de migranți în Uniune nu ar trebui să fie asumată de fiecare stat membru în parte, ci de Uniune în ansamblul său. Pentru a se asigura faptul că statele membre dispun de instrumentele necesare pentru a gestiona în mod eficace această provocare, în domeniul de aplicare al prezentului regulament ar trebui să intre, pe lângă solicitanții de protecție internațională, și migranții în situație neregulamentară. Domeniul de aplicare al prezentului regulament ar trebui să includă, de asemenea, beneficiarii de protecție internațională, persoanele relocate sau admise, precum și persoanele cărora li s-a acordat protecție imediată.

(6) Pentru a reflecta abordarea guvernamentală integratoare și a asigura coerența și eficacitatea acțiunilor și a măsurilor luate de Uniune și de statele sale membre în cadrul competențelor lor respective, este nevoie de un proces integrat de elaborare a politicilor de gestionare a situațiilor legate de azil și migrație, care să includă atât componentele sale interne, cât și cele externe, în cadrul abordării cuprinzătoare.

(7) Statele membre ar trebui să dispună de resurse umane și financiare și de infrastructuri suficiente pentru a pune în aplicare în mod eficient politicile de gestionare a situațiilor legate de azil și migrație și ar trebui să asigure o coordonare adecvată între autoritățile naționale relevante, precum și cu autoritățile naționale ale celorlalte state membre.

(8) Optând pentru o abordare strategică, Comisia ar trebui să adopte o strategie europeană de gestionare a situațiilor legate de azil și migrație cu privire la punerea în aplicare a politicilor în acest domeniu. Strategia ar trebui să se bazeze pe rapoartele și analizele relevante elaborate de agențiile Uniunii și pe strategiile naționale ale statelor membre.

(9) Strategiile naționale ale statelor membre ar trebui să includă informații privind planificarea pentru situații neprevăzute și punerea în aplicare a principiului elaborării integrate a politicilor și a principiului solidarității și al distribuirii echitabile a răspunderii, prevăzute în prezentul regulament, precum și obligațiile legale care decurg din acesta la nivel național.

(10) Pentru a se garanta faptul că există un sistem eficace de monitorizare care să asigure aplicarea acquis-ului în materie de azil, rezultatele monitorizării efectuate de Agenția Uniunii Europene pentru Azil și de Frontex, rezultatele evaluării efectuate în conformitate cu Regulamentul nr. 1053/2013 al Consiliului, precum și ale celei efectuate în conformitate cu articolul 7 din Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind procedura de screening*] ar trebui, de asemenea, luate în considerare în cadrul acestor strategii.

(11) Ținând cont de importanța de a asigura gradul de pregătire necesar și capacitatea Uniunii de a se adapta la realitățile emergente și în schimbare în ceea ce privește gestionarea situațiilor legate de azil și migrație, Comisia ar trebui să prezinte un raport anual privind gestionarea situațiilor legate de migrație, în care să descrie evoluția probabilă a acestor situații și măsura în care Uniunea și statele membre sunt pregătite să răspundă și să se adapteze în consecință. Raportul ar trebui să includă, de asemenea, rezultatele rapoartelor privind monitorizarea prevăzute în strategiile naționale și să propună îmbunătățiri în cazul în care se evidențiază deficiențe.

(12) Pentru a se asigura faptul că se instituie instrumentele necesare pentru a sprijini statele membre în abordarea provocărilor care pot apărea ca urmare a prezenței pe teritoriul lor a resortisanților țărilor terțe care sunt solicitanți de protecție internațională vulnerabili, indiferent de modul în care trec frontierele externe, raportul ar trebui să indice, de asemenea, dacă respectivele state membre se confruntă cu astfel de provocări. Aceste state membre ar trebui, totodată, să se poată baza pe utilizarea „rezervei de solidaritate” pentru transferul persoanelor vulnerabile.

(13) Pentru punerea în aplicare efectivă a cadrului comun și pentru a identifica lacunele, a aborda provocările și a preveni acumularea presiunii migrației, Comisia ar trebui să monitorizeze situația și să prezinte în mod regulat rapoarte pe această temă.

(14) O politică eficace în materie de returnare este un element esențial al unui sistem funcțional de gestionare a situațiilor legate de azil și migrație în Uniune, însemnând că cei care nu au drept de ședere pe teritoriul Uniunii ar trebui să se întoarcă. Având în vedere că o parte semnificativă a cererilor de protecție internațională pot fi considerate cereri nefondate, este necesar să se consolideze eficacitatea politicii de returnare. Prin sporirea eficienței returnărilor și reducerea decalajelor dintre procedurile de azil și cele de returnare, ar urma să scadă presiunea asupra sistemului de azil, facilitându-se aplicarea normelor privind determinarea statului membru responsabil cu examinarea cererilor respective și contribuindu-se, de asemenea, la accesul efectiv la protecție internațională pentru cei care au nevoie.

(15) Pentru a consolida cooperarea cu țările terțe în domeniul returnării și readmisiei resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală, este necesar să se elaboreze un nou mecanism, care să includă toate politicile și instrumentele relevante ale UE, astfel încât să se îmbunătățească coordonarea diferitelor acțiuni în diverse domenii de politică, altele decât migrația, pe care Uniunea și statele membre le pot adopta în acest scop. Acest mecanism ar trebui să se bazeze pe analiza efectuată în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 810/2019 al Parlamentului European și al Consiliului[38] sau pe orice alte informații disponibile și să țină seama de contextul general al relațiilor Uniunii cu țara terță. Acest mecanism ar trebui să contribuie, de asemenea, la sprijinirea punerii în aplicare a preluării sarcinii de returnare.

(16) Pentru a asigura o distribuire echitabilă a răspunderii între statele membre și un echilibru al eforturilor depuse de acestea, ar trebui instituit un mecanism de solidaritate eficace, care să asigure accesul rapid al solicitanților la procedurile de acordare a protecției internaționale. Un astfel de mecanism ar trebui să prevadă diferite tipuri de măsuri de solidaritate și să fie flexibil și capabil să se adapteze la natura în schimbare a provocărilor legate de migrație cu care se confruntă un stat membru.

[38] Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize), JO L 243, 15.9.2009, p. 1.

(17) Având în vedere necesitatea de a asigura buna funcționare a mecanismului de solidaritate stabilit în prezentul regulament, Comisia ar trebui să instituie și să convoace un Forum al solidarității care să cuprindă reprezentanții tuturor statelor membre.

(18) Date fiind caracteristicile specifice ale debarcărilor care au loc în contextul operațiunilor de căutare și salvare desfășurate de statele membre sau de organizații private, fie sub egida statelor membre, fie în mod autonom în contextul migrației, prezentul regulament ar trebui să prevadă un proces specific aplicabil persoanelor debarcate în urma acestor operațiuni, indiferent dacă există sau nu o situație de presiune exercitată de migrație.

(19) Având în vedere caracterul recurent al debarcărilor în urma operațiunilor de căutare și salvare pe diferitele rute de migrație, raportul anual privind gestionarea situațiilor legate de migrație ar trebui să stabilească proiecțiile pe termen scurt ale debarcărilor anticipate pentru astfel de operațiuni și răspunsul în spiritul solidarității care ar fi necesar pentru a contribui la nevoile statelor membre de debarcare. Comisia ar trebui să adopte un act de punere în aplicare care să instituie un ansamblu de măsuri de solidaritate („rezerva de solidaritate”), cu scopul de a asista statul membru de debarcare să facă față provocărilor legate de astfel de debarcări. Acest tip de măsuri ar trebui să vizeze transferul solicitanților de protecție internațională care nu se află în procedura la frontieră, măsuri în domeniul consolidării capacității în materie de azil, primire și returnare, sprijin operațional sau măsuri în cadrul dimensiunii externe.

(20) Pentru a oferi un răspuns în timp util la situația specifică a debarcărilor care au loc în urma operațiunilor de căutare și salvare, Comisia, cu sprijinul agențiilor Uniunii, ar trebui să faciliteze transferul rapid al solicitanților eligibili de protecție internațională care nu se află în procedura la frontieră. Sub coordonarea Comisiei, Agenția Uniunii Europene pentru Azil și Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă ar trebui să elaboreze lista persoanelor eligibile care urmează să fie transferate și să indice distribuirea acestor persoane în statele membre contribuitoare.

(21) Persoanele debarcate ar trebui repartizate în mod proporțional între statele membre.

(22) Contribuția totală a fiecărui stat membru la rezerva de solidaritate ar trebui să fie determinată prin indicarea de către statele membre a măsurilor cu care doresc să contribuie. În cazul în care contribuțiile statelor membre sunt insuficiente pentru a oferi un răspuns durabil în spiritul solidarității, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte un act de punere în aplicare în care să stabilească numărul total de resortisanți ai țărilor terțe care trebuie transferați și cota aferentă fiecărui stat membru, calculată în conformitate cu o cheie de repartizare bazată pe populația și PIB-ul fiecărui stat membru. În cazul în care indicațiile oferite de statele membre privind luarea de măsuri în domeniile capacității sau dimensiunii externe ar conduce la un deficit de peste 30 % din numărul total de transferuri identificate în raportul privind gestionarea situațiilor legate de migrație, Comisia ar trebui să fie în măsură să ajusteze contribuțiile acestor state membre pentru a se asigura că acestea contribuie cu jumătate din cota lor de participare identificată în conformitate cu cheia de repartizare, fie prin transferuri, fie, atunci când au indicat acest lucru, prin preluarea sarcinii de returnare.

(23) Pentru a se asigura că sunt disponibile în permanență măsuri de sprijin astfel încât să se abordeze situația specifică a debarcărilor în urma operațiunilor de căutare și salvare, în cazul în care numărul de debarcări care au loc în urma operațiunilor de căutare și salvare a ajuns la 80 % din rezervele de solidaritate pentru unul sau mai multe dintre statele membre beneficiare, Comisia ar trebui să adopte acte de punere în aplicare

modificate, prin intermediul cărora să sporească numărul total al contribuțiilor cu 50 %.

(24) Mecanismul de solidaritate ar trebui să abordeze, de asemenea, situațiile de presiune exercitată de migrație, în special pentru acele state membre care, datorită poziției lor geografice, sunt expuse sau sunt susceptibile să fie supuse unei presiuni exercitate de migrație. În acest scop, Comisia ar trebui să adopte un raport în care să identifice dacă un stat membru este supus unei presiuni exercitate de migrație și să stabilească măsurile prin care acesta ar putea fi sprijinit.

(25) Atunci când evaluează dacă un stat membru este supus unei presiuni exercitate de migrație, Comisia, pe baza unei evaluări calitative ample, ar trebui să ia în considerare o gamă largă de factori, inclusiv numărul solicitanților de azil, trecerile neregulamentare ale frontierei, deciziile de returnare emise și executate, precum și relațiile cu țările terțe relevante. Răspunsul oferit în spiritul solidarității ar trebui să fie conceput de la caz la caz pentru a fi adaptat la nevoile statului membru în cauză.

(26) Numai persoanele care au mai multe șanse să aibă un drept de ședere în Uniune ar trebui să fie transferate. Prin urmare, domeniul de aplicare al transferului solicitanților de protecție internațională ar trebui limitat la cei care nu fac obiectul procedurii la frontieră prevăzute în Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind procedura de azil*].

(27) Mecanismul de solidaritate ar trebui să includă măsuri de promovare a unei distribuiri echitabile a răspunderii și a unui echilibru între eforturile statelor membre și în domeniul returnării. Prin preluarea sarcinii de returnare, un stat membru ar trebui să se angajeze să sprijine alt stat membru care se află sub presiune exercitată de migrație să desfășoare activitățile necesare pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală, ținând seama de faptul că statul membru beneficiar rămâne responsabil cu efectuarea returnării pe perioada în care persoanele sunt prezente pe teritoriul său. În cazul în care astfel de activități nu sunt încununate de succes în termen de 8 luni, statul membru care preia sarcina de returnare ar trebui să mute aceste persoane în conformitate cu procedurile stabilite în prezentul regulament și să aplice Directiva 2008/115/CE; dacă este cazul, statele membre pot recunoaște decizia de returnare emisă de statul membru beneficiar în temeiul Directivei 2001/40 a Consiliului[39]. Preluarea sarcinii de returnare ar trebui să facă parte din sistemul comun al UE privind returnările, care include sprijinul operațional oferit prin intermediul Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă și aplicarea mecanismului de coordonare pentru promovarea cooperării eficace cu țările terțe în domeniul returnării și readmisiei.

(28) Statele membre ar trebui să notifice tipul de contribuții de solidaritate pe care le vor face prin completarea unui plan de răspuns în spiritul solidarității. În cazul în care statele membre sunt ele însele state membre beneficiare, nu ar trebui să fie obligate să furnizeze contribuții de solidaritate altor state membre. În același timp, în cazul în care un stat membru a suportat o povară considerabilă în materie de migrație în anii precedenți, din cauza unui număr mare de cereri de protecție internațională, acesta ar trebui să aibă posibilitatea de a solicita o reducere a cotei sale din contribuția de solidaritate către statele membre care se confruntă cu o presiune exercitată de migrație, în cazul în care o astfel de contribuție constă în transferuri sau în preluarea sarcinii de

[39] Directiva 2001/40/CE a Consiliului din 28 mai 2001 privind recunoașterea reciprocă a deciziilor de îndepărtare a resortisanților țărilor terțe, JO L 149, 2.6.2001, p. 34.

returnare. Contribuția aferentă acestei reduceri ar trebui să fie împărțită în mod proporțional între celelalte state membre care iau astfel de măsuri.

(29) În cazul în care în raportul de gestionare a situațiilor legate de migrație se identifică nevoi într-un stat membru care se confruntă cu presiuni exercitate de migrație în domeniul măsurilor de asigurare a capacității pentru azil, primire și returnare sau în domeniul dimensiunii externe, statele membre contribuitoare ar trebui să poată face contribuții pentru a acoperi aceste nevoi în locul transferurilor sau al preluării sarcinii de returnare. Pentru a se asigura că aceste contribuții sunt proporționale cu contribuția statului membru contribuitor, Comisia ar trebui să fie în măsură să majoreze sau să diminueze astfel de contribuții în actul de punere în aplicare. În cazul în care indicațiile oferite de statele membre privind luarea de măsuri în domeniile capacității sau dimensiunii externe ar conduce la un deficit de peste 30 % din numărul necesar de persoane care urmează să fie transferate sau să facă obiectul preluării sarcinii de returnare, Comisia ar trebui să fie în măsură să ajusteze contribuțiile acestor state membre pentru a se asigura că acestea contribuie la transferuri sau la preluarea sarcinii de returnare cu jumătate din cota care le revine.

(30) Pentru a asigura un răspuns în spiritul solidarității cuprinzător și eficace și a oferi claritate statelor membre care primesc sprijin, Comisia ar trebui să adopte un act de punere în aplicare în care să se precizeze contribuțiile pe care trebuie să le furnizeze fiecare stat membru. Aceste contribuții ar trebui să se bazeze întotdeauna pe tipul de contribuții indicate de statul membru în cauză în planul de răspuns în spiritul solidarității, cu excepția cazului în care statul membru în cauză nu a prezentat un astfel de plan. În astfel de cazuri, măsurile prevăzute în actul de punere în aplicare pentru statul membru în cauză ar trebui să fie stabilite de către Comisie.

(31) Ca punct de referință pentru funcționarea mecanismului de solidaritate ar trebui să se utilizeze o cheie de repartizare bazată pe dimensiunea populației și a economiei statelor membre, cu ajutorul căreia să se poată stabili contribuția globală a fiecărui stat membru.

(32) Un stat membru ar trebui să poată lua, din proprie inițiativă sau la cererea unui alt stat membru, alte măsuri de solidaritate pe bază voluntară pentru a asista statul membru în cauză în ceea ce privește situația în materie de migrație sau pentru a preveni presiunea exercitată de migrație. Aceste contribuții ar trebui să includă măsuri menite să consolideze capacitatea statului membru aflat sub presiune sau să răspundă tendințelor în materie de migrație prin cooperarea cu țări terțe. În plus, astfel de măsuri de solidaritate ar trebui să includă transferul resortisanților țărilor terțe care se află în procedura la frontieră și al resortisanții țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală. Pentru a stimula solidaritatea voluntară, în cazul în care statele membre fac contribuții voluntare sub formă de transferuri sau de preluare a sarcinii de returnare, contribuțiile respective ar trebui să fie luate în considerare în actul de punere în aplicare prevăzut în ceea ce privește situațiile de presiune exercitată de migrație.

(33) Sistemul european comun de azil (SECA) a fost instituit progresiv ca un spațiu comun de protecție bazat pe aplicarea integrală și globală a Convenției de la Geneva din 28 iulie 1951 privind statutul refugiaților, astfel cum a fost modificată prin Protocolul de la New York din 31 ianuarie 1967 („Convenția de la Geneva”), asigurându-se astfel faptul că nicio persoană nu este retrimisă într-o zonă unde există riscul de a fi persecutată, în conformitate cu principiul nereturnării. În acest sens și fără a aduce atingere criteriilor de stabilire a responsabilității stipulate în prezentul regulament,

toate statele membre, întrucât respectă principiul nereturnării, sunt considerate țări sigure pentru resortisanții țărilor terțe.

(34) Este oportun ca sistemul european comun de azil să includă o metodă clară și operațională de determinare a statului membru responsabil cu examinarea unei cereri de protecție internațională[40]. Această metodă ar trebui să se întemeieze pe criterii obiective și echitabile atât pentru statele membre, cât și pentru persoanele în cauză. Ar trebui, în principiu, să facă posibilă determinarea rapidă a statului membru responsabil, astfel încât să se garanteze accesul efectiv la procedurile pentru acordarea protecției internaționale și să nu compromită obiectivul prelucrării rapide a cererilor de protecție internațională.

(35) Prezentul regulament ar trebui să fie fundamentat pe principiile care stau la baza Regulamentului (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului[41], dezvoltând în același timp principiul solidarității și al distribuirii echitabile a răspunderii ca parte a cadrului comun. În acest scop, un mecanism de solidaritate, nou-instituit, ar trebui să permită o mai bună pregătire a statelor membre în ceea ce privește gestionarea situațiilor legate de migrație, abordarea situațiilor în care statele membre se confruntă cu o presiune exercitată de migrație și facilitarea oferirii de sprijin regulat între statele membre, în spiritul solidarității.

(36) Prezentul regulament ar trebui să se aplice solicitanților de protecție subsidiară și persoanelor eligibile pentru protecție subsidiară pentru a se asigura egalitatea de tratament pentru toți solicitanții și beneficiarii de protecție internațională, precum și coerența cu acquis-ul actual al Uniunii în materie de azil, în special cu Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind condițiile pentru protecția internațională*].

(37) Persoanele cărora li se acordă protecție imediată în temeiul Regulamentului (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind abordarea situațiilor de criză și de forță majoră în domeniul azilului și migrației*] ar trebui să fie considerate în continuare drept solicitanți de protecție internațională, având în vedere cererea lor de protecție internațională în curs de soluționare (suspendată), în sensul Regulamentului (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind procedura de azil*]. Ca atare, aceste persoane ar trebui să intre în domeniul de aplicare al prezentului regulament și să fie considerate solicitanți în scopul aplicării criteriilor și a mecanismelor de determinare a statului membru responsabil cu examinarea cererilor lor de protecție internațională sau a procedurii de transfer, astfel cum este prevăzută în prezentul regulament.

(38) Pentru a limita deplasările neautorizate și pentru a se asigura că statele membre dispun de instrumentele necesare pentru a asigura mutarea în statul membru responsabil a beneficiarilor de protecție internațională care au intrat pe teritoriul unui alt stat membru decât statul membru responsabil fără a îndeplini condițiile de ședere în acel alt stat membru și pentru a asigura solidaritatea efectivă între statele membre, prezentul regulament ar trebui să se aplice și beneficiarilor de protecție internațională. În mod similar, prezentul regulament ar trebui să se aplice persoanelor relocate sau admise de către un stat membru în conformitate cu Regulamentul (UE) XXX/XXX

---

40 Astfel cum a fost stabilit de Consiliul European în cadrul reuniunii speciale de la Tampere din 15 și 16 octombrie 1999.

41 Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil cu examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid, JO L 180, 29.6.2013, p. 31.

[*Regulamentul privind cadrul de relocare al Uniunii*] sau acelor persoane cărora li se acordă protecție internațională sau statut umanitar în cadrul unui mecanism național de relocare.

(39) În același timp și având în vedere importanța facilitării integrării depline a beneficiarilor de protecție internațională în statul membru de reședință, ar trebui prevăzută perspectiva obținerii statutului de rezident pe termen lung într-o perioadă mai scurtă de timp. Beneficiarii de protecție internațională ar trebui să poată obține statutul de rezident pe termen lung în statul membru care le-a acordat protecție internațională după trei ani de ședere legală și continuă în statul membru respectiv. În ceea ce privește celelalte condiții pentru obținerea statutului, beneficiarilor de protecție internațională ar trebui să li se ceară să îndeplinească aceleași condiții ca și celorlalți resortisanți ai țărilor terțe. Prin urmare, Directiva 2003/109/CE a Consiliului[42] ar trebui modificată în consecință,

(40) Din motive de eficiență și siguranță juridică, este esențial ca regulamentul să se bazeze pe principiul conform căruia responsabilitatea este determinată o singură dată, cu excepția cazului în care persoana în cauză a părăsit teritoriul statelor membre în conformitate cu o decizie de returnare sau cu un ordin de îndepărtare.

(41) Directiva XXX/XXX/UE a Parlamentului European și a Consiliului[43] [*Directiva privind condițiile de primire*] ar trebui să se aplice în cazul procedurii de determinare a statului membru responsabil, astfel cum este prevăzută în prezentul regulament, sub rezerva limitărilor în aplicarea directivei respective.

(42) Regulamentul (UE) XXX/XXX al Parlamentului European și al Consiliului[44] [*Regulamentul privind procedura de azil*] ar trebui să se aplice în plus față de dispozițiile privind garanțiile procedurale, astfel cum sunt prevăzute în prezentul regulament și fără a aduce atingere acestor dispoziții, sub rezerva limitărilor în aplicarea regulamentului respectiv.

(43) În conformitate cu Convenția Organizației Națiunilor Unite din 1989 privind drepturile copilului și cu Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, interesul superior al copilului ar trebui să primeze în aplicarea de către statele membre a prezentului regulament. În procesul de evaluare a interesului superior al copilului, statele membre ar trebui în special să ia în considerare în mod corespunzător bunăstarea și dezvoltarea socială a minorului, aspecte legate de siguranța și securitatea acestuia, opinia minorului în concordanță cu vârsta și nivelul său de maturitate, inclusiv mediul din care provine. În plus, ar trebui stabilite garanții procedurale specifice pentru minorii neînsoțiți, având în vedere vulnerabilitatea deosebită a acestora.

(44) În conformitate cu Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și cu Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, respectul pentru viața de familie ar trebui să primeze în aplicarea de către statele membre a prezentului regulament.

(45) Pentru a evita situația în care persoane care reprezintă un risc de securitate sunt mutate dintr-un stat membru în altul, este necesar să se asigure faptul că statul membru în care este înregistrată o cerere pentru prima dată nu aplică criteriile de stabilire a

---

42 Directiva 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung, JO L 016, 23.1.2004, p. 44.

43 Directiva XXX/XXX/EU (text integral)

44 Directiva XXX/XXX/EU (text integral)

responsabilității sau că statul membru beneficiar nu aplică procedura de transfer în cazul în care există motive întemeiate pentru a considera că persoana în cauză reprezintă un pericol pentru securitatea națională sau ordinea publică.

(46) Prelucrarea împreună a cererilor de protecție internațională ale membrilor unei familii de către un singur stat membru ar trebui să facă posibilă asigurarea unei examinări în detaliu a cererilor și o coerență a deciziilor luate, precum și evitarea separării membrilor unei familii.

(47) Definiția unui membru de familie din prezentul regulament ar trebui să includă frații sau surorile solicitantului. Reunirea fraților sau a surorilor este deosebit de importantă pentru îmbunătățirea șanselor de integrare ale solicitanților și, astfel, pentru reducerea deplasărilor neautorizate. Domeniul de aplicare al definiției unui membru de familie ar trebui să reflecte, de asemenea, realitatea tendințelor migratorii actuale, și anume faptul că frecvent solicitanții sosesc pe teritoriul statelor membre după o perioadă lungă de tranzit. Prin urmare, definiția ar trebui să includă familiile formate în afara țării de origine, dar înainte de sosirea pe teritoriul statului membru. Se preconizează că această extindere limitată și specifică a sferei definiției va reduce stimulentele unora dintre deplasările neautorizate pe teritoriul UE ale solicitanților de azil.

(48) Pentru a asigura respectarea deplină a principiului unității familiei și a interesului superior al copilului, existența unei relații de dependență între solicitant și un copil, frate sau soră ori părinte al acestuia, pe motiv de graviditate sau maternitate a solicitantului, de stare a sănătății sau de vârstă înaintată, ar trebui să fie un criteriu obligatoriu de stabilire a responsabilității. În cazul în care solicitantul este un minor neînsoțit, prezența pe teritoriul unui alt stat membru a unui membru de familie sau a unei rude care pot avea grijă de acesta, ar trebui să devină, de asemenea, un criteriu obligatoriu de stabilire a responsabilității. Pentru a descuraja deplasările neautorizate ale minorilor neînsoțiți, care nu sunt în interesul lor superior, în absența unui membru de familie sau a unei rude, statul membru responsabil ar trebui să fie acela în care a fost înregistrată prima dată cererea de protecție internațională a minorului neînsoțit, cu excepția cazului în care se demonstrează că acest lucru nu este în interesul superior al copilului. Înainte de mutarea unui minor neînsoțit în alt stat membru, statul membru care efectuează mutarea ar trebui să se asigure că statul membru în cauză va lua toate măsurile necesare și corespunzătoare pentru a asigura o protecție adecvată a copilului, în special numirea promptă a unui reprezentant sau a unor reprezentanți având sarcina de a garanta respectarea tuturor drepturilor acestuia. Orice decizie de a muta un minor neînsoțit ar trebui precedată de o evaluare a interesului superior al acestuia, realizată de personal având calificările și expertiza necesare.

(49) Normele privind probele ar trebui să permită o reîntregire a familiei mai rapidă decât până în prezent. Prin urmare, este necesar să se clarifice faptul că nu ar trebui să fie necesare dovezi formale, cum ar fi documente în original și teste ADN, în cazurile în care dovezile circumstanțiale sunt coerente, verificabile și suficient de detaliate pentru a se stabili responsabilitatea de a examina o cerere de protecție internațională.

(50) În cazul în care o persoană deține o diplomă sau o altă calificare, statul membru în care a fost eliberată diploma ar trebui să fie responsabil cu examinarea cererii acestei persoane. Acest lucru ar asigura o examinare rapidă a cererii în statul membru cu care solicitantul are legături semnificative pe baza unei astfel de diplome.

(51) Având în vedere că un stat membru ar trebui să rămână responsabil pentru o persoană care a intrat în mod neregulamentar pe teritoriul său, este necesar ca această regulă să se aplice și în situația în care o persoană intră pe teritoriu în urma unei operațiuni de

căutare și salvare. Ar trebui să se prevadă o derogare de la acest criteriu de stabilire a responsabilității pentru situația în care un stat membru a transferat persoane care au trecut frontiera externă a unui alt stat membru în mod neregulamentar sau în urma unei operațiuni de căutare și salvare. Într-o astfel de situație, statul membru de transfer ar trebui să fie responsabil dacă persoana solicită protecție internațională.

(52) Orice stat membru ar trebui să poată deroga de la criteriile de stabilire a responsabilității, în special din considerente umanitare și caritabile, astfel încât să reunească membri de familie, rude sau orice alte persoane aflate în relații de natură familială și să poată examina o cerere de protecție internațională înregistrată în acest stat membru sau în alt stat membru, chiar dacă responsabilitatea efectuării unei asemenea examinări nu îi revine în temeiul criteriilor obligatorii stabilite în prezentul regulament.

(53) Pentru a asigura respectarea procedurilor prevăzute în prezentul regulament și pentru a preveni apariția de obstacole în calea aplicării sale eficiente, în special pentru a evita sustragerea și deplasările neautorizate între statele membre, este necesar să se stabilească obligații clare care trebuie îndeplinite de solicitant în contextul procedurii, în legătură cu care acesta ar trebui informat în mod corespunzător și prompt. Încălcarea acestor obligații legale ar trebui să determine consecințe procedurale corespunzătoare și proporționale pentru solicitant, precum și consecințe corespunzătoare și proporționale în privința condițiilor de primire a acestuia. În conformitate cu Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, statul membru în care un astfel de solicitant este prezent ar trebui să asigure în orice caz satisfacerea necesităților materiale imediate ale persoanei respective.

(54) Pentru a se limita posibilitatea ca, prin comportamentul lor, solicitanții să determine încetarea sau transferarea responsabilității către un alt stat membru, ar trebui eliminate normele care permit încetarea sau transferarea responsabilității atunci când persoana în cauză părăsește teritoriul statelor membre pentru o perioadă de cel puțin trei luni în cursul examinării cererii sau se sustrage mutării în statul membru responsabil timp de mai mult de 18 luni. Pentru a se descuraja eludarea normelor și obstrucționarea procedurii, ar trebui, de asemenea, să se elimine prevederea privind transferarea responsabilității în cazul în care statul membru care ar fi trebuit să trimită notificarea de reprimire nu a respectat termenul pentru trimiterea acestei notificări. În situațiile în care o persoană a intrat în mod neregulamentar într-un stat membru fără a depune o cerere de azil, ar trebui prelungit termenul după care responsabilitatea statului membru respectiv încetează și un alt stat membru în care acea persoană depune ulterior o cerere de azil devine responsabil, pentru a stimula și mai mult persoanele să se conformeze normelor și să depună cererea în statul membru al primei intrări și, prin urmare, să se limiteze deplasările neautorizate și să se sporească eficiența globală a SECA.

(55) Un interviu individual cu solicitantul ar trebui organizat pentru a facilita determinarea statului membru responsabil cu examinarea unei cereri de protecție internațională, cu excepția cazului în care solicitantul s-a sustras, a lipsit în mod nejustificat de la interviu sau informațiile pe care le-a furnizat sunt suficiente pentru determinarea statului membru responsabil. De îndată ce se înregistrează cererea de protecție internațională, solicitantul ar trebui să fie informat, în special, în legătură cu aplicarea prezentului regulament, în legătură cu faptul că statul membru responsabil cu examinarea cererii sale de protecție internațională se bazează pe criterii obiective, în legătură cu drepturile pe care le are și cu obligațiile care îi revin în temeiul prezentului regulament și cu privire la consecințele nerespectării acestora.

(56) În vederea garantării protecției efective a drepturilor persoanelor vizate, ar trebui stabilite garanții juridice și dreptul la o cale de atac eficientă în ceea ce privește deciziile legate de mutările în statul membru responsabil în conformitate, în special, cu dispozițiile prevăzute la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Pentru a se asigura respectarea dreptului internațional, dreptul la o cale de atac eficientă împotriva unor astfel de decizii ar trebui să cuprindă atât examinarea aplicării prezentului regulament, cât și a situației de drept și de fapt din statul membru în care solicitantul este mutat. Sfera de aplicare a căii de atac eficiente ar trebui să se limiteze la a evalua dacă drepturile fundamentale ale solicitantului în ceea ce privește respectarea vieții de familie, drepturile copilului sau interzicerea tratamentelor inumane și degradante riscă să fie încălcate.

(57) Pentru a facilita aplicarea fără probleme a prezentului regulament, statele membre ar trebui să indice statul membru responsabil în Eurodac, în toate cazurile, după ce au încheiat procedura de determinare a statului membru responsabil, inclusiv în cazurile în care responsabilitatea rezultă din nerespectarea termenelor de trimitere a unei cereri de preluare sau de răspuns la o astfel de cerere, de efectuare a unei mutări, precum și în cazurile în care statul membru în care a fost depusă prima cerere devine responsabil sau este imposibil să se efectueze mutarea în statul membru responsabil inițial din cauza unor deficiențe sistemice care conduc la un risc de tratament inuman sau degradant și, prin urmare, un alt stat membru este determinat ca responsabil.

(58) Pentru a asigura o determinare rapidă a responsabilității, termenele de formulare a cererilor de preluare și de răspuns la astfel de cereri, de efectuare a notificărilor de reprimire, precum și de formulare și soluționare a căilor de atac ar trebui simplificate și reduse.

(59) Detenția solicitanților ar trebui aplicată în conformitate cu principiul conform căruia o persoană nu poate fi deținută pentru simplul motiv că solicită protecție internațională. Perioada de detenție ar trebui să fie cât mai scurtă cu putință și măsura detenției ar trebui să respecte principiile necesității și proporționalității, fiind, prin urmare, permisă numai în ultimă instanță. În special, detenția solicitanților trebuie să respecte articolul 31 din Convenția de la Geneva. Procedurile prevăzute în prezentul regulament în ceea ce privește o persoană deținută ar trebui efectuate cu prioritate, în termenele cele mai scurte cu putință. În ceea ce privește garanțiile generale ale detenției, precum și condițiile de detenție, statele membre ar trebui să aplice, după caz, dispozițiile Directivei XXX/XXX/UE [*Directiva privind condițiile de primire*] și în cazul persoanelor deținute în temeiul prezentului regulament.

(60) Deficiențele sau colapsul sistemelor de azil, adesea agravate sau determinate parțial de presiunile exercitate asupra lor, pot pune în pericol funcționarea corespunzătoare a sistemului instituit de prezentul regulament, ceea ce ar putea duce la un risc de încălcare a drepturilor solicitanților, astfel cum sunt prevăzute în acquis-ul Uniunii în domeniul azilului și în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, a altor drepturi ale omului prevăzute la nivel internațional și a drepturilor refugiaților.

(61) În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1560/2003 al Comisiei[45], transferurile către statul membru responsabil cu examinarea cererii de protecție internațională pot fi

[45] Regulamentul (CE) nr. 1560/2003 al Comisiei din 2 septembrie 2003 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 343/2003 al Consiliului de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil cu examinarea unei cereri de azil prezentate într-unul din statele membre de către un resortisant al unei țări terțe, JO L 222, 5.9.2003, p. 3.

efectuate în mod voluntar, prin plecare controlată sau sub escortă. Statele membre ar trebui să încurajeze mutările voluntare prin punerea la dispoziția persoanei în cauză a informațiilor corespunzătoare și să se asigure că mutările controlate sau sub escortă au loc în condiții umane, cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale și a demnității umane, precum și a interesului superior al copilului și ținând cont cât de mult posibil de jurisprudența relevantă, în special în ceea ce privește mutările din motive umanitare.

(62) Pentru a asigura o procedură de transfer clară și eficientă, ar trebui stabilite norme specifice pentru statul membru beneficiar și pentru statul membru contribuitor. Normele și garanțiile referitoare la mutările prevăzute în prezentul regulament ar trebui să se aplice mutărilor efectuate în scopul transferului, cu excepția cazului în care acestea nu sunt relevante pentru o astfel de procedură.

(63) Pentru a sprijini statele membre care efectuează transferuri ca măsură de solidaritate, ar trebui să se acorde un sprijin financiar de la bugetul Uniunii. Pentru a stimula statele membre să acorde prioritate transferului minorilor neînsoțiți, ar trebui să se prevadă un stimulent mai mare.

(64) Aplicarea prezentului regulament poate fi facilitată, iar eficiența sa, consolidată, prin înțelegeri bilaterale între statele membre pentru îmbunătățirea comunicării între serviciile competente, reducând termenele aferente procedurilor sau simplificând prelucrarea cererilor de preluare sau a notificărilor de reprimire, ori stabilind procedurile privind efectuarea mutărilor.

(65) Ar trebui asigurată continuitatea dintre sistemul de determinare a statului membru responsabil prevăzut în Regulamentul (UE) nr. 604/2013 și sistemul prevăzut în prezentul regulament. În mod similar, ar trebui asigurată coerența dintre prezentul regulament și Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind Eurodac*].

(66) O rețea a autorităților competente din statele membre ar trebui instituită și facilitată de Agenția Uniunii Europene pentru Azil pentru a consolida cooperarea practică și schimbul de informații cu privire la toate aspectele legate de aplicarea prezentului regulament, inclusiv elaborarea de instrumente practice și orientări.

(67) Funcționarea sistemului Eurodac, astfel cum a fost stabilit prin Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind Eurodac*] ar trebui să faciliteze aplicarea prezentului regulament.

(68) Funcționarea Sistemului de informații privind vizele, astfel cum a fost instituit prin Regulamentul (CE) nr. 767/2008 al Parlamentului European și al Consiliului[46], și în special punerea în aplicare a articolelor 21 și 22 ar trebui să faciliteze aplicarea prezentului regulament.

(69) În ceea ce privește tratamentul persoanelor care se încadrează în domeniul de aplicare al prezentului regulament, statele membre trebuie să își îndeplinească obligațiile care le revin în temeiul instrumentelor de drept internațional, inclusiv al jurisprudenței relevante a Curții Europene a Drepturilor Omului.

[46] Regulamentul (CE) nr. 767/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 privind Sistemul de informații privind vizele (VIS) și schimbul de date între statele membre cu privire la vizele de scurtă ședere, JO L 218, 13.8.2008, p. 60.

(70) Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului[47] se aplică prelucrării datelor cu caracter personal efectuate de statele membre în temeiul prezentului regulament. Statele membre ar trebui să pună în aplicare măsuri tehnice și organizatorice adecvate pentru a asigura și a putea demonstra faptul că prelucrarea se efectuează în conformitate cu regulamentul respectiv și cu dispozițiile prezentului regulament care precizează cerințele regulamentului menționat anterior. În particular, măsurile respective ar trebui să garanteze securitatea datelor cu caracter personal prelucrate în temeiul prezentului regulament și să prevină accesul sau divulgarea ilegală ori neautorizată, alterarea sau pierderea datelor cu caracter personal prelucrate. Autoritatea sau autoritățile de supraveghere competente din fiecare stat membru ar trebui să monitorizeze legalitatea prelucrării datelor cu caracter personal de către autoritățile relevante, inclusiv în ceea ce privește transmiterea către autoritățile competente pentru efectuarea controalelor de securitate.

(71) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului[48].

(72) Ar trebui utilizată procedura de examinare pentru adoptarea unui formular standard pentru schimbul de date relevante privind minorii neînsoțiți; a unor condiții uniforme pentru consultarea de date și schimbul de date privind minorii neînsoțiți și persoanele aflate în întreținere; a unor condiții uniforme privind pregătirea și introducerea de cereri de preluare și de notificări de reprimire; a două liste în care se specifică probele relevante și dovezile circumstanțiale relevante și revizuirea periodică a acestora; a unui permis de liberă trecere; a unor condiții uniforme pentru consultarea de date și schimbul de date privind mutările; a unui formular standard pentru schimbul de date înaintea unei mutări; a unui certificat medical comun; a unor condiții uniforme și modalități practice pentru schimbul de date privind starea de sănătate a unei persoane înaintea unei mutări; și a unor canale sigure de transmitere electronică pentru transmiterea cererilor.

(73) Din motive imperioase de urgență justificate în mod corespunzător legate de presiunea exercitată de migrație într-un stat membru, Comisia ar trebui să adopte acte de punere în aplicare imediat aplicabile.

(74) În vederea adoptării de dispoziții suplimentare, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește identificarea membrilor de familie sau a rudelor unui minor neînsoțit; criteriile de stabilire a existenței unor legături de familie dovedite; criteriile pentru evaluarea capacității unei rude de a avea grijă de un minor neînsoțit, inclusiv în cazul în care membri de familie, frați, surori sau rude ale minorului neînsoțit se află în mai multe state membre; elementele pentru evaluarea relației de dependență; criteriile pentru evaluarea capacității unei persoane de a se ocupa de o persoană aflată în îngrijire și elementele care trebuie luate în considerare pentru a evalua incapacitatea de a călători

[47] Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (Text cu relevanță pentru SEE), JO L 119, 4.5.2016, p. 1.

[48] Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie, JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

pentru o perioadă importantă de timp. În exercitarea competențelor sale de adoptare a actelor delegate, Comisia nu depășește sfera principiului interesului superior al copilului, astfel cum este prevăzut în prezentul regulament. Este deosebit de important ca în timpul lucrărilor pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca aceste consultări să fie realizate în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.

(75) Regulamentul (UE) nr. 604/2013 urmează să facă obiectul mai multor modificări de fond. Este necesar, din motive de claritate, să se procedeze la abrogarea respectivului regulament.

(76) Pentru ca aplicarea prezentului regulament să fie monitorizată cu eficacitate, sunt necesare evaluări efectuate cu regularitate.

(77) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile care sunt recunoscute în special în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. În special, prezentul regulament urmărește să asigure respectarea deplină a dreptului de azil garantat de articolul 18 din cartă, precum și a drepturilor recunoscute în temeiul articolelor 1, 4, 7, 24 și 47 din cartă. Prezentul regulament ar trebui prin urmare aplicat în mod corespunzător.

(78) Deoarece obiectivele prezentului regulament, și anume stabilirea criteriilor și a mecanismelor de determinare a statului membru responsabil cu examinarea unei cereri de protecție internațională prezentată într-un stat membru de către un resortisant al unui stat terț sau de către un apatrid și instituirea unui mecanism de solidaritate pentru a sprijini statele membre în abordarea unei situații de presiune exercitată de migrație nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre și, în consecință, având în vedere amploarea și efectele prezentului regulament, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE). În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului menționat.

(79) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la TUE și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale. Având în vedere că părțile III, V și VII din prezentul regulament constituie modificări în sensul articolului 3 din Acordul încheiat între Comunitatea Europeană și Regatul Danemarcei privind criteriile și mecanismele de determinare a statului responsabil cu examinarea unei cereri de azil prezentate în Danemarca sau în orice alt stat membru al Uniunii Europene și sistemul „Eurodac” pentru compararea amprentelor digitale în scopul aplicării eficiente a Convenției de la Dublin[49], Danemarca trebuie să notifice Comisiei decizia sa de a pune în aplicare sau nu conținutul acestor modificări la momentul adoptării modificărilor sau ulterior, în termen de 30 de zile.

[49] JO L 66, 8.3.2006, p. 38.

(80) [În conformitate cu articolul 3 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la TUE și la TFUE, Irlanda a notificat intenția sa de a participa la adoptarea și la aplicarea prezentului regulament.]

SAU

(81) [În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la TUE și la TFUE, și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul respectiv, Irlanda nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale.]

(82) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, părțile III, V și VII din prezentul regulament constituie legislație nouă într-un domeniu care face obiectul anexei la Acordul încheiat între Comunitatea Europeană, pe de o parte, și Republica Islanda și Regatul Norvegiei, pe de altă parte, privind criteriile și mecanismele de determinare a statului responsabil cu examinarea unei cereri de azil introduse într-un stat membru, în Islanda sau în Norvegia[50].

(83) În ceea ce privește Elveția, părțile III, V și VII din prezentul regulament constituie acte sau măsuri care modifică sau dezvoltă dispozițiile articolului 1 din Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană referitor la criteriile și mecanismele de determinare a statului responsabil cu examinarea unei cereri de azil introduse într-un stat membru sau în Elveția[51].

(84) În ceea ce privește Liechtenstein, părțile III, V și VII din prezentul regulament constituie acte sau măsuri care modifică sau completează dispozițiile articolului 1 din Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la criteriile și mecanismele de determinare a statului responsabil cu examinarea unei cereri de azil introduse într-un stat membru sau în Elveția, la care se referă articolul 3 din Protocolul între Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind criteriile și mecanismele de determinare a statului responsabil cu examinarea unei cereri de azil introduse într-un stat membru sau în Elveția[52].

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

PARTEA I

DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Domeniu de aplicare și obiect

În conformitate cu principiul solidarității și al distribuirii echitabile a răspunderii și având drept obiectiv consolidarea încrederii reciproce, prezentul regulament:

---

50 JO L 93, 3.4.2001 p. 40.

51 JO L 53, 27.2.2008, p. 5.

52 JO L 160, 18.6.2011, p. 37.

(a) stabilește un cadru comun pentru gestionarea situațiilor legate de azil și migrație în Uniune;

(b) instituie un mecanism de solidaritate;

(c) prevede criteriile și mecanismele pentru determinarea statului membru responsabil cu examinarea unei cereri de protecție internațională.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament se aplică următoarele definiții:

(a) „resortisant al unei țări terțe” înseamnă orice persoană care nu este cetățean al Uniunii în sensul articolului 20 alineatul (1) din tratat și nu beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii, astfel cum este definit la articolul 2 punctul 5 din Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului[53];

(b) „cerere de protecție internațională” sau „cerere” înseamnă o cerere de protecție adresată unui stat membru de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid, care poate fi înțeleasă ca urmărind obținerea statutului de refugiat sau a statutului conferit prin protecție subsidiară;

(c) „solicitant” înseamnă un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid care a făcut o cerere de protecție internațională, cu privire la care nu s-a luat încă o decizie sau s-a luat o decizie, dar aceasta a fost supusă sau poate încă să fie supusă unei căi de atac în statul membru în cauză, indiferent dacă solicitantul are sau nu dreptul de a rămâne sau este autorizat să rămână în conformitate cu Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind procedura de azil*], inclusiv o persoană căreia i s-a acordat protecție imediată în temeiul Regulamentului (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind abordarea situațiilor de criză și de forță majoră în domeniul azilului și migrației*];

(d) „examinarea unei cereri de protecție internațională” înseamnă examinarea admisibilității sau a fondului unei cereri de protecție internațională în conformitate cu Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind procedura de azil*] și Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind condițiile pentru protecția internațională*], cu excepția procedurilor de determinare a statului membru responsabil în conformitate cu prezentul regulament;

(e) „retragerea unei cereri de protecție internațională” înseamnă retragerea explicită sau implicită a unei cereri de protecție internațională în conformitate cu Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind procedura de azil*];

(f) „beneficiar de protecție internațională” înseamnă un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid căruia i s-a acordat protecție internațională, în sensul articolului 2 alineatul (2) din Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind condițiile pentru protecția internațională*];

[53] Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen), JO L 77, 23.3.2016, p. 1.

(g) „membri de familie” înseamnă, în măsura în care familia exista deja înainte ca solicitantul sau membrul de familie să fi ajuns pe teritoriul statelor membre, următorii membri de familie ai solicitantului care sunt prezenți pe teritoriul statelor membre:

(i) soțul/soția solicitantului sau partenerul/partenera necăsătorită într-o relație stabilă, atunci când legislația sau practica statului membru în cauză le rezervă cuplurilor necăsătorite un tratament comparabil cu cel rezervat cuplurilor căsătorite, în temeiul legislației sale privind resortisanții țărilor terțe;

(ii) copiii minori ai cuplurilor menționate la punctul (i) sau ai solicitantului, cu condiția ca aceștia să fie necăsătoriți și indiferent dacă sunt născuți din căsătorie sau în afara căsătoriei ori sunt adoptați, astfel cum sunt definite aceste noțiuni în dreptul național;

(iii) atunci când solicitantul este minor și necăsătorit, tatăl, mama sau alt adult responsabil cu acesta fie în temeiul legii, fie în temeiul practicii din statul membru în care este prezent adultul;

(iv) atunci când beneficiarul de protecție internațională este minor și necăsătorit, tatăl, mama sau alt adult responsabil cu aceasta fie în temeiul legii, fie în temeiul practicii din statul membru în care este prezent beneficiarul;

(v) fratele (frații) sau sora (surorile) solicitantului;

(h) „rudă” înseamnă sora sau fratele mamei sau tatălui solicitantului, aflați la vârstă adultă, ori bunicul sau bunica solicitantului care sunt prezenți pe teritoriul unui stat membru, indiferent dacă solicitantul este născut din căsătorie sau în afara căsătoriei ori este adoptat, astfel cum sunt definite aceste noțiuni în dreptul național;

(i) „minor” înseamnă un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid cu vârsta mai mică de 18 ani;

(j) „minor neînsoțit” înseamnă un minor care sosește pe teritoriul statului membru neînsoțit de un adult responsabil pentru el în temeiul legii sau al practicii din statul membru în cauză și atât timp cât acesta nu este luat în întreținere în mod efectiv de un astfel de adult; sunt incluși minorii care sunt lăsați neînsoțiți după ce au intrat pe teritoriul statelor membre;

(k) „reprezentant” înseamnă o persoană sau o organizație desemnată de organismele competente pentru a acorda asistență și a reprezenta minorul neînsoțit în cadrul procedurilor prevăzute în prezentul regulament în vederea asigurării interesului superior al copilului și, dacă este necesar, a exercitării capacității juridice în numele minorului;

(l) „permis de ședere” însemnă orice autorizație eliberată de autoritățile unui stat membru în temeiul căreia un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid are dreptul să stea pe teritoriul său, inclusiv documentele care materializează autorizația de a rămâne pe teritoriu în cadrul unui regim de protecție temporară sau până ce încetează circumstanțele care împiedică ducerea la îndeplinire a unui ordin de îndepărtare, cu excepția vizelor și a autorizațiilor de ședere eliberate în perioada necesară pentru determinarea statului membru responsabil, astfel cum se prevede în prezentul regulament sau în timpul examinării unei cereri de protecție internațională sau a unei cereri de permis de ședere;

(m) „viză” înseamnă autorizația sau decizia statului membru necesară în vederea tranzitului sau a intrării pentru o ședere preconizată în acel stat membru sau în mai multe state membre, inclusiv:

(i) o autorizație sau o decizie emisă în conformitate cu legislația națională sau cu legislația Uniunii, necesară în vederea intrării pentru o ședere preconizată în acel stat membru de peste 90 de zile;

(ii) o autorizație sau o decizie emisă în conformitate cu legislația națională sau cu legislația Uniunii, necesară la intrarea pe teritoriu în vederea tranzitării sau a unei șederi preconizate în acel stat membru care nu depășește 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile;

(iii) o autorizație sau o decizie valabilă pentru tranzitarea zonelor de tranzit internațional ale unuia sau mai multor aeroporturi din statele membre;

(n) „diplomă sau calificare” înseamnă o diplomă sau o calificare obținută după o perioadă de studii cel puțin trei luni într-un program recunoscut, de stat sau regional, de educație sau formare profesională echivalentă cel puțin cu nivelul 2 din Clasificarea Internațională Standard a Educației, gestionat de o instituție de învățământ în conformitate cu legislația națională sau cu practicile administrative ale statelor membre;

(o) „instituție de învățământ” înseamnă orice tip de instituție de învățământ sau de formare profesională, publică sau privată, stabilită într-un stat membru și recunoscută de respectivul stat membru sau considerată ca atare în conformitate cu legislația națională sau ale cărei cursuri de învățământ sau de formare sunt recunoscute în conformitate cu legislația sau cu practicile administrative naționale;

(p) „sustragere” înseamnă acțiunea prin care un solicitant nu rămâne la dispoziția autorităților administrative sau judiciare competente, de exemplu părăsind teritoriul statului membru fără autorizația autorităților competente pentru motive care nu sunt în afara controlului său;

(q) „risc de sustragere” înseamnă, într-un caz individual, existența unor motive și circumstanțe specifice, bazate pe criterii obiective definite de dreptul național, de a considera că un solicitant care este implicat într-o procedură de mutare se poate sustrage;

(r) „stat membru beneficiar” înseamnă statul membru care beneficiază de măsurile de solidaritate în situații de presiune exercitată de migrație sau de debarcări în urma operațiunilor de căutare și salvare prevăzute în partea a IV-a capitolele I-III din prezentul regulament;

(s) „stat membru contribuitor” înseamnă un stat membru care contribuie sau este obligat să contribuie la măsurile de solidaritate oferite unui stat membru beneficiar, prevăzute în partea a IV-a capitolele I-III din prezentul regulament;

(t) „stat membru care preia sarcina de returnare” înseamnă un stat membru care se angajează să returneze resortisanți ai țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală în beneficiul unui alt stat membru, preluând sarcina de returnare menționată la articolul 55 din prezentul regulament;

(u) „transfer” înseamnă mutarea unui resortisant al unei țări terțe sau al unui apatrid de pe teritoriul unui stat membru beneficiar pe teritoriul unui stat membru contribuitor;

(v) „operațiuni de căutare și salvare” înseamnă operațiuni de căutare și salvare, astfel cum sunt menționate în Convenția internațională din 1979 privind căutarea și salvarea pe mare, adoptată la Hamburg, Germania, la 27 aprilie 1979;

(w) „presiune exercitată de migrație” înseamnă o situație în care există un număr mare de sosiri de resortisanți ai țărilor terțe sau de apatrizi ori un risc de astfel de sosiri, inclusiv în cazul în care această situație sau acest risc este generat de sosiri în urma operațiunilor de căutare și salvare, ca urmare a amplasării geografice a unui stat membru și a evoluțiilor specifice din țările terțe care generează fluxuri de migrație ce constituie o povară chiar și pentru sistemele de azil și de primire bine pregătite și necesită o acțiune imediată;

(x) „persoană relocată sau admisă” înseamnă o persoană care a fost acceptată de un stat membru pentru a fi admisă în temeiul Regulamentului (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind cadrul de relocare al Uniunii*] sau în temeiul unui mecanism de relocare național în afara cadrului regulamentului menționat;

(y) „Agenția pentru Azil” înseamnă Agenția Uniunii Europene pentru Azil, instituită prin Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Regulamentul de instituire a Agenției Uniunii Europene pentru Azil*];

(z) „decizie de returnare” înseamnă decizia sau orice alt act de natură administrativă sau judiciară prin care șederea unui resortisant al unei țări terțe este stabilită sau declarată ca fiind ilegală și prin care se impune sau se stabilește obligația de returnare care respectă Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului[54];

(aa) „resortisant al unei țări terțe aflat în situație de ședere ilegală” înseamnă un resortisant al unei țări terțe care nu îndeplinește sau nu mai îndeplinește condițiile de intrare, astfel cum sunt stabilite la articolul 6 din Regulamentul (UE) 2016/399, sau alte condiții de intrare, ședere sau reședință într-un stat membru.

PARTEA A II-A

CADRUL COMUN PENTRU GESTIONAREA SITUAȚIILOR LEGATE DE AZIL ȘI MIGRAȚIE

Articolul 3

Abordarea cuprinzătoare a gestionării situațiilor legate de azil și migrație

Uniunea și statele membre iau măsuri pentru gestionarea situațiilor legate de azil și migrație pe baza unei abordări cuprinzătoare. Această abordare cuprinzătoare vizează toate rutele de migrație care afectează gestionarea situațiilor legate de azil și migrație și constă în următoarele componente:

(a) parteneriate reciproc avantajoase și o cooperare strânsă cu țări terțe relevante, inclusiv privind căile legale de intrare în statele membre pentru resortisanții țărilor terțe care au nevoie de protecție internațională și pentru persoanele care sunt admise în alt mod în vederea șederii legale în statele membre, în cadrul cărora se abordează cauzele profunde ale migrației neregulamentare, se sprijină partenerii care găzduiesc

[54] Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală, JO L 348, 24.12.2008, p. 98.

un număr mare de migranți și refugiați care au nevoie de protecție și se consolidează capacitățile acestora în materie de gestionare a frontierelor și de gestionare a situațiilor legate de azil și migrație, se previn și se combat migrația neregulamentară și introducerea ilegală de migranți și se accentuează cooperarea în materie de readmisie;

(b) cooperarea strânsă și parteneriatul reciproc între instituțiile și organismele Uniunii, statele membre și organizațiile internaționale;

(c) punerea pe deplin în aplicare a politicii comune a vizelor;

(d) gestionarea eficace și prevenirea migrației neregulamentare;

(e) gestionarea eficace a frontierelor externe ale Uniunii, pe baza gestionării europene integrate a frontierelor;

(f) respectarea deplină a obligațiilor prevăzute de legislația internațională și europeană privind persoanele salvate pe mare;

(g) accesul la procedurile de acordare și de retragere a protecției internaționale pe teritoriul Uniunii și recunoașterea statutului de refugiat sau de beneficiar de protecție subsidiară în cazul resortisanților țărilor terțe sau al apatrizilor;

(h) determinarea statului membru responsabil cu examinarea unei cereri de protecție internațională, pe baza responsabilității partajate și a normelor și mecanismelor de solidaritate;

(i) accesul solicitanților la condiții de primire adecvate;

(j) gestionarea eficace a returnării resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală;

(k) măsuri eficace pentru a oferi stimulente și sprijin pentru integrarea beneficiarilor de protecție internațională în statele membre;

(l) măsuri menite să reducă și să abordeze factorii care favorizează migrația neregulamentară și șederea ilegală în Uniune, inclusiv ocuparea ilegală a forței de muncă;

(m) implementarea și utilizarea pe deplin a instrumentelor operaționale instituite la nivelul Uniunii, în special a Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă, a Agenției pentru Azil, a agențiilor eu-LISA și Europol, precum și a sistemelor informatice la scară largă ale Uniunii;

(n) punerea în aplicare pe deplin a cadrului european de pregătire pentru situații de criză și de gestionare a crizelor.

Articolul 4

Principiul unui proces integrat de elaborare a politicilor

1. Uniunea și statele membre asigură coerența politicilor de gestionare a situațiilor legate de azil și migrație, inclusiv componentele interne și externe ale acestor politici.

2. Uniunea și statele membre, acționând în cadrul competențelor lor respective, sunt responsabile cu punerea în aplicare a politicilor de gestionare a situațiilor legate de azil și migrație.

3. Statele membre, cu sprijinul agențiilor Uniunii, se asigură că dispun de capacitatea, inclusiv de resursele umane și financiare și de infrastructura necesare, de a pune în aplicare în mod eficace politicile de gestionare a situațiilor legate de azil și migrație, ținând seama de abordarea cuprinzătoare menționată la articolul 3.

Articolul 5

Principiul solidarității și al distribuirii echitabile a răspunderii

1. Atunci când își îndeplinesc obligațiile care le revin, statele membre respectă principiul solidarității și al distribuirii echitabile a răspunderii și iau în considerare interesul comun pentru funcționarea eficace a politicilor Uniunii de gestionare a situațiilor legate de azil și migrație. Statele membre:

   (a) instituie și mențin sisteme naționale de gestionare a situațiilor legate de azil și migrație care oferă acces la procedurile de protecție internațională, acordă o astfel de protecție persoanelor care au nevoie de protecție și asigură returnarea persoanelor care se află în situație de ședere ilegală;

   (b) iau toate măsurile necesare și proporționale pentru a reduce și a preveni migrația neregulamentară către teritoriile statelor membre, în strânsă cooperare și în parteneriat cu țările terțe relevante, inclusiv în ceea ce privește prevenirea și combaterea introducerii ilegale de migranți;

   (c) aplică în mod corect și cu promptitudine normele privind determinarea statului membru responsabil cu examinarea unei cereri de protecție internațională și, dacă este necesar, efectuează mutarea în statul membru responsabil în temeiul părții a III-a capitolele I-VI;

   (d) acordă sprijin altor state membre sub formă de contribuții de solidaritate pe baza nevoilor prevăzute în partea a IV-a capitolele I-III;

   (e) iau toate măsurile rezonabile și proporționale pentru a preveni și a corecta deplasările neautorizate între statele membre.

2. Sprijinul financiar și operațional din partea Uniunii pentru îndeplinirea obligațiilor se acordă în conformitate cu Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Fondul pentru azil și migrație*] și cu Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Fondul de gestionare integrată a frontierelor*].

Articolul 6

Guvernanța și monitorizarea situației migrației

1. Comisia adoptă o strategie europeană pentru gestionarea situațiilor legate de azil și migrație, stabilind o abordare strategică pentru gestionarea situațiilor legate de azil și migrație la nivelul Uniunii și pentru punerea în aplicare a politicilor de gestionare a situațiilor legate de azil și migrație, în conformitate cu principiile stabilite în prezenta parte. Comisia transmite această strategie Parlamentului European și Consiliului.

2. Strategia europeană pentru gestionarea situațiilor legate de azil și migrație ține seama de:

   (a) strategiile naționale ale statelor membre menționate la alineatul (3) din prezentul articol;

(b) informațiile colectate de Comisie în temeiul Recomandării XXX a Comisiei privind mecanismul UE de pregătire pentru situații de criză legate de migrație și de gestionare a acestora, denumită în continuare „Planul de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora”; rapoartele emise în acest cadru, precum și activitățile Rețelei aferente mecanismului UE de pregătire pentru situații de criză și de gestionare a crizelor legate de migrație;

(c) rapoartele și analizele relevante efectuate de agențiile Uniunii;

(d) informațiile colectate cu ocazia evaluărilor efectuate în cadrul mecanismului de evaluare și monitorizare Schengen, în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 1053/2013[55].

3. Statele membre dispun de strategii naționale pentru a asigura o capacitate suficientă pentru punerea în aplicare a unui sistem eficace de gestionare a situațiilor legate de azil și migrație, în conformitate cu principiile stabilite în prezenta parte. Aceste strategii includ planificarea pentru situații neprevăzute la nivel național, luând în considerare planificarea pentru situații neprevăzute în temeiul Regulamentului (UE) XXX/XXX [*Agenția Uniunii Europene pentru Azil*], Regulamentul (UE) 2019/1896[56] (Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă) și Directiva XXX/XXX/UE [*Directiva privind condițiile de primire*] și rapoartele Comisiei emise în cadrul Planului de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora. Aceste strategii naționale includ informații privind modul în care statul membru pune în aplicare principiile stabilite în prezenta parte și își îndeplinește obligațiile juridice care decurg din aceste principii la nivel național. Acestea iau în considerare alte strategii relevante și măsurile de sprijin existente, în special în temeiul Regulamentului (UE) XXX/XXX [*Fondul pentru azil și migrație*] și al Regulamentului (UE) XXX/XXX [*Agenția Uniunii Europene pentru Azil*], și sunt coerente cu strategiile naționale de gestionare integrată a frontierelor stabilite în conformitate cu articolul 8 alineatul (6) din Regulamentul (UE) 2019/1896 și complementare acestora. Rezultatele monitorizării efectuate de Agenția Uniunii Europene pentru Azil și de Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă, rezultatele evaluării efectuate în conformitate cu Regulamentul nr. 1053/2013 al Consiliului, precum și rezultatele evaluării efectuate în conformitate cu articolul 7 din Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind procedura de screening*] ar trebui, de asemenea, luate în considerare în cadrul acestor strategii.

4. Comisia adoptă în fiecare an un raport privind gestionarea situațiilor legate de migrație, în care prezintă evoluția preconizată a acestor situații și nivelul de pregătire a Uniunii și a statelor membre. În cazul fluxurilor de migrație generate de operațiunile de căutare și salvare, Comisia consultă statele membre în cauză, iar în raport se stabilește numărul total de debarcări preconizate pe termen scurt și răspunsul în spiritul solidarității care ar fi necesar pentru a se contribui la nevoile

[55] Regulamentul (UE) nr. 1053/2013 al Consiliului din 7 octombrie 2013 de instituire a unui mecanism de evaluare și monitorizare în vederea verificării aplicării acquis-ului Schengen și de abrogare a Deciziei Comitetului executiv din 16 septembrie 1998 de instituire a Comitetului permanent pentru evaluarea și punerea în aplicare a Acordului Schengen, JO L 295, 6.11.2013, p. 27.

[56] Regulamentul (UE) 2019/1896 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2019 privind Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 1052/2013 și (UE) 2016/1624, JO L 295, 14.11.2019, p. 1.

statelor membre de debarcare prin transferuri și prin măsuri în domeniile consolidării capacităților și sprijinului operațional și prin măsuri în domeniul dimensiunii externe. În raport se indică, de asemenea, dacă anumite state membre se confruntă cu provocări în materie de capacitate din cauza prezenței resortisanților țărilor terțe vulnerabili, se includ rezultatele raportării cu privire la monitorizare menționate la alineatul (3), inclusiv informațiile colectate în cadrul Planului de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora, și se propun îmbunătățiri, după caz.

5. Statele membre stabilesc strategiile naționale cel târziu până la [un an de la intrarea în vigoare a prezentului regulament]. Prima strategie europeană pentru gestionarea situațiilor legate de azil și migrație se adoptă până cel târziu la [18 luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament], iar primul raport privind gestionarea situațiilor legate de migrație este emis cel târziu la [un an de la intrarea în vigoare a prezentului regulament].

6. Comisia monitorizează situațiile legate de migrație și furnizează informații legate de acestea prin intermediul unor rapoarte situaționale periodice bazate pe date și informații de bună calitate furnizate de statele membre, de Serviciul de Acțiune Externă, de Agenția pentru Azil, de Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă, de Europol și de Agenția pentru Drepturi Fundamentale și, în special, pe informațiile colectate în cadrul Planului de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora și în cadrul rețelei aferente acestui plan.

Articolul 7

Cooperarea cu țările terțe în vederea facilitării returnării și a readmisiei

1. În cazul în care Comisia, pe baza analizei efectuate în conformitate cu articolul 25a alineatul (2) sau (4) din Regulamentul (UE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului[57] și a oricăror alte informații disponibile, consideră că o țară terță nu cooperează suficient în materie de readmisie a resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală și fără a aduce atingere articolului 25a alineatul (5) din regulamentul respectiv, Comisia prezintă un raport Consiliului, în care identifică, după caz, măsurile care ar putea fi luate pentru îmbunătățirea cooperării țării terțe în cauză în ceea ce privește readmisia, ținând seama de relațiile generale ale Uniunii cu țara terță.

2. În cazul în care consideră necesar, Comisia identifică, de asemenea, în raportul său, măsurile menite să promoveze cooperarea între statele membre pentru a facilita returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală.

3. Pe baza raportului menționat la alineatul (1), Comisia și Consiliul iau în considerare, în limitele competențelor lor, acțiunile corespunzătoare, ținând seama de relațiile globale ale Uniunii cu țara terță.

4. Comisia informează periodic Parlamentul European cu privire la punerea în aplicare a prezentului articol.

[57] Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize, JO L 243, 15.9.2009, p. 1.

PARTEA A III-A

CRITERIILE ȘI MECANISMELE DE DETERMINARE A STATULUI MEMBRU RESPONSABIL

CAPITOLUL I

PRINCIPII GENERALE ȘI GARANȚII

Articolul 8

Accesul la procedura de examinare a unei cereri de protecție internațională

1. Statele membre examinează orice cerere de protecție internațională prezentată de un resortisant al unei țări terțe sau de un apatrid pe teritoriul oricăruia dintre ele, inclusiv la frontieră sau în zonele de tranzit. Cererea este examinată de un singur stat membru și anume acela determinat ca responsabil prin aplicarea criteriilor din partea a III-a capitolul II.

2. Atunci când, pe baza criteriilor menționate în prezentul regulament, nu poate fi desemnat responsabil niciun stat membru, primul stat membru în care a fost înregistrată cererea de protecție internațională este cel responsabil cu examinarea acesteia.

3. Atunci când este imposibil pentru un stat membru să mute solicitantul în statul membru desemnat inițial drept responsabil întrucât există motive substanțiale de a crede că în acel stat membru există deficiențe sistemice în ceea ce privește procedura de azil și condițiile de primire a solicitanților care generează un risc de tratamente inumane sau degradante în sensul articolului 4 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, statul membru care îndeplinește procedura de determinare a statului membru responsabil continuă examinarea criteriilor stabilite în partea a III-a capitolul II, pentru a determina dacă alt stat membru poate fi desemnat drept responsabil.

   Atunci când un stat membru nu poate efectua mutarea în temeiul primului paragraf în oricare dintre statele membre desemnate pe baza criteriilor stabilite în partea a III-a capitolul II și nici către primul stat membru în care a fost înregistrată cererea, acesta devine statul membru responsabil.

4. În cazul în care nu s-a efectuat controlul de securitate prevăzut la articolul 11 din Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind procedura de screening*], primul stat membru în care s-a înregistrat cererea de protecție internațională examinează dacă există motive rezonabile de a considera că solicitantul este un pericol pentru securitatea națională sau ordinea publică a statului membru respectiv cât mai curând posibil după înregistrarea cererii, înainte de aplicarea criteriilor pentru determinarea statului membru responsabil în temeiul capitolului II sau al clauzelor prevăzute în partea III capitolul III.

   În cazul în care s-a efectuat controlul de securitate prevăzut la articolul 11 din Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind procedura de screening*], dar primul stat membru în care s-a înregistrat cererea de protecție internațională are motive întemeiate să examineze dacă există motive rezonabile de a considera că solicitantul este un pericol pentru securitatea națională sau ordinea publică a statului

membru respectiv, statul membru respectiv efectuează examinarea cât mai curând posibil după înregistrarea cererii, înainte de aplicarea criteriilor pentru determinarea statului membru responsabil în temeiul capitolului II sau al clauzelor prevăzute în partea III capitolul III.

În cazul în care controlul de securitate efectuat în conformitate cu articolul 11 din Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind procedura de screening*] sau în conformitate cu primul și al doilea paragraf de la prezentul alineat indică faptul că există motive întemeiate de a considera că solicitantul este un pericol pentru securitatea națională sau ordinea publică a statului membru care efectuează controlul de securitate, acel stat membru este statul membru responsabil.

5. Fiecare stat membru își rezervă dreptul de a trimite un solicitant către o țară terță sigură, sub rezerva normelor și a garanțiilor prevăzute în Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind procedura de azil*].

Articolul 9

Obligațiile solicitantului

1. În cazul în care un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid intenționează să facă o cerere de protecție internațională, cererea se face și se înregistrează în statul membru al primei intrări.

2. Prin derogare de la alineatul (1), în cazul în care un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid deține un permis de ședere valabil sau o viză valabilă, cererea se depune și se înregistrează în statul membru care a eliberat permisul de ședere sau viza.

   În cazul în care un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid care intenționează să facă o cerere de protecție internațională deține un permis de ședere sau o viză care a expirat, cererea se face și se înregistrează în statul membru în care se află resortisantul țării terțe sau apatridul.

3. Solicitantul cooperează pe deplin cu autoritățile competente ale statelor membre în domeniile reglementate de prezentul regulament, în special prin prezentarea, cât mai curând posibil și cel târziu în timpul interviului menționat la articolul 12, a tuturor elementelor și informațiilor de care dispune pentru determinarea statului membru responsabil. În cazul în care solicitantul nu este în măsură, în momentul interviului, să prezinte dovezi care să justifice elementele și informațiile furnizate, autoritatea competentă poate stabili o dată-limită, în termenul menționat la articolul 29 alineatul (1), pentru prezentarea unor astfel de dovezi.

4. Solicitantul are obligația de a fi prezent în:

   (a) statul membru menționat la alineatele (1) și (2) până la determinarea statului membru responsabil și, după caz, la punerea în aplicare a procedurii de mutare;

   (b) statul membru responsabil;

   (c) statul membru de transfer ca urmare a unei mutări efectuate în temeiul articolului 57 alineatul (9).

5. În cazul în care solicitantului i se notifică o decizie de mutare în conformitate cu articolul 32 alineatul (2) și cu articolul 57 alineatul (8), acesta trebuie să respecte decizia respectivă.

Articolul 10

Consecințele neconformării

1. Solicitantul nu are dreptul să beneficieze de condițiile de primire prevăzute la articolele 15-17 din Directiva XXX/XXX/UE [*Directiva privind condițiile de primire*] în temeiul articolului 17a din directiva menționată în alt stat membru decât cel în care are obligația de a fi prezent în temeiul articolului 9 alineatul (4) din prezentul regulament din momentul în care i s-a notificat emiterea unei decizii de mutare în statul membru responsabil, cu condiția ca solicitantul să fi fost informat cu privire la consecințele respective în temeiul articolului 8 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind procedura de screening*]. Acest lucru nu aduce atingere necesității de a asigura un nivel de trai în conformitate cu dreptul Uniunii, inclusiv cu Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, și cu obligațiile internaționale.

2. Autoritățile competente nu țin seama de elementele și informațiile relevante pentru determinarea statului membru responsabil prezentate după expirarea termenului menționat la articolul 9 alineatul (3).

Articolul 11

Dreptul la informare

1. Cât mai curând posibil și cel târziu atunci când cererea de protecție internațională se înregistrează într-un stat membru, autoritățile competente ale acelui stat membru îl informează pe solicitant în legătură cu aplicarea prezentului regulament și cu obligațiile prevăzute la articolul 9, precum și cu consecințele neconformării, prevăzute la articolul 10, în special, în legătură cu:

   (a) faptul că dreptul de a solicita protecție internațională nu include posibilitatea solicitantului de a alege statul membru responsabil cu examinarea cererii de protecție internațională sau statul membru de transfer;

   (b) obiectivele prezentului regulament și consecințele depunerii unei alte cereri în alt stat membru și ale părăsirii statului membru în care solicitantul trebuie să fie prezent în conformitate cu articolul 9 alineatul (4), în special faptul că acesta are dreptul doar la condițiile de primire prevăzute la articolul 10 alineatul (1);

   (c) criteriile și procedurile de determinare a statului membru responsabil, ierarhia acestor criterii în diferitele etape ale procedurii și durata acestor etape;

   (d) scopul interviului personal în temeiul articolului 12 și obligația de a prezenta și de a justifica verbal sau prin furnizarea de documente, cât mai curând posibil pe durata derulării procedurii, orice informații relevante care ar putea contribui la stabilirea prezenței membrilor de familie, a rudelor sau a altor persoane aflate în relații de familie în statele membre, inclusiv mijloacele prin care solicitantul poate prezenta astfel de informații, precum și orice asistență pe care statul membru o poate oferi în ceea ce privește găsirea membrilor de familie sau a rudelor;

   (e) obligația solicitantului de a divulga, cât mai curând posibil în cadrul procedurii, orice informație relevantă care ar putea contribui la stabilirea existenței unor permise de ședere, vize sau diplome de studii anterioare;

(f) posibilitatea de a contesta o decizie de mutare în termenul stabilit la articolul 33 alineatul (2) și faptul că domeniul de aplicare al acestei contestații este limitat, astfel cum se prevede la articolul 33 alineatul (1);

(g) dreptul de a primi, la cerere, asistență juridică gratuită în cazul în care persoana în cauză nu își poate permite costurile aferente procedurii;

(h) faptul că autoritățile competente ale statelor membre și Agenția pentru Azil vor prelucra datele cu caracter personal ale solicitantului, inclusiv pentru a realiza schimbul de date referitoare la solicitant numai în scopul îndeplinirii obligațiilor lor care decurg din prezentul regulament;

(i) categoriile de date cu caracter personal vizate;

(j) dreptul de acces la datele care îl privesc pe solicitant și dreptul de a solicita rectificarea datelor inexacte sau ștergerea acestora dacă au fost prelucrate în mod ilegal, precum și procedurile de urmat pentru exercitarea acestor drepturi, inclusiv datele de contact ale autorităților menționate la articolul 41 și ale autorităților naționale pentru protecția datelor care tratează plângerile referitoare la protecția datelor cu caracter personal, precum și datele de contact ale responsabilului cu protecția datelor;

(k) în cazul unui minor neînsoțit, rolul și responsabilitățile reprezentantului și procedura de depunere a plângerilor împotriva unui reprezentant în condiții de încredere și siguranță și cu respectarea deplină a dreptului copilului de a fi audiat în acest sens;

(l) după caz, procedura de transfer prevăzută la articolele 57 și 58.

2. Informațiile menționate la alineatul (1) sunt furnizate în scris, într-o limbă pe care solicitantul o înțelege sau pe care se presupune, în mod rezonabil, că o înțelege. Statele membre folosesc în acest scop materialele informative comune redactate într-un limbaj clar și simplu în temeiul alineatului (3).

Atunci când acest lucru este necesar pentru o înțelegere adecvată din partea solicitantului, informațiile îi sunt comunicate, de asemenea, și oral, după caz cu ocazia interviului individual, astfel cum se menționează la articolul 12.

3. În strânsă cooperare cu agențiile naționale responsabile, Agenția pentru Azil elaborează materiale informative comune, precum și o broșură specifică pentru minorii neînsoțiți, care conțin cel puțin informațiile menționate la alineatul (1). Materialele informative comune includ, de asemenea, informații privind aplicarea Regulamentului (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind Eurodac*] și în special scopul în care datele solicitantului în cauză pot fi prelucrate în cadrul Eurodac. Materialele informative comune se elaborează astfel încât să permită statelor membre să le completeze cu informații suplimentare specifice.

Articolul 12

Interviul individual

1. Pentru a facilita procesul de determinare a statului membru responsabil, statul membru care îndeplinește procedura de determinare a statului membru responsabil organizează un interviu individual cu solicitantul. Interviul permite, de asemenea, înțelegerea corespunzătoare a informațiilor oferite solicitantului în conformitate cu articolul 11.

2. Se poate renunța la interviul individual dacă:

(a) solicitantul s-a sustras;

(b) solicitantul nu a participat la interviul individual și nu a furnizat motive întemeiate pentru a-și justifica absența;

(c) după primirea informațiilor menționate la articolul 11, solicitantul a oferit deja, prin alte mijloace, informațiile relevante pentru determinarea statului membru responsabil. Statul membru care a renunțat la interviu îi dă solicitantului posibilitatea de a prezenta toate informațiile suplimentare care sunt relevante pentru determinarea corectă a statului membru responsabil în termenul menționat la articolul 29 alineatul (1).

3. Interviul individual are loc în timp util și, în orice caz, înainte de efectuarea oricărei cereri de preluare în temeiul articolului 29.

4. Interviul individual se desfășoară într-o limbă pe care solicitantul o înțelege sau pe care se presupune, în mod rezonabil, că o înțelege și în care acesta este capabil să comunice. Interviurile cu minori neînsoțiți sunt realizate într-un mod adaptat vârstei lor de către personal instruit și calificat în mod corespunzător în temeiul dreptului național, în prezența reprezentantului și, după caz, a consilierului juridic al minorului. Dacă este cazul, statele membre recurg la un interpret și, după caz, la un mediator cultural în măsură să asigure o comunicare adecvată între solicitant și persoana care realizează interviul individual. Solicitantul poate cere să fie intervievat și asistat de personal de același sex.

5. Interviul individual are loc în condiții care asigură o confidențialitate corespunzătoare. Interviul este efectuat de o persoană calificată în temeiul dreptului național. Solicitanții care sunt identificați ca având nevoie de garanții procedurale speciale în temeiul Regulamentului (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind procedura de azil*] beneficiază de sprijin adecvat în vederea creării condițiilor necesare pentru a prezenta în mod eficace toate elementele care permit determinarea statului membru responsabil.

6. Statul membru care realizează interviul individual elaborează un rezumat scris al acestuia care conține cel puțin principalele informații furnizate de către solicitant în cadrul interviului. Rezumatul se poate prezenta fie sub formă de raport, fie ca formular-tip. Statul membru se asigură că solicitantul, consilierul juridic sau alt tip de consilier care îl reprezintă pe solicitant are acces la rezumat în timp util.

Articolul 13

Garanții acordate minorilor

1. Interesul superior al copilului reprezintă un element fundamental de care statele membre țin seama în ceea ce privește toate procedurile prevăzute în prezentul regulament.

2. Fiecare stat membru în care este prezent un minor neînsoțit se asigură că acesta este reprezentat și asistat de un reprezentant în ceea ce privește procedurile relevante prevăzute în prezentul regulament. Reprezentantul are calificările, pregătirea și expertiza necesare asigurării faptului că interesul superior al copilului este luat în considerare pe parcursul procedurilor desfășurate în temeiul prezentului regulament.

Reprezentantul respectiv are acces la conținutul documentelor relevante din dosarul solicitantului, inclusiv la materialele informative destinate minorilor neînsoțiți.

Atunci când o organizație este desemnată în calitate de reprezentant, aceasta numește o persoană responsabilă cu îndeplinirea sarcinilor sale în raport cu minorul. Persoanei în cauză i se aplică primul paragraf.

Reprezentantul prevăzut la primul paragraf poate fi aceeași persoană sau organizație cu cea prevăzută la articolul 22 din Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind procedura de azil*].

3. Reprezentantul unui minor neînsoțit este implicat în procesul de determinare a statului membru responsabil în temeiul prezentului regulament. Reprezentantul ajută minorul neînsoțit să ofere informații relevante pentru evaluarea interesului său superior în conformitate cu alineatul (4), inclusiv pentru exercitarea dreptului de a fi audiat, și îl sprijină să contacteze alți actori, cum ar fi organizațiile de localizare a membrilor familiei, dacă este necesar în acest scop.

4. Pentru evaluarea interesului superior al copilului, statele membre cooperează strâns între ele și țin cont, în special, de următorii factori:

   (a) posibilitățile de reîntregire a familiei;

   (b) bunăstarea și dezvoltarea socială a minorului, ținând cont, în special, de mediul din care provine;

   (c) considerentele privind siguranța și securitatea, în special când există riscul ca respectivul minor să fie victimă a unei forme de violență și exploatare, inclusiv a traficului de ființe umane;

   (d) opiniile minorului, în acord cu vârsta și maturitatea acestuia;

   (e) în cazul în care solicitantul este un minor neînsoțit, informațiile furnizate de reprezentantul din statul membru în care este prezent minorul neînsoțit.

5. Înainte de a muta un minor neînsoțit în statul membru responsabil sau, după caz, în statul membru de transfer, statul membru care efectuează mutarea se asigură că statul membru responsabil sau statul membru de transfer ia fără întârziere măsurile menționate la articolele 14 și 23 din Directiva XXX/XXX/UE [*Directiva privind condițiile de primire*] și la articolul 22 din Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind procedura de azil*]. Orice decizie de a muta un minor neînsoțit este precedată de o evaluare a interesului superior al acestuia. Evaluarea se bazează pe factorii enumerați la alineatul (4), iar concluziile evaluării privind acești factori sunt indicate în mod clar în decizia de mutare. Evaluarea este efectuată rapid de către personal având calificări și o expertiză care să asigure faptul că se ține seama de interesul superior al copilului.

6. În scopul aplicării articolului 15, statul membru în care a fost înregistrată cererea de protecție internațională a minorului neînsoțit întreprinde, cât mai curând posibil, acțiunile corespunzătoare pentru a identifica membrii de familie sau rudele minorului neînsoțit care se află pe teritoriul statelor membre, protejând, în același timp, interesul superior al copilului.

   În acest scop, statul membru respectiv poate solicita asistență din partea organizațiilor internaționale sau a altor organizații relevante și poate facilita accesul minorului la serviciile de localizare a persoanelor din cadrul organizațiilor respective.

Personalul autorităților competente menționate la articolul 41 care tratează cererile referitoare la minorii neînsoțiți trebuie să fi beneficiat și să continue să beneficieze de formarea corespunzătoare cu privire la nevoile specifice minorilor.

7. În vederea facilitării acțiunii adecvate de identificare a membrilor de familie sau a rudelor minorului neînsoțit care se află pe teritoriul unui alt stat membru în temeiul alineatului (6), Comisia adoptă acte de punere în aplicare, inclusiv un formular-tip pentru schimbul de informații relevante între statele membre. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 67 alineatul (2).

CAPITOLUL II

CRITERIILE DE DETERMINARE A STATULUI MEMBRU RESPONSABIL

Articolul 14

Ierarhizarea criteriilor

1. Criteriile de determinare a statului membru responsabil sunt aplicate în ordinea în care acestea sunt prevăzute în prezentul capitol.

2. Statul membru responsabil în conformitate cu criteriile prevăzute în prezentul capitol este determinat pe baza situației existente în momentul în care cererea de protecție internațională a fost înregistrată pentru prima dată într-un stat membru.

Articolul 15

Minorii neînsoțiți

1. În cazul în care solicitantul este un minor neînsoțit, se aplică numai criteriile din prezentul articol, în ordinea în care sunt prevăzute la alineatele (2)-(5).

2. Statul membru responsabil este acela în care se află în mod legal un membru de familie al minorului neînsoțit, cu excepția cazului în care s-a demonstrat că acest lucru nu este în interesul superior al minorului. În cazul în care solicitantul este un minor căsătorit al cărui soț/a cărui soție nu este prezent(ă) în mod legal pe teritoriul statelor membre, statul membru responsabil este acela în care se află în mod legal tatăl, mama sau un alt adult responsabil de minor fie în temeiul legii, fie în temeiul practicii din acel stat membru, sau sora ori fratele acestuia.

3. În cazul în care solicitantul are o rudă care se află în mod legal în alt stat membru și dacă se stabilește, pe baza unei examinări individuale, că ruda poate avea grijă de el, respectivul stat membru reunește minorul cu ruda sa și este statul membru responsabil, cu excepția cazului în care s-a demonstrat că acest lucru nu este în interesul superior al minorului.

4. Când membrii de familie sau rudele, astfel cum sunt menționați la alineatele (2) și (3), se află în mai multe state membre, statul membru responsabil este stabilit în funcție de ceea ce este în interesul superior al minorului neînsoțit.

5. În absența unui membru de familie sau a unei rude, astfel cum se menționează la alineatele (2) și (3), statul membru responsabil este acela în care a fost înregistrată pentru prima dată cererea de protecție internațională a minorului neînsoțit, cu

excepția cazului în care s-a demonstrat că acest lucru nu este în interesul superior al minorului.

6. Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 68, acte delegate referitoare la:

(a) identificarea membrilor de familie sau a rudelor minorilor neînsoțiți;

(b) criteriile de stabilire a existenței unor legături de familie dovedite;

(c) criteriile de evaluare a capacității unei rude de a avea grijă de un minor neînsoțit, inclusiv în cazul în care membri de familie, frați, surori sau rude ale minorului neînsoțit se află în mai multe state membre.

În exercitarea competențelor sale de adoptare a actelor delegate, Comisia nu depășește sfera principiului interesului superior al copilului, astfel cum este prevăzut la articolul 13 alineatul (4).

7. Comisia, prin acte de punere în aplicare, stabilește condiții uniforme pentru consultarea și schimbul de informații între statele membre. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 67 alineatul (2).

Articolul 16

Membrii de familie care beneficiază de protecție internațională

În cazul în care solicitantul are un membru de familie căruia i-a fost permis să își aibă reședința în calitate de beneficiar de protecție internațională într-un stat membru, acel stat membru este responsabil cu examinarea cererii de protecție internațională, cu condiția ca persoanele în cauză să își fi exprimat în scris dorința în acest sens.

Articolul 17

Membrii de familie care solicită protecție internațională

În cazul în care solicitantul are un membru de familie într-un stat membru a cărui cerere de protecție internațională în respectivul stat membru nu a făcut încă obiectul unei prime decizii pe fond, statul membru în cauză este responsabil cu examinarea cererii de protecție internațională, cu condiția ca persoanele în cauză să își fi exprimat în scris dorința în acest sens.

Articolul 18

Procedura familială

Atunci când mai mulți membri de familie prezintă cereri de protecție internațională în același stat membru simultan sau la date destul de apropiate pentru ca procedurile de determinare a statului membru responsabil să se desfășoare împreună și când aplicarea criteriilor menționate în prezentul regulament ar duce la separarea lor, statul membru responsabil este determinat pe baza următoarelor dispoziții:

(a) responsabilitatea examinării cererilor de protecție internațională ale tuturor membrilor de familie aparține statului membru pe care criteriile îl indică drept responsabil cu preluarea celor mai mulți dintre aceștia;

(b) în absența unui astfel de stat, responsabilitatea aparține statului membru pe care criteriile îl indică drept responsabil cu examinarea cererii celui mai în vârstă dintre aceștia.

Articolul 19

Eliberarea documentelor de ședere sau a vizelor

1. În cazul în care solicitantul deține un document de ședere valabil, statul membru care a eliberat documentul este responsabil cu examinarea cererii de protecție internațională.

2. În cazul în care solicitantul deține o viză valabilă, statul membru care a eliberat viza este responsabil cu examinarea cererii de protecție internațională, cu excepția cazului în care viza a fost eliberată în numele altui stat membru în temeiul unei înțelegeri de reprezentare, astfel cum se prevede la articolul 8 din Regulamentul (CE) nr. 810/2009. În acest caz, statul membru reprezentat este responsabil cu examinarea cererii de protecție internațională.

3. În cazul în care solicitantul deține unul sau mai multe documente de ședere sau vize valabile eliberate de diferite state membre, responsabilitatea examinării cererii de protecție internațională este asumată de statele membre în următoarea ordine:

   (a) statul membru care a eliberat documentul de ședere care conferă dreptul la cea mai lungă perioadă de rezidență sau, atunci când perioadele de valabilitate sunt identice, statul membru care a eliberat documentul de ședere cu data de expirare cea mai îndepărtată;

   (b) atunci când diferitele vize sunt de același tip, statul membru care a eliberat viza cu data de expirare cea mai îndepărtată;

   (c) atunci când vizele sunt de tip diferit, statul membru care a eliberat viza cu cea mai lungă perioadă de valabilitate sau, atunci când perioadele de valabilitate sunt identice, statul membru care a eliberat viza cu data de expirare cea mai îndepărtată.

4. În cazul în care solicitantul deține unul sau mai multe documente de ședere sau una sau mai multe vize care au expirat cu mai puțin de trei ani înainte de înregistrarea cererii, se aplică alineatele (1), (2) și (3).

5. Faptul că documentul de ședere sau viza a fost eliberat(ă) pe baza unei identități false sau uzurpate ori prin prezentarea unor documente falsificate, contrafăcute sau care nu sunt valabile nu împiedică atribuirea responsabilității statului membru care a eliberat documentul de ședere sau viza. Cu toate acestea, statul membru care a eliberat documentul de ședere sau viza nu este responsabil dacă poate stabili că s-a comis o fraudă după ce documentul sau viza a fost eliberat(ă).

Articolul 20

Diplome sau alte calificări

1. În cazul în care solicitantul deține o diplomă sau o calificare eliberată de o instituție de învățământ situată într-un stat membru și cererea de protecție internațională a fost înregistrată după ce solicitantul a părăsit teritoriul statelor membre ulterior finalizării

studiilor, statul membru în care se află respectiva instituție de învățământ este cel responsabil cu examinarea cererii de protecție internațională.

2. În cazul în care solicitantul deține mai mult de o diplomă sau o calificare eliberată de instituții de învățământ din state membre diferite, responsabilitatea examinării cererii de protecție internațională este asumată de statul membru care a eliberat diploma sau calificarea în urma celei mai lungi perioade de studii sau, în cazul în care perioadele de studii sunt identice, de statul membru în care a fost obținută cea mai recentă diplomă sau calificare.

Articolul 21

Intrarea

1. Atunci când se stabilește, pe baza probelor sau a dovezilor circumstanțiale, astfel cum sunt descrise în cele două liste menționate la articolul 30 alineatul (4) din prezentul regulament, inclusiv pe baza datelor la care face trimitere Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind Eurodac*], că un solicitant a trecut în mod neregulamentar frontiera într-un stat membru pe uscat, pe mare sau pe calea aerului venind dintr-o țară terță, statul membru în care acesta a intrat astfel este cel responsabil cu examinarea cererii de protecție internațională. Această responsabilitate încetează în cazul în care cererea este înregistrată la mai mult de 3 ani de la data la care a avut loc trecerea frontierei.

2. Regula prevăzută la alineatul (1) se aplică și în cazul în care solicitantul a fost debarcat pe teritoriul respectiv în urma unei operațiuni de căutare și salvare.

3. Alineatele (1) și (2) nu se aplică în cazul în care se poate stabili, pe baza probelor sau a dovezilor circumstanțiale, astfel cum sunt descrise în cele două liste menționate la articolul 30 alineatul (4) din prezentul regulament, inclusiv pe baza datelor menționate în Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind Eurodac*], că solicitantul a fost transferat în temeiul articolului 57 din prezentul regulament într-un alt stat membru după ce a trecut frontiera. În acest caz, acest alt stat membru este responsabil cu examinarea cererii de protecție internațională.

Articolul 22

Intrare fără obligația de a deține viză

Dacă un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid intră pe teritoriul unui stat membru printr-un stat membru în care este scutit de viză, acel stat membru este cel responsabil cu examinarea cererii sale de protecție internațională. Această responsabilitate încetează în cazul în care cererea este înregistrată la mai mult de trei ani de la data la care persoana în cauză a intrat pe teritoriul respectiv.

Articolul 23

Cerere făcută într-o zonă de tranzit internațional a unui aeroport

Atunci când cererea de protecție internațională este făcută într-o zonă de tranzit internațional a unui aeroport al unui stat membru de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid, acel stat membru este cel responsabil cu examinarea cererii.

CAPITOLUL III

PERSOANE AFLATE ÎN ÎNGRIJIRE ȘI CLAUZE DISCREȚIONARE

Articolul 24

Persoane aflate în îngrijire

1. Atunci când, pe motiv de graviditate sau întrucât are un nou-născut, o boală gravă, un handicap sever, o traumă severă ori vârstă înaintată, un solicitant se află în îngrijirea copilului ori a părintelui său aflat în situație de ședere legală pe teritoriul unui stat membru sau copilul ori părintele solicitantului în situație de ședere legală pe teritoriul unui stat membru se află în îngrijirea solicitantului, statele membre, în mod normal, mențin împreună sau reunesc solicitantul și copilul sau părintele în cauză, cu condiția ca legăturile de familie să fi existat înainte ca solicitantul să ajungă pe teritoriul statelor membre, ca părintele, copilul sau solicitantul să fie capabil să asigure asistență persoanei aflate în îngrijire și ca persoanele în cauză să își fi exprimat în scris dorința în acest sens.

   În cazul în care există indicii că un copil sau un părinte este în situație de ședere legală pe teritoriul statului membru în care este prezentă persoana aflată în îngrijire, statul membru în cauză verifică, înainte de a formula o cerere de preluare în temeiul articolului 29, dacă de persoana aflată în îngrijire se poate ocupa copilul sau părintele respectiv.

2. Atunci când copilul sau părintele menționat la alineatul (1) este în situație de ședere legală într-un alt stat membru decât cel în care în care este prezent solicitantul, statul membru responsabil este cel în care copilul sau părintele este în situație de ședere legală, cu excepția cazului în care starea de sănătate a solicitantului în cauză îl împiedică pe acesta să călătorească în acel stat membru o perioadă semnificativă de timp. În acest caz, statul membru responsabil este cel în care este prezent solicitantul. Respectivul stat membru nu are obligația de a aduce copilul sau părintele solicitantului pe teritoriul său.

3. Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 68, acte delegate referitoare la:

   (a) elementele care trebuie luate în considerare pentru evaluarea relației de dependență;

   (b) criteriile de stabilire a existenței unor legături de familie dovedite;

   (c) criteriile de evaluare a capacității persoanei în cauză de a se ocupa de persoana aflată în îngrijire;

   (d) elementele care trebuie luate în considerare pentru a evalua incapacitatea de a călători pentru o perioadă semnificativă de timp.

4. Comisia, prin acte de punere în aplicare, stabilește condiții uniforme pentru consultarea și schimbul de informații între statele membre. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 67 alineatul (2).

Articolul 25

Clauze discreționare

1. Prin derogare de la articolul 8 alineatul (1), fiecare stat membru poate decide să examineze o cerere de protecție internațională înregistrată pe teritoriul său de un resortisant al unei țări terțe sau de un apatrid, chiar dacă această examinare nu intră în responsabilitatea sa în temeiul criteriilor stabilite în prezentul regulament.

2. Statul membru în care este înregistrată cererea de protecție internațională și care desfășoară procesul de determinare a statului membru responsabil sau statul membru responsabil poate cere, în orice moment înainte de adoptarea unei prime decizii pe fond, unui alt stat membru să preia un solicitant pentru a reuni persoane aflate în relații de natură familială din motive umanitare bazate în special pe considerente familiale sau culturale, chiar dacă celălalt stat membru nu este responsabil în temeiul criteriilor prevăzute la articolele 15-18 și la articolul 24. Persoanele în cauză trebuie să își dea consimțământul în scris.

   Cererea de preluare conține toate elementele necesare de care dispune statul membru solicitant pentru a permite statului membru solicitat să evalueze situația.

   Statul membru solicitat face toate verificările necesare pentru a examina motivele umanitare invocate și răspunde statului membru solicitant în termen de două luni de la primirea cererii, prin utilizarea rețelei de comunicații electronice instituite în temeiul articolului 18 din Regulamentul (CE) nr. 1560/2003. Un răspuns prin care se refuză cererea menționează motivele pe care se întemeiază refuzul.

CAPITOLUL IV

OBLIGAȚIILE STATULUI MEMBRU RESPONSABIL

Articolul 26

Obligațiile statului membru responsabil

1. Statul membru responsabil în conformitate cu prezentul regulament este obligat:

   (a) să preia, în condițiile prevăzute la articolele 29, 30 și 35, un solicitant a cărui cerere a fost înregistrată într-un stat membru diferit;

   (b) să reprimească, în condițiile prevăzute la articolele 31 și 35 din prezentul regulament, un solicitant sau un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid în raport cu care statul membru respectiv a fost indicat drept statul membru responsabil în temeiul articolului 11 alineatul (1) din Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind Eurodac*];

   (c) să reprimească, în condițiile prevăzute la articolele 31 și 35 din prezentul regulament, un beneficiar de protecție internațională în raport cu care statul membru respectiv a fost indicat drept statul membru responsabil în temeiul articolului 11 alineatul (1) din Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind Eurodac*];

   (d) să reprimească, în condițiile prevăzute la articolele 31 și 35 din prezentul regulament, o persoană relocată sau admisă care a făcut o cerere de protecție internațională sau care se află în situație de ședere neregulamentară într-un alt

stat membru decât cel care a acceptat să o primească în conformitate cu Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind cadrul de relocare al Uniunii*] sau care i-a acordat protecție internațională ori statut umanitar în cadrul unui sistem național de relocare.

2. În sensul prezentului regulament, situația unui minor care însoțește solicitantul și corespunde definiției unui membru de familie nu poate fi disociată de cea a membrului de familie, iar minorul este preluat sau reprimit de statul membru responsabil cu examinarea cererii de protecție internațională a membrului de familie respectiv, chiar dacă minorul nu este solicitant individual, cu excepția cazului în care s-a demonstrat că acest lucru este în interesul superior al copilului. Același principiu se aplică copiilor născuți după sosirea solicitantului pe teritoriul statelor membre, fără a fi nevoie să se inițieze o nouă procedură de preluare a acestora.

3. În situațiile menționate la alineatul (1) literele (a) și (b), statul membru responsabil examinează cererea de protecție internațională sau finalizează examinarea acesteia în temeiul Regulamentului (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind procedura de azil*].

Articolul 27

Încetarea responsabilităților

1. În cazul în care un stat membru îi eliberează un document de ședere solicitantului, decide să aplice articolul 25 sau nu mută persoana respectivă în statul membru responsabil în termenele stabilite la articolul 35, respectivul stat membru devine statul membru responsabil, iar obligațiile prevăzute la articolul 26 se transferă statului membru respectiv. După caz, acesta informează statul membru anterior responsabil, statul membru care desfășoară o procedură pentru determinarea statului membru responsabil sau statul membru căruia i-a fost adresată cererea de preluare a solicitantului ori care a primit o notificare de reprimire, prin intermediul rețelei de comunicații electronice instituite în temeiul articolului 18 din Regulamentul (CE) nr. 1560/2003.

   Primul paragraf nu se aplică în cazul în care persoana a primit deja protecție internațională din partea statului membru responsabil.

   Statul membru care devine responsabil în temeiul primului paragraf din prezentul articol indică faptul că a devenit statul membru responsabil în temeiul articolului 11 alineatul (3) din Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind Eurodac*].

2. Obligația prevăzută la articolul 26 alineatul (1) litera (b) din prezentul regulament de reprimire a unui resortisant al unei țări terțe sau a unui apatrid încetează în cazul în care se poate stabili, pe baza actualizării setului de date menționat la articolul 11 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind Eurodac*], că persoana în cauză a părăsit teritoriul statelor membre, în mod forțat sau voluntar, în conformitate cu o decizie de returnare sau cu un ordin de îndepărtare emis în urma retragerii sau a respingerii cererii.

   O cerere înregistrată după o îndepărtare efectivă este considerată o cerere nouă în sensul prezentului regulament și, prin urmare, dă naștere unei noi proceduri de determinare a statului membru responsabil.

CAPITOLUL V

PROCEDURI

SECȚIUNEA I

ÎNCEPUTUL PROCEDURII

Articolul 28

Începutul procedurii

1. Statul membru în care este înregistrată pentru prima dată o cerere de protecție internațională în temeiul Regulamentului (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind procedura de azil*] sau, după caz, statul membru de transfer începe fără întârziere procesul de determinare a statului membru responsabil.

2. Statul membru în care este înregistrată pentru prima dată o cerere sau, după caz, statul membru de transfer continuă procesul de determinare a statului membru responsabil dacă solicitantul părăsește teritoriul statului membru respectiv fără a fi autorizat sau nu se află, din alte motive, la dispoziția autorităților competente din statul membru respectiv.

3. Statul membru care a efectuat procesul de determinare a statului membru responsabil sau care a devenit responsabil în temeiul articolului 8 alineatul (4) din prezentul regulament indică în Eurodac fără întârziere, în temeiul articolului 11 alineatul (1) din Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind Eurodac*]:

   (a) faptul că este responsabil în conformitate cu articolul 8 alineatul (2);

   (b) faptul că este responsabil în conformitate cu articolul 8 alineatul (4);

   (c) faptul că este responsabil din cauza nerespectării termenelor prevăzute la articolul 29;

   (d) faptul că statul membru care a acceptat o cerere de preluare a solicitantului în temeiului articolului 30 este responsabil.

   Până la adăugarea acestei mențiuni, se aplică procedurile prevăzute la alineatul (4).

4. Un solicitant care se află într-un alt stat membru fără un document de ședere sau care depune în acel alt stat o cerere de protecție internațională în timpul procesului de determinare a statului membru responsabil este reprimit, în condițiile prevăzute la articolele 31 și 35, de statul membru în care a fost înregistrată pentru prima dată cererea respectivă.

   Această obligație încetează în cazul în care statul membru care determină statul membru responsabil poate stabili că solicitantul a obținut un document de ședere din partea altui stat membru.

5. Un solicitant care se află într-un stat membru fără un document de ședere sau care depune în acel stat o cerere de protecție internațională după ce un alt stat membru a confirmat transferul persoanei în cauză în temeiul articolului 57 alineatul (7) și înainte de efectuarea mutării în respectivul stat membru în temeiul articolului 57 alineatul (9) este reprimit, în condițiile prevăzute la articolele 31 și 35, de statul membru de transfer.

SECȚIUNEA II

PROCEDURI PRIVIND CERERILE DE PRELUARE

Articolul 29

Prezentarea unei cereri de preluare

1. Dacă un stat membru în care s-a înregistrat o cerere de protecție internațională consideră că alt stat membru este responsabil cu examinarea cererii, solicită acestui alt stat membru, fără întârziere și în orice caz în termen de două luni de la data la care a fost înregistrată cererea, să preia solicitantul.

   În pofida primului paragraf, în cazul unui rezultat pozitiv transmis de Eurodac referitor la datele înregistrate în temeiul articolelor 13 și 14a din Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind Eurodac*] sau al unui rezultat pozitiv transmis de VIS referitor la datele înregistrate în temeiul articolului 21 din Regulamentul (CE) nr. 767/2008, cererea de preluare este trimisă în termen de o lună de la primirea rezultatului pozitiv respectiv.

   Atunci când cererea de preluare a unui solicitant nu este prezentată în termenele prevăzute la primul și al doilea paragraf, responsabilitatea examinării cererii de protecție internațională revine statului membru în care s-a înregistrat cererea.

   Atunci când solicitantul este un minor neînsoțit, statul membru care îndeplinește procedura de determinare poate, în cazul în care consideră că este în interesul superior al minorului, să continue procedura de determinare a statului membru responsabil și să solicite altui stat membru să preia solicitantul, în pofida expirării termenelor prevăzute la primul și la al doilea paragraf.

2. Statul membru solicitant poate cere un răspuns urgent în cazurile în care cererea de protecție internațională a fost înregistrată după emiterea unei decizii de refuzare a intrării sau a unei decizii de returnare.

   Cererea menționează motivele care justifică un răspuns urgent și termenul în care este solicitat un răspuns. Acest termen este de cel puțin o săptămână.

3. În cazurile menționate la alineatele (1) și (2), cererea de preluare de către alt stat membru este prezentată folosindu-se un formular-tip și include probele sau dovezile circumstanțiale, astfel cum sunt descrise în cele două liste menționate la articolul 30 alineatul (4) și/sau elementele relevante din declarația solicitantului care permit autorităților statului membru solicitat să verifice dacă acesta este responsabil în temeiul criteriilor prevăzute în prezentul regulament.

   Comisia, prin acte de punere în aplicare, adoptă condiții uniforme privind pregătirea și depunerea de cereri de preluare. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 67 alineatul (2).

Articolul 30

Răspunsul la o cerere de preluare

1. Statul membru solicitat face verificările necesare și emite o decizie privind cererea de preluare a solicitantului în termen de o lună de la primirea cererii.

2. În pofida primului paragraf, în cazul unui rezultat pozitiv transmis de Eurodac referitor la datele înregistrate în temeiul articolelor 13 și 14a din Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind Eurodac*] sau al unui rezultat pozitiv transmis de VIS referitor la datele înregistrate în temeiul articolului 21 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 767/2008, statul membru solicitat emite o decizie privind cererea în termen de două săptămâni de la primirea acesteia.

3. În procedura de determinare a statului membru responsabil se folosesc probe și dovezi circumstanțiale.

4. Comisia, prin acte de punere în aplicare, întocmește și reexaminează periodic două liste în care specifică probele relevante și dovezile circumstanțiale relevante în conformitate cu criteriile prevăzute la literele (a) și (b) din prezentul alineat. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 67 alineatul (2).

   (a) Probe:

      (i) se referă la probele formale care determină responsabilitatea în temeiul prezentului regulament, atâta timp cât nu sunt respinse prin probe contrare;

      (ii) statele membre pun la dispoziție comitetului prevăzut la articolul 67 modele ale diferitelor tipuri de documente administrative, în conformitate cu tipologia stabilită în lista cu probele formale.

   (b) Dovezi circumstanțiale:

      (i) se referă la elemente indicative care, deși refutabile, pot fi suficiente în funcție de valoarea probatorie atribuită acestora;

      (ii) forța lor probantă, în ceea ce privește responsabilitatea examinării cererii de protecție internațională este evaluată de la caz la caz.

5. Cerința privind probele nu depășește ceea ce este necesar pentru o bună aplicare a prezentului regulament.

6. Statul membru solicitat își recunoaște responsabilitatea dacă dovezile circumstanțiale sunt coerente, verificabile și suficient de detaliate pentru a stabili responsabilitatea.

7. În cazul în care statul membru solicitant a cerut un răspuns urgent în temeiul articolului 29 alineatul (2), statul membru solicitat răspunde în termenul solicitat sau, în caz contrar, în termen de două săptămâni de la primirea cererii.

8. În cazul în care statul membru solicitat nu se opune cererii în termenul de o lună prevăzut la alineatul (1) printr-un răspuns care prezintă motive complete și detaliate sau, după caz, în termenul de două săptămâni prevăzut la alineatele (2) și (7), aceasta echivalează cu acceptarea cererii și implică obligația de a prelua persoana în cauză, inclusiv obligația de a asigura buna organizare a sosirii acesteia.

SECȚIUNEA III

PROCEDURI PRIVIND NOTIFICĂRILE DE REPRIMIRE

Articolul 31

Prezentarea unei notificări de reprimire

1. În situația menționată la articolul 26 alineatul (1) litera (b), (c) sau (d), statul membru în care se află persoana în cauză prezintă o notificare de reprimire fără întârziere și, în orice caz, în termen de două săptămâni de la primirea rezultatului pozitiv transmis de Eurodac.

2. Notificarea de reprimire se face utilizând un formular-tip și include probe sau dovezi circumstanțiale, astfel cum sunt descrise în cele două liste menționate la articolul 30 alineatul (4), și/sau elementele relevante din declarațiile persoanei în cauză.

3. Statul membru notificat confirmă primirea notificării statului membru care a efectuat notificarea în termen de o săptămână, cu excepția cazului în care statul membru notificat poate demonstra, în termenul respectiv, că responsabilitatea sa a încetat în temeiul articolului 27.

4. Nerespectarea termenului de o săptămână prevăzut la alineatul (3) echivalează cu confirmarea primirii notificării.

5. Comisia, prin acte de punere în aplicare, adoptă condiții uniforme privind pregătirea și depunerea de notificări de reprimire. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 67 alineatul (2).

SECȚIUNEA IV

GARANȚII PROCEDURALE

Articolul 32

Notificarea unei decizii de mutare

1. Statul membru care îndeplinește procedura de determinare, a cărui cerere de preluare referitoare la solicitantul menționat la articolul 26 alineatul (1) litera (a) a fost acceptată sau care a făcut o notificare de reprimire cu privire la persoanele menționate la articolul 26 alineatul (1) literele (b), (c) și (d) adoptă o decizie de mutare cel târziu în termen de o săptămână de la data acceptării sau notificării.

2. Atunci când statul membru solicitat acceptă să preia un solicitant sau să reprimească o persoană menționată la articolul 26 alineatul (1) litera (b), (c) sau (d), statul membru solicitant sau statul membru care face notificarea notifică în scris persoanei în cauză decizia de a o muta în statul membru responsabil și, după caz, faptul că nu îi va examina cererea de protecție internațională.

3. În cazul în care un consilier juridic sau un consilier de alt tip reprezintă persoana în cauză, statele membre pot opta ca decizia să fie notificată consilierului respectiv în locul persoanei în cauză și, după caz, să îi comunice decizia persoanei în cauză.

4. Decizia menționată la alineatul (1) conține informații privind căile de atac disponibile, inclusiv privind dreptul de solicitare a unui efect suspensiv, și privind

termenele aplicabile pentru introducerea acestor căi de atac și pentru efectuarea mutării și, dacă este necesar, informații privind locul și data la care persoana în cauză trebuie să se prezinte dacă aceasta se deplasează în statul membru responsabil prin mijloace proprii.

Statele membre se asigură, de asemenea, că persoanei în cauză îi sunt comunicate informațiile referitoare la persoanele sau organismele care i-ar putea oferi asistență juridică, împreună cu decizia menționată la alineatul (1), atunci când respectivele informații nu i-au fost deja comunicate.

5. În cazul în care persoana în cauză nu este asistată sau reprezentată de un consilier juridic sau de un consilier de alt tip, statele membre o informează asupra principalelor elemente ale deciziei, care includ întotdeauna informații cu privire la căile de atac disponibile și la termenele aplicabile căilor de atac, într-o limbă pe care persoana în cauză o înțelege sau pe care se presupune în mod rezonabil că o înțelege.

Articolul 33

Căi de atac

1. Solicitantul sau altă persoană menționată la articolul 26 alineatul (1) literele (b), (c) și (d) are dreptul la o cale de atac efectivă, sub forma unui apel sau a unei revizuiri, în fapt și în drept, împotriva unei decizii de mutare în fața unei instanțe judecătorești.

   Domeniul de aplicare al căii de atac se limitează să evalueze:

   (a) dacă mutarea ar avea ca rezultat un risc real de tratament inuman sau degradant pentru persoana în cauză în sensul articolului 4 din Carta drepturilor fundamentale;

   (b) dacă au fost încălcate articolele 15-18 și articolul 24, în cazul persoanelor preluate în temeiul articolului 26 alineatul (1) litera (a).

2. Statele membre prevăd un termen de două săptămâni de la notificarea unei decizii de mutare în care persoana în cauză să își poată exercita dreptul de a recurge la o cale de atac efectivă în temeiul alineatului (1).

3. Persoana în cauză are dreptul de a solicita, într-un termen rezonabil de la notificarea deciziei de mutare, unei instanțe judecătorești suspendarea executării deciziei de mutare până la pronunțarea unei hotărâri privind apelul sau revizuirea. Statele membre asigură existența unei căi de atac eficiente prin suspendarea mutării până la pronunțarea hotărârii privind prima cerere de suspendare. Orice decizie de a suspenda executarea deciziei de mutare se ia în termen de o lună de la data la care cererea a parvenit instanței competente.

   În cazul în care persoana în cauză nu și-a exercitat dreptul de a solicita suspendarea executării deciziei, apelul împotriva deciziei de mutare sau revizuirea acesteia nu suspendă executarea unei decizii de mutare.

   Decizia de a nu suspenda executarea deciziei de mutare trebuie să conțină motivele pe care se întemeiază.

   În cazul în care se acordă un efect suspensiv, instanța depune eforturi pentru a decide cu privire la fondul apelului sau al revizuirii în termen de o lună de la decizia de acordare a efectului suspensiv.

4. Statele membre îi asigură persoanei în cauză accesul la asistență juridică și, dacă este necesar, la asistență lingvistică.

5. Statele membre se asigură că asistența juridică este oferită la cerere, în mod gratuit, atunci când persoana în cauză nu își permite cheltuielile aferente. Statele membre pot prevedea ca, în ceea ce privește onorariile și alte costuri, tratamentul aplicat persoanelor care fac obiectul prezentului regulament să nu fie mai favorabil decât cel acordat în general propriilor resortisanți în materie de asistență juridică.

Fără a restrânge în mod arbitrar dreptul la asistență juridică, statele membre pot prevedea că nu se acordă asistență juridică și reprezentarea în mod gratuit în cazurile în care autoritatea competentă sau o instanță judecătorească consideră apelul sau revizuirea ca neavând șanse reale de succes.

În cazul în care decizia de a nu acorda asistență juridică și reprezentare în mod gratuit în temeiul celui de al doilea paragraf este luată de către o autoritate alta decât o instanță judecătorească, statele membre prevăd dreptul de a contesta respectiva decizie prin depunerea unei căi de atac efective în fața unei instanțe judecătorești. În cazul în care decizia este contestată, calea de atac respectivă face parte integrantă din calea de atac menționată la alineatul (1).

În vederea respectării cerințelor din prezentul alineat, statele membre se asigură că asistența juridică și reprezentarea nu sunt restricționate în mod arbitrar și că accesul efectiv al persoanei în cauză la justiție nu este împiedicat.

Asistența juridică include cel puțin pregătirea documentelor procedurale necesare și reprezentarea în instanță și poate fi limitată la consilieri juridici sau la alt tip de consilieri prevăzuți în mod expres în dreptul național pentru a asigura asistența și reprezentarea.

Procedurile de acces la asistență juridică sunt stabilite în dreptul național.

SECȚIUNEA V

DETENȚIA ÎN SCOPUL MUTĂRII

Articolul 34

Detenția

1. Statele membre nu plasează în detenție o persoană numai pentru motivul că aceasta face obiectul procedurii stabilite în prezentul regulament.

2. În cazul existenței unui risc de sustragere, statele membre pot plasa în detenție persoana în cauză pentru a garanta că procedurile de mutare se desfășoară în conformitate cu prezentul regulament, pe baza unei analize individuale și numai în cazul în care măsura detenției are un caracter proporțional, și dacă nu se pot aplica în mod efectiv măsuri alternative mai puțin coercitive, pe baza unei evaluări individuale a situației persoanei în cauză.

3. Detenția trebuie să fie pe o perioadă cât mai scurtă și nu poate fi mai lungă decât perioada necesară, în mod rezonabil, pentru îndeplinirea cu diligență a procedurilor administrative necesare până la efectuarea mutării în temeiul prezentului regulament.

În cazul în care un solicitant sau o altă persoană menționată la articolul 26 alineatul (1) litera (b), (c) sau (d) este plasată în detenție în temeiul prezentului articol,

termenul pentru depunerea unei cereri de preluare sau a unei notificări de reprimire nu depășește două săptămâni de la înregistrarea cererii. În cazul în care o persoană este plasată în detenție ulterior înregistrării cererii, termenul pentru prezentarea unei cereri de preluare sau a unei notificări de reprimire nu depășește o săptămână de la data la care persoana a fost plasată în detenție. Statul membru care efectuează procedura în conformitate cu prezentul regulament solicită un răspuns urgent cu privire la o cerere de preluare. Răspunsul trebuie dat în cel mult o săptămână de la data primirii cererii de preluare. Absența unui răspuns în termenul de o săptămână echivalează cu acceptarea cererii de preluare și implică obligația de a prelua persoana în cauză, inclusiv obligația de a asigura buna organizare a sosirii acesteia.

În cazul în care o persoană este plasată în detenție în temeiul prezentului articol, mutarea persoanei respective de la statul membru solicitant sau de la statul membru care face notificarea în statul membru responsabil se efectuează cât de repede este posibil din punct de vedere practic și cel târziu în termen de patru săptămâni de la:

(a) data la care a fost acceptată cererea ori a fost confirmată notificarea de reprimire sau de la

(b) data la care apelul sau revizuirea nu mai are efect suspensiv în conformitate cu articolul 33 alineatul (3).

În cazul în care statul membru solicitant sau statul membru care efectuează notificarea nu respectă termenele pentru prezentarea unei cereri de preluare ori a unei notificări de reprimire sau pentru adoptarea unei decizii de mutare în termenul prevăzut la articolul 32 alineatul (1) sau în cazul în care mutarea nu are loc în termenul de patru săptămâni menționat la prezentul alineat al treilea paragraf, persoana nu mai este ținută în detenție. Articolele 29, 31 și 35 continuă să se aplice în consecință.

4. În cazul în care o persoană este plasată în detenție în temeiul prezentului articol, detenția se dispune în scris de către autoritățile judiciare. Ordinul de detenție precizează motivele în fapt și în drept pe care se întemeiază.

5. În ceea ce privește condițiile de detenție și garanțiile aplicabile solicitanților plasați în detenție, pentru a garanta desfășurarea procedurilor de mutare în statul membru responsabil se aplică articolele 9, 10 și 11 din Directiva XXX/XXX/UE [*Directiva privind condițiile de primire*].

SECȚIUNEA VI

MUTĂRI

Articolul 35

Norme detaliate și termene

1. Mutarea solicitantului sau a altei persoane menționate la articolul 26 alineatul (1) literele (b), (c) și (d) din statul membru solicitant sau din statul membru care efectuează notificarea în statul membru responsabil se face în conformitate cu dreptul național al statului membru solicitant sau al statului membru care efectuează notificarea, după consultări între statele membre în cauză, cât de repede posibil din punct de vedere practic și în cel mult șase luni de la acceptarea cererii de preluare sau de la confirmarea notificării de reprimire de către alt stat membru sau de la hotărârea

definitivă privind apelul sau revizuirea deciziei de mutare atunci când s-a acordat efectul suspensiv în conformitate cu articolul 33 alineatul (3). Termenul respectiv poate fi prelungit până la maximum un an, în cazul în care mutarea nu poate fi efectuată din cauza încarcerării persoanei în cauză.

În cazul în care mutarea este efectuată în scopul transferului, aceasta are loc în termenul stabilit la articolul 57 alineatul (9).

Dacă mutările în statul membru responsabil se efectuează prin plecare controlată sau sub escortă, statele membre se asigură că acestea se desfășoară în condiții umane, cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale și a demnității umane.

Dacă este necesar, solicitantului i se va furniza un permis de liberă trecere de către statul membru solicitant sau de către statul membru care efectuează notificarea. Comisia, prin acte de punere în aplicare, stabilește modelul permisului de liberă trecere. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 67 alineatul (2).

Statul membru responsabil informează statul membru solicitant sau statul membru care efectuează notificarea, după caz, asupra sosirii în siguranță a persoanei în cauză sau asupra faptului că aceasta nu s-a prezentat în termenul stabilit.

2. Atunci când mutarea nu se efectuează în termenele stabilite la alineatul (1) primul paragraf, statul membru responsabil este scutit de obligația de a prelua sau de a reprimi persoana în cauză și responsabilitatea se transferă statului membru solicitant sau statului membru care efectuează notificarea.

În pofida primului paragraf, în cazul în care persoana în cauză se sustrage și statul membru solicitant sau statul membru care efectuează notificarea informează statul membru responsabil înainte de expirarea termenelor prevăzute la alineatul (1) primul paragraf cu privire la sustragerea persoanei în cauză, statul membru care efectuează mutarea își păstrează dreptul de a efectua mutarea în termenul rămas într-o etapă ulterioară, în cazul în care persoana respectivă se află din nou la dispoziția autorităților, cu excepția cazului în care un alt stat membru a efectuat procedurile în conformitate cu prezentul regulament și a mutat persoana în statul membru responsabil după ce aceasta s-a sustras.

3. În cazul în care o persoană a fost mutată în mod eronat sau o decizie de mutare este anulată în urma unui apel sau a unei revizuiri după ce a avut loc mutarea, statul membru care a efectuat mutarea acceptă înapoi, imediat, persoana în cauză.

4. Comisia, prin acte de punere în aplicare, stabilește condiții uniforme pentru consultarea și schimbul de informații între statele membre, în special pentru cazurile de mutări amânate sau întârziate, de mutări efectuate ca urmare a acceptării din oficiu, de mutări de minori sau de persoane aflate în îngrijire și de mutări supravegheate. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 67 alineatul (2).

Articolul 36

Costuri de mutare

1. În conformitate cu articolul 17 din Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Fondul pentru azil și migrație*], pentru mutarea unui solicitant sau a unei alte persoane menționate la

articolul 26 alineatul (1) litera (b), (c) sau (d) statului membru care efectuează mutarea i se plătește o contribuție, în temeiul articolului 35.

2. Atunci când persoana în cauză trebuie mutată înapoi într-un stat membru ca urmare a unei mutări eronate sau a unei decizii de mutare care a fost anulată în urma unui apel sau a unei revizuiri, după efectuarea mutării, statul membru care a efectuat inițial mutarea este cel responsabil de costurile de mutare a persoanei în cauză înapoi pe teritoriul său.

3. Persoanele mutate în temeiul prezentului regulament nu suportă costurile unor astfel de mutări.

Articolul 37

Schimbul de informații relevante înaintea efectuării unei mutări

1. Statul membru care efectuează mutarea unui solicitant sau a unei alte persoane menționate la articolul 26 alineatul (1) litera (b), (c) sau (d) comunică statului membru responsabil datele cu caracter personal referitoare la persoana care va fi mutată, date care sunt adecvate, relevante și limitate la ceea ce este necesar cu unicul scop de a se asigura că autoritățile competente, în conformitate cu dreptul național al statului membru responsabil, sunt în măsură să îi ofere persoanei în cauză asistența adecvată, inclusiv asistența medicală imediată necesară în vederea protejării intereselor sale vitale, precum și să asigure continuitatea protecției și a drepturilor conferite de prezentul regulament și de alte instrumente juridice relevante în materie de azil. Aceste date sunt comunicate statului membru responsabil într-un termen rezonabil înainte de efectuarea mutării, pentru a garanta faptul că autoritățile sale competente, în temeiul dreptului național, dispun de suficient timp pentru a lua măsurile necesare.

2. Statul membru care efectuează mutarea transmite statului membru responsabil toate informațiile esențiale în vederea conservării drepturilor și nevoilor speciale imediate ale persoanei supuse mutării, mai ales:

   (a) orice măsură imediată pe care statul membru responsabil trebuie să o ia pentru a asigura respectarea corespunzătoare a nevoilor speciale ale persoanei care urmează să fie mutată, inclusiv orice formă de asistență medicală imediată care ar putea fi necesară;

   (b) datele de contact ale membrilor de familie, ale rudelor sau ale oricăror alte persoane aflate în relații de natură familială cu aceasta din statul membru de destinație, după caz;

   (c) în cazul minorilor, informații privind educația acestora;

   (d) o evaluare a vârstei solicitantului;

   (e) informațiile colectate în timpul procedurii de screening în conformitate cu articolul 13 din Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind procedura de screening*].

3. Schimbul de informații efectuat în temeiul prezentului articol are loc numai între autoritățile notificate Comisiei în conformitate cu articolul 41 din prezentul regulament, prin intermediul rețelei de comunicații electronice instituite prin articolul 18 din Regulamentul (CE) nr. 1560/2003. Informațiile care fac obiectul schimbului

sunt utilizate numai în scopul indicat la alineatul (1) din prezentul articol și nu sunt prelucrate ulterior.

4. În vederea facilitării schimbului de informații între statele membre, Comisia adoptă, prin acte de punere în aplicare, un formular-tip pentru transferul datelor cerute în temeiul prezentului articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 67 alineatul (2).

5. Normele prevăzute la articolul 40 alineatele (8) și (9) se aplică schimbului de informații realizat în temeiul prezentului articol.

Articolul 38

Schimbul de informații relevante în materie de securitate înaintea efectuării unei mutări

În cazul în care statul membru care efectuează mutarea deține informații care indică faptul că există motive întemeiate pentru a considera că solicitantul sau o altă persoană menționată la articolul 26 alineatul (1) litera (b), (c) sau (d) reprezintă un pericol la adresa securității naționale sau a ordinii publice dintr-un stat membru, statul membru respectiv comunică, de asemenea, aceste informații statului membru responsabil.

Articolul 39

Schimbul de date privind sănătatea înaintea efectuării unei mutări

1. În scopul unic de administrare a unor îngrijiri sau tratamente medicale, în special privind persoanele cu handicap, persoanele vârstnice, femeile însărcinate, minorii și persoanele care au fost victime ale unor acte de tortură, viol sau altor forme grave de violență psihologică, fizică sau sexuală, statul membru care efectuează mutarea transmite statului membru responsabil, în măsura în care respectivele informații se află la dispoziția autorității competente în conformitate cu dreptul național, informații cu privire la orice nevoi speciale ale persoanei care va fi mutată; în cazuri specifice, acestea pot include informații privind starea fizică și mentală a persoanei în cauză. Informațiile respective sunt transferate printr-un certificat medical comun, cu documentele necesare anexate. Statul membru responsabil se asigură că aceste nevoi speciale sunt tratate corespunzător, inclusiv, în special, orice îngrijiri medicale esențiale care ar putea fi cerute.

   Comisia adoptă, prin acte de punere în aplicare, un certificat medical comun. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 67 alineatul (2).

2. Statul membru care efectuează mutarea transmite informațiile menționate la alineatul (1) statului membru responsabil numai după obținerea consimțământului explicit al solicitantului și/sau al persoanei care îl reprezintă sau, atunci când această transmitere este necesară pentru protecția sănătății publice și a securității publice sau, în cazul în care persoana în cauză nu este aptă din punct de vedere fizic sau juridic să își exprime consimțământul, pentru protecția intereselor vitale ale persoanei în cauză sau ale altei persoane. Absența consimțământului, inclusiv refuzul acestuia, nu reprezintă un obstacol în calea desfășurării mutării.

3. Prelucrarea datelor cu caracter personal privind sănătatea menționate la alineatul (1) este efectuată numai de un cadru medical care, în conformitate cu dreptul național ori cu normele stabilite de autoritățile naționale competente, are obligația păstrării

secretului medical sau de altă persoană supusă, de asemenea, unei obligații echivalente în ceea ce privește secretul profesional.

4. Schimbul de informații în temeiul prezentului articol are loc numai între cadre medicale sau alte persoane menționate la alineatul (3). Informațiile care fac obiectul schimbului sunt utilizate numai în scopul indicat la alineatul (1) și nu sunt prelucrate ulterior.

5. Comisia, prin acte de punere în aplicare, stabilește condiții uniforme și modalități practice pentru schimbul de informații menționat la alineatul (1). Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 67 alineatul (2).

6. Normele prevăzute la articolul 40 alineatele (8) și (9) se aplică schimbului de informații realizat în temeiul prezentului articol.

CAPITOLUL VI

COOPERAREA ADMINISTRATIVĂ

Articolul 40

Schimbul de informații

1. Fiecare stat membru comunică oricărui stat membru care solicită aceste date cu caracter personal referitoare la persoana care intră sub incidența domeniului de aplicare al prezentului regulament, date care sunt adecvate, relevante și limitate la ceea ce este necesar pentru:

   (a) determinarea statului membru responsabil;

   (b) examinarea cererii de protecție internațională;

   (c) îndeplinirea oricărei obligații în temeiul prezentului regulament.

2. Informațiile prevăzute la alineatul (1) pot acoperi numai:

   (a) datele cu caracter personal ale persoanei în cauză și, după caz, ale membrilor de familie ai acesteia, ale rudelor sale sau ale oricăror alte persoane aflate în relații de natură familială cu aceasta (numele complet și, dacă este cazul, numele anterior; porecle sau pseudonime; cetățenia actuală și anterioară; data și locul nașterii);

   (b) documentele de identitate și de călătorie (referințe, perioada de valabilitate, data eliberării, autoritatea emitentă, locul eliberării etc.);

   (c) alte informații necesare pentru stabilirea identității persoanei în cauză, inclusiv datele biometrice ale solicitantului, prelevate de către statul membru, în special în sensul articolului 57 alineatul (6) din prezentul regulament, în conformitate cu Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind Eurodac*];

   (d) locurile de ședere și itinerarele de călătorie;

   (e) documentele de ședere sau vizele eliberate de un stat membru;

   (f) locul în care a fost depusă cererea;

(g) data depunerii oricărei cereri anterioare de protecție internațională, data înregistrării actualei cereri, stadiul procedurii și decizia luată, dacă este cazul.

3. În măsura în care este necesar pentru examinarea cererii de protecție internațională, statul membru responsabil poate cere altui stat membru să îl informeze asupra motivelor pe care și-a întemeiat solicitantul cererea și, după caz, asupra motivelor oricărei decizii luate în ceea ce privește solicitantul. Acest din urmă stat membru poate refuza să răspundă cererii primite, în cazul în care comunicarea acestor informații este de natură să aducă atingere intereselor sale esențiale sau protecției libertăților și drepturilor fundamentale ale persoanei în cauză sau ale altora. În orice caz, comunicarea informațiilor solicitate este subordonată consimțământului scris al solicitantului de protecție internațională, obținut de statul membru solicitant. În acest caz, solicitantul trebuie să știe pentru ce informații își dă consimțământul.

4. Orice cerere de informații se trimite numai în contextul unei cereri individuale de protecție internațională sau al mutării în sensul efectuării transferului. În cerere se prezintă motivele pe care se întemeiază și, atunci când scopul este să se verifice dacă există un criteriu care poate determina responsabilitatea statului membru solicitat, se menționează pe ce dovezi, inclusiv informații relevante din surse de încredere referitoare la metodele și mijloacele prin care solicitanții intră pe teritoriul statelor membre sau pe ce element specific și verificabil din declarația solicitantului se întemeiază. Astfel de informații relevante din surse de încredere nu sunt suficiente în sine pentru a determina responsabilitatea și competența unui stat membru în temeiul prezentului regulament, dar pot contribui la evaluarea altor indicații referitoare la un anumit solicitant.

5. Statul membru solicitat este obligat să răspundă în termen de trei săptămâni. Orice întârziere a răspunsului se justifică în mod corespunzător. Nerespectarea termenului de trei săptămâni nu scutește statul membru solicitat de obligația de a răspunde. În cazul în care din cercetarea efectuată de statul membru solicitat, care nu a respectat termenul-limită maxim, rezultă informații conform cărora acesta este responsabil, acest stat membru nu poate invoca expirarea termenului prevăzut la articolul 29 ca motiv pentru refuzul de a se conforma cererii de preluare. În acest caz, termenele prevăzute la articolul 29 pentru depunerea unei cereri de preluare se prelungesc cu o perioadă echivalentă cu durata întârzierii în comunicarea răspunsului de către statul membru solicitat.

6. Schimbul de informații se efectuează la cererea unui stat membru și are loc numai între autoritățile a căror desemnare de către fiecare stat membru a fost comunicată Comisiei în conformitate cu articolul 41 alineatul (1).

7. Informațiile care fac obiectul schimbului pot fi utilizate numai în scopurile prevăzute la alineatul (1). În fiecare stat membru, aceste informații nu pot fi comunicate, în funcție de tipurile lor și de competențele autorităților destinatare, decât autorităților și instanțelor judecătorești însărcinate cu:

(a) determinarea statului membru responsabil;

(b) examinarea cererii de protecție internațională;

(c) îndeplinirea oricărei obligații în temeiul prezentului regulament.

8. Statul membru care transmite informațiile se asigură că acestea sunt corecte și actualizate. În cazul în care se constată că acesta a transmis informații care nu sunt corecte sau care nu ar fi trebuit transmise, statele membre destinatare sunt informate

imediat în acest sens. Aceste state sunt obligate să corecteze informațiile sau să le șteargă.

9. În fiecare stat membru în cauză se ține o evidență, în dosarul individual al persoanei în cauză sau într-un registru, a transmiterii sau primirii informațiilor care fac obiectul schimbului.

Articolul 41

Autoritățile competente și resursele

1. Fiecare stat membru notifică de îndată Comisiei autoritățile specifice responsabile cu îndeplinirea obligațiilor care decurg din prezentul regulament și orice modificări privind aceste autorități. Statele membre se asigură că aceste autorități au resursele necesare pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin și în special pentru a răspunde în termenul prevăzut la cererile de informații, la cererile de preluare, la notificările de reprimire și, dacă este cazul, pentru îndeplinirea obligațiilor care le revin în temeiul capitolelor I-III din partea a IV-a.

2. Comisia publică o listă consolidată a autorităților menționate la alineatul (1) în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. În cazul în care lista se modifică, Comisia publică o actualizare consolidată a acesteia o dată pe an.

3. Statele membre se asigură că autoritățile menționate la alineatul (1) urmează pregătirea necesară în ceea ce privește aplicarea prezentului regulament.

4. Comisia, prin acte de punere în aplicare, instituie canale sigure de transmitere electronică între autoritățile menționate la alineatul (1) și între autoritățile respective și Agenția pentru Azil în vederea transmiterii informațiilor, a datelor biometrice prelevate în conformitate cu Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind Eurodac*], a cererilor, a notificărilor, a răspunsurilor și a întregii corespondențe scrise și în vederea asigurării că expeditorii primesc în mod automat o confirmare electronică de primire. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 67 alineatul (2).

Articolul 42

Acorduri administrative

1. Statele membre pot stabili între ele, pe bază bilaterală, acorduri administrative cu privire la detaliile practice de punere în aplicare a prezentului regulament pentru a facilita aplicarea și a mări eficiența acestuia. Astfel de acorduri se pot referi la:

   (a) schimburi de ofițeri de legătură;

   (b) simplificarea procedurilor și scurtarea termenelor referitoare la transmiterea și examinarea cererilor de preluare sau a notificărilor de reprimire a solicitanților;

   (c) contribuții de solidaritate furnizate în temeiul capitolelor I-III din partea a IV-a.

2. De asemenea, statele membre pot menține acordurile administrative încheiate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 343/2003 și al Regulamentului (UE) nr. 604/2013. În măsura în care respectivele acorduri nu sunt compatibile cu prezentul regulament, statele membre vizate le modifică astfel încât să elimine eventuale incompatibilități.

3. Înainte de încheierea sau modificarea oricărui acord menționat la alineatul (1) litera (b), statele membre vizate consultă Comisia cu privire la compatibilitatea acestuia cu prezentul regulament.

4. În cazul în care consideră că acordurile menționate la alineatul (1) litera (b) sunt incompatibile cu prezentul regulament, Comisia notifică acest aspect într-un termen rezonabil statului membru vizat. Statele membre iau toate măsurile necesare pentru a modifica acordurile respective într-un termen rezonabil, astfel încât să elimine orice incompatibilitate observată.

5. Statele membre notifică Comisiei toate acordurile menționate la alineatul (1), precum și orice denunțare sau modificare a acestora.

Articolul 43

Rețeaua unităților responsabile

Agenția pentru Azil instituie și facilitează activitățile unei rețele a autorităților competente menționate la articolul 41 alineatul (1), cu scopul de a consolida cooperarea practică și schimbul de informații cu privire la toate aspectele legate de aplicarea prezentului regulament, inclusiv elaborarea de instrumente practice și de orientări.

CAPITOLUL VII

CONCILIERE

Articolul 44

Conciliere

1. Pentru a facilita buna funcționare a mecanismelor instituite în temeiul prezentului regulament și pentru a depăși dificultățile de aplicare a acestuia, în cazul în care două sau mai multe state membre se confruntă cu dificultăți în cooperarea lor în temeiul prezentului regulament sau în aplicarea acestuia între ele, statele membre în cauză, la cererea unuia sau mai multora dintre ele, se consultă fără întârziere în vederea găsirii soluțiilor adecvate într-un termen rezonabil, în conformitate cu principiul cooperării loiale.

   După caz, informațiile privind dificultățile întâmpinate și soluția găsită pot fi comunicate Comisiei și celorlalte state membre în cadrul comitetului menționat la articolul 67.

2. În cazul în care nu se ajunge la nicio soluție în conformitate cu alineatul (1) sau dificultățile persistă, unul sau mai multe dintre statele membre în cauză pot solicita Comisiei să organizeze consultări cu statele membre în cauză în vederea găsirii unor soluții adecvate. Comisia organizează aceste consultări fără întârziere. Statele membre în cauză participă activ la consultări și, împreună cu Comisia, iau toate măsurile corespunzătoare pentru a soluționa prompt chestiunea. Comisia poate adopta recomandări adresate statelor membre în cauză, indicând măsurile care trebuie luate și termenele corespunzătoare.

După caz, informațiile privind dificultățile întâmpinate, recomandările formulate și soluția găsită pot fi comunicate celorlalte state membre în cadrul comitetului menționat la articolul 67.

3. Prezentul articol nu aduce atingere competențelor Comisiei de a supraveghea aplicarea dreptului Uniunii în temeiul articolelor 258 și 260 din tratat. Prezentul articol nu aduce atingere posibilității pe care o au statele membre în cauză de a-și prezenta diferendul în fața Curții de Justiție în conformitate cu articolul 273 din tratat sau de a sesiza Curtea cu privire la acesta în conformitate cu articolul 259 din tratat.

PARTEA A IV-A

SOLIDARITATE

CAPITOLUL I

MECANISME DE SOLIDARITATE

Articolul 45

Contribuții de solidaritate

1. Contribuțiile de solidaritate în beneficiul unui stat membru care se confruntă cu presiunea migrației sau cu debarcări în urma operațiunilor de căutare și salvare se furnizează sub următoarele forme:

   (a) transferul solicitanților care nu fac obiectul procedurii la frontieră pentru examinarea unei cereri de protecție internațională instituită prin articolul 41 din Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind procedura de azil*];

   (b) preluarea sarcinii de returnare a resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală;

   (c) transferul beneficiarilor de protecție internațională cărora li s-a acordat protecție internațională cu mai puțin de trei ani înainte de adoptarea unui act de punere în aplicare în temeiul articolului 53 alineatul (1);

   (d) măsuri de consolidare a capacităților în materie de azil, de primire și de returnare, sprijin operațional și măsuri menite să răspundă tendințelor migratorii care afectează statul membru beneficiar prin cooperarea cu țări terțe.

2. Astfel de contribuții pot, în temeiul articolului 56, să includă și:

   (a) transferul solicitanților de protecție internațională care fac obiectul procedurii la frontieră în conformitate cu articolul 41 din Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind procedura de azil*];

   (b) transferul resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală.

Articolul 46

Forumul de solidaritate

La Forumul de solidaritate participă toate statele membre. Comisia convoacă și prezidează Forumul de solidaritate pentru a asigura buna funcționare a prezentei părți.

Articolul 47

Solidaritate pentru debarcări în urma operațiunilor de căutare și salvare

1. Prezentul articol și articolele 48 și 49 se aplică în cazul operațiunilor de căutare și salvare care generează sosiri recurente de resortisanți ai țărilor terțe sau de apatrizi pe teritoriul unui stat membru și în cazul persoanelor vulnerabile, astfel cum se prevede la articolul 49 alineatul (4).

2. În cazul în care raportul privind gestionarea situațiilor legate de migrație menționat la articolul 6 alineatul (4) indică faptul că unul sau mai multe state membre se confruntă cu situațiile menționate la alineatul (1), acesta stabilește, de asemenea, numărul total al solicitanților de protecție internațională menționați la articolul 45 alineatul (1) litera (a) care ar trebui să fie transferați pentru a asista statul sau statele membre respective. Raportul identifică și orice măsură de consolidare a capacităților menționată la articolul 45 alineatul (1) litera (d), care este necesară pentru a sprijini statul sau statele membre în cauză.

3. În termen de două săptămâni de la adoptarea raportului privind gestionarea situațiilor legate de migrație, Comisia invită toate celelalte state membre în privința cărora nu se preconizează că se vor confrunta cu sosiri pe teritoriul lor, astfel cum se menționează la alineatul (1), să furnizeze contribuțiile de solidaritate menționate la alineatul (2). În cererea sa, Comisia indică numărul total al solicitanților care urmează să fie transferați de către fiecare stat membru sub forma contribuțiilor de solidaritate menționate la articolul 45 alineatul (1) litera (a), numărul și contribuțiile respective calculându-se în conformitate cu cheia de repartizare prevăzută la articolul 54. Cheia de repartizare include cota statelor membre beneficiare.

4. În termen de o lună de la adoptarea raportului privind gestionarea situațiilor legate de migrație, statele membre notifică Comisiei contribuțiile pe care intenționează să le furnizeze, prin completarea planului de răspuns în spiritul solidarității în materie de căutare și salvare, prevăzut în anexa I. Statele membre indică dacă intenționează să furnizeze contribuții sub formă de:

   (a) transfer în conformitate cu articolul 45 alineatul (1) litera (a) sau

   (b) măsuri în conformitate cu articolul 45 alineatul (1) litera (d), identificate în raportul privind gestionarea situațiilor legate de migrație sau

   (c) transfer în conformitate cu articolul 45 alineatul (1) litera (a) al persoanelor vulnerabile în temeiul articolului 49 alineatul (4).

5. În cazul în care Comisia consideră că acele contribuții de solidaritate indicate de toate statele membre în temeiul alineatului (4) sunt mult mai mici decât totalul contribuțiilor de solidaritate stabilit în raportul privind gestionarea situațiilor legate de migrație, aceasta convoacă Forumul de solidaritate. Comisia invită statele membre să ajusteze numărul și, după caz, tipul de contribuții. Statele membre care își ajustează contribuțiile prezintă cu ocazia Forumului de solidaritate planuri revizuite de răspuns în spiritul solidarității în materie de căutare și salvare.

Articolul 48

Actele de punere în aplicare ale Comisiei privind operațiunile de căutare și salvare

1. În termen de două săptămâni de la transmiterea planurilor de răspuns în spiritul solidarității în materie de căutare și salvare menționate la articolul 47 alineatul (4) sau în termen de două săptămâni de la încheierea Forumului de solidaritate menționat la articolul 47 alineatul (5) și în cazul în care totalul contribuțiilor de solidaritate indicate de toate statele membre în planurile lor corespunde cu totalul contribuțiilor de solidaritate stabilit în raportul privind gestionarea situațiilor legate de migrație sau este considerat de Comisie ca fiind suficient de apropiat de acest total, Comisia adoptă un act de punere în aplicare care stabilește măsurile de solidaritate indicate de statele membre în temeiul articolului 47 alineatul (4) sau al articolului 47 alineatul (5). Aceste măsuri constituie o rezervă de solidaritate pentru fiecare stat membru în privința căruia se preconizează că se va confrunta cu debarcări pe termen scurt.

   În cazul în care Agenția pentru Azil notifică Comisiei și statelor membre faptul că 80 % din rezerva de solidaritate prevăzută la primul paragraf a fost utilizat pentru unul sau mai multe dintre statele membre beneficiare, Comisia convoacă Forumul de solidaritate pentru a informa statele membre cu privire la situația existentă și pentru a solicita statelor membre să își majoreze contribuțiile. După încheierea Forumului de solidaritate, în cazul în care unele state membre și-au manifestat disponibilitatea de a furniza contribuții sporite, Comisia modifică actul de punere în aplicare prin care se instituie o rezervă de solidaritate menționat la primul paragraf, în ceea ce privește statul membru beneficiar în cauză în vederea majorării contribuțiilor indicate de statele membre respective.

2. În cazul în care numărul total sau tipul de contribuții de solidaritate indicate de statele membre în temeiul articolului 47 alineatul (5) este în continuare mult mai mic decât totalul contribuțiilor de solidaritate stabilite în raportul privind gestionarea situațiilor legate de migrație, ceea ce duce la o situație în care rezerva de solidaritate nu este în măsură să ofere o bază previzibilă de sprijin continuu pentru statele membre menționate la articolul 47 alineatul (2), Comisia adoptă, în termen de două săptămâni de la încheierea Forumului pentru solidaritate, un act de punere în aplicare care instituie o rezervă de solidaritate pentru fiecare stat membru în privința căruia se preconizează că se va confrunta cu debarcări pe termen scurt. Actul de punere în aplicare menționat prevede:

   (a) numărul total de resortisanți ai țărilor terțe care urmează să fie vizați de transfer pentru a contribui la nevoile statelor membre menționate la articolul 47 alineatul (2), astfel cum sunt identificate în raportul privind gestionarea situațiilor legate de migrație;

   (b) numărul și cota menționate la litera (a) pentru fiecare stat membru, inclusiv pentru statele membre beneficiare, calculate în conformitate cu cheia de repartizare prevăzută la articolul 54;

   (c) măsurile indicate de statele membre, astfel cum se prevede la articolul 45 alineatul (1) litera (d).

   În cazul în care statele membre au indicat măsurile prevăzute la articolul 45 alineatul (1) litera (d), măsurile respective sunt proporționale cu contribuțiile pe care statele membre le-ar fi oferit prin intermediul transferurilor menționate la articolul 45 alineatul (1) litera (a), ca urmare a aplicării cheii de repartizare prevăzute la

articolul 54. Aceste măsuri sunt prevăzute în actul de punere în aplicare, cu excepția cazului în care indicațiile statelor membre ar conduce la un deficit de peste 30 % din numărul total de transferuri identificate în raportul privind gestionarea situațiilor legate de migrație. În aceste cazuri, contribuțiile stabilite în actul de punere în aplicare se ajustează astfel încât statele membre care indică măsurile respective să fie obligate să acopere 50 % din cota lor calculată în conformitate cu cheia de repartizare prevăzută la articolul 54 prin transfer sau prin preluarea sarcinii de returnare, astfel cum se menționează la articolul 45 alineatul (1) litera (b), sau combinând cele două modalități. Statele membre în cauză indică imediat Comisiei modul în care intenționează să își respecte cota în această privință. Comisia ajustează în mod corespunzător contribuțiile stabilite în actul de punere în aplicare privind transferul, preluarea sarcinii de returnare și măsurile menționate la articolul 45 alineatul (1) litera (d) pentru respectivele state membre.

În cazul în care unul sau mai multe state membre nu au prezentat un plan de răspuns în spiritul solidarității în materie de căutare și salvare în termenele stabilite la articolul 47 alineatul (4) și la articolul 47 alineatul (5), Comisia stabilește valoarea și tipul contribuțiilor pe care trebuie să le furnizeze aceste state membre.

În cazul în care Agenția pentru Azil notifică Comisiei și statelor membre faptul că 80 % din rezerva de solidaritate prevăzută la primul paragraf a fost utilizat pentru unul sau mai multe dintre statele membre beneficiare, Comisia convoacă Forumul de solidaritate pentru a informa statele membre cu privire la situația existentă și la nevoile suplimentare ale statelor membre beneficiare respective. În urma Forumului de solidaritate, Comisia adoptă o modificare a actului de punere în aplicare prin care se instituie rezerva de solidaritate menționată la primul paragraf, în ceea ce privește statul membru beneficiar în cauză, pentru a mări cu maximum 50 % numărul total de resortisanți ai țărilor terțe vizați de măsurile de solidaritate menționate la primul paragraf litera (a). Cota fiecărui stat membru menționată la primul paragraf litera (b) se modifică în consecință. În cazul în care se aplică dispozițiile celui de al doilea paragraf și statele membre au indicat că vor contribui prin preluarea sarcinii de returnare, cota aferentă acestor măsuri se majorează cu 50 %. Măsurile menționate la articolul 45 alineatul (1) litera (d) sunt, de asemenea, majorate, astfel încât să corespundă cu 50 % din cota statului membru respectiv, calculată în conformitate cu cheia de repartizare prevăzută la articolul 54.

3. Actul de punere în aplicare menționat la alineatele (1) și (2) se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 67 alineatul (2).

Articolul 49

Rezerva de solidaritate pentru operațiunile de căutare și salvare

1. În termen de două săptămâni de la adoptarea actului de punere în aplicare menționat la articolul 48 alineatul (1) sau la articolul 48 alineatul (2), statul membru menționat la articolul 47 alineatul (2) notifică Comisiei cererea sa de sprijin în spiritul solidarității. În urma acestei solicitări, Comisia se bazează pe rezerva de solidaritate și coordonează punerea în aplicare a măsurilor de solidaritate pentru fiecare debarcare sau grup de debarcări care au loc în termen de două săptămâni.

2. Sub coordonarea Comisiei, Agenția pentru Azil și Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă elaborează lista persoanelor eligibile care urmează să fie transferate și să facă obiectul preluării sarcinii de returnare. Lista indică

repartizarea acestor persoane între statele membre contribuitoare luând în considerare numărul total de persoane care urmează să fie transferate de fiecare stat membru contribuitor sau care urmează să facă obiectul preluării sarcinii de returnare acordate de fiecare stat membru contribuitor, cetățenia respectivelor persoane și existența unor legături semnificative între acestea și statul membru de transfer sau statul membru care preia sarcina de returnare. Se acordă prioritate transferului persoanelor vulnerabile. Agenția pentru Azil și Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă sprijină Comisia în ceea ce privește monitorizarea utilizării rezervei de solidaritate.

3. În cazul în care Comisia a adoptat un raport care concluzionează că un stat membru menționat la articolul 47 alineatul (2) este supus presiunii exercitate de migrație, astfel cum se prevede la articolul 51 alineatul (3), contribuțiile de solidaritate rămase din rezerva de solidaritate instituită în temeiul articolului 48 alineatul (1) sau al articolului 48 alineatul (2) pot fi utilizate în scopul reducerii imediate a presiunii exercitate de migrație asupra respectivului stat membru. În astfel de cazuri, se aplică dispozițiile alineatului (2).

   Prezentul alineat nu se aplică în cazul adoptării unui act de punere în aplicare prevăzut la articolul 53. De la data adoptării respectivului act de punere în aplicare nu se mai elaborează lista de persoane eligibile care urmează să fie transferate și care urmează să facă obiectul preluării sarcinii de returnare, astfel cum se prevede la alineatul (2).

   În cazul în care rezerva de solidaritate menționată la primul paragraf este insuficientă pentru a atenua imediat provocările cu care se confruntă statul membru menționat la articolul 47 alineatul (2), pot fi utilizate contribuții de solidaritate din rezerva de solidaritate a celorlalte state membre, instituită în temeiul articolului 48 alineatul (1) sau al articolului 48 alineatul (2), în măsura în care acest lucru nu pune în pericol funcționarea rezervei pentru statele membre respective.

4. În cazul în care raportul privind gestionarea situațiilor legate de migrație identifică faptul că un stat membru menționat la articolul 47 alineatul (2) se confruntă cu provocări în materie de capacitate din cauza prezenței solicitanților care sunt vulnerabili, indiferent de modul în care trec frontierele externe, rezerva de solidaritate instituită în temeiul articolului 48 alineatul (1) sau al articolului 48 alineatul (2) poate fi, de asemenea, utilizată în scopul transferului de persoane vulnerabile. În astfel de cazuri, se aplică dispozițiile alineatului (2).

5. Comisia sprijină și facilitează procedurile care conduc la transferul solicitanților și la punerea în aplicare a preluării sarcinii de returnare, acordând o atenție deosebită minorilor neînsoțiți. Comisia coordonează aspectele operaționale legate de transfer și de preluarea sarcinii de returnare, inclusiv cu ajutorul experților sau al echipelor de experți care urmează să fie trimiși de Agenția pentru Azil sau de Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă.

Articolul 50

Evaluarea presiunii exercitate de migrație

1. Comisia evaluează situația în materie de migrație dintr-un stat membru în cazul în care:

(a) statul membru respectiv a informat Comisia că se consideră a fi supus unei presiuni exercitate de migrație;

(b) pe baza informațiilor disponibile, consideră că un stat membru poate fi supus unei presiuni exercitate de migrație.

2. Agenția pentru Azil și Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă sprijină Comisia la efectuarea evaluării referitoare la presiunea exercitată de migrație. Comisia informează fără întârziere Parlamentul European, Consiliul și statele membre cu privire la faptul efectuează o evaluare.

3. Evaluarea referitoare la presiunea exercitată de migrație vizează situația din statul membru în cauză în cursul ultimelor șase luni, comparativ cu situația generală din Uniune, și se bazează în special pe următoarele informații:

(a) numărul de cereri de protecție internațională depuse de resortisanți ai țărilor terțe și cetățenia solicitanților;

(b) numărul de resortisanți ai țărilor terțe care au fost depistați de autoritățile statelor membre că nu îndeplinesc sau nu mai îndeplinesc condițiile de intrare, ședere sau reședință în statul membru respectiv, inclusiv numărul de persoane care au depășit durata de ședere autorizată, în sensul articolului 3 alineatul (1) punctul (19) din Regulamentul (UE) 2017/2226 al Parlamentului European și al Consiliului[58];

(c) numărul de decizii de returnare care respectă Directiva 2008/115/CE;

(d) numărul de resortisanți ai țărilor terțe care au părăsit teritoriul statelor membre în urma unei decizii de returnare care respectă Directiva 2008/115/CE;

(e) numărul de resortisanți ai țărilor terțe admiși de statele membre prin intermediul mecanismelor de relocare [sau de admisie umanitară] la nivelul Uniunii și la nivel național;

(f) numărul de cereri de preluare și de notificări de reprimire primite și transmise în conformitate cu articolele 34 și 36;

(g) numărul de mutări efectuate în conformitate cu articolul 31;

(h) numărul de persoane reținute pentru trecerea neregulamentară a frontierei externe terestre, maritime sau aeriene;

(i) numărul de persoane cărora li s-a refuzat intrarea în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul (UE) 2016/399;

(j) numărul și cetățenia resortisanților țărilor terțe debarcați în urma operațiunilor de căutare și salvare, inclusiv numărul de cereri de protecție internațională;

(k) numărul de minori neînsoțiți.

4. Evaluarea referitoare la presiunea exercitată de migrație ține seama și de următoarele aspecte:

[58] Regulamentul (UE) 2017/2226 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 noiembrie 2017 de instituire a Sistemului de intrare/ieșire (EES) pentru înregistrarea datelor de intrare și de ieșire și a datelor referitoare la refuzul intrării ale resortisanților țărilor terțe care trec frontierele externe ale statelor membre, de stabilire a condițiilor de acces la EES în scopul aplicării legii și de modificare a Convenției de punere în aplicare a Acordului Schengen și a Regulamentelor (CE) nr. 767/2008 și (UE) nr. 1077/2011, JO L 327, 9.12.2017, p. 20.

(a) informațiile prezentate de statul membru, în cazul în care evaluarea este efectuată în temeiul alineatului (1) litera (a);

(b) nivelul de cooperare în materie de migrație cu țările terțe de origine și de tranzit, cu primele țări de azil și cu țările terțe sigure, astfel cum sunt definite în Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind procedura de azil*];

(c) situația geopolitică din țările terțe relevante care ar putea afecta mișcările migratorii;

(d) recomandările relevante prevăzute la articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1053/2013 al Consiliului[59], la articolele 13, 14 și 22 din Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Agenția Uniunii Europene pentru Azil*] și la articolul 32 alineatul (7) din Regulamentul (UE) 2019/1896;

(e) informațiile colectate în temeiul Recomandării Comisiei din XXX privind un mecanism al UE de pregătire pentru situații de criză și de gestionare a crizelor legate de migrație (Plan de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora);

(f) raportul privind gestionarea situațiilor legate de migrație menționat la articolul 6 alineatul (4);

(g) rapoartele privind analiza și conștientizarea integrată a situației (ISAA), elaborate în temeiul Deciziei de punere în aplicare (UE) 2018/1993 a Consiliului privind mecanismul integrat al Uniunii pentru un răspuns politic la crize, cu condiția ca răspunsul politic integrat la situații de criză să fie activat sau ca raportul privind analiza și conștientizarea integrată a situației în materie de migrație (MISAA), emis în prima etapă a Planului de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora, să nu fie activat în momentul activării răspunsului politic integrat la situații de criză;

(h) informațiile din procesul de raportare privind liberalizarea vizelor și în urma dialogurilor cu țări terțe;

(i) buletinele trimestriale privind migrația și alte rapoarte ale Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene;

(j) sprijinul furnizat de agențiile Uniunii statului membru beneficiar.

Articolul 51

Raport privind presiunea exercitată de migrație

1. Comisia consultă statul membru în cauză în cursul evaluării sale efectuate în temeiul articolului 50 alineatul (1).

Comisia transmite raportul privind presiunea exercitată de migrație Parlamentului European și Consiliului în termen de o lună de la data la care Comisia i-a informat că efectuează o evaluare în temeiul articolului 50 alineatul (2).

[59] Regulamentul (UE) nr. 1053/2013 al Consiliului din 7 octombrie 2013 de instituire a unui mecanism de evaluare și monitorizare în vederea verificării aplicării acquis-ului Schengen și de abrogare a Deciziei Comitetului executiv din 16 septembrie 1998 de instituire a Comitetului permanent pentru evaluarea și punerea în aplicare a Acordului Schengen, JO L 295, 6.11.2013, p. 27.

2. În raport, Comisia precizează dacă statul membru în cauză este supus unei presiuni exercitate de migrație.

3. În cazul în care Comisia ajunge la concluzia că statul membru în cauză este supus unei presiuni exercitate de migrație, raportul identifică:

   (a) capacitatea statului membru care este supus unei presiuni exercitate de migrație în domeniul gestionării situațiilor legate de migrație, în special în domeniul azilului și al returnării, precum și nevoile sale generale de gestionare a volumului de cereri de azil și de returnare;

   (b) măsurile adecvate pentru a rezolva situația și calendarul preconizat pentru punerea lor în aplicare, care să cuprindă, după caz:

      (i) măsurile pe care ar trebui să le ia statul membru supus unei presiuni exercitate de migrație în domeniul gestionării situațiilor legate de migrație, în special în domeniul azilului și al returnării;

      (ii) măsurile menționate la articolul 45 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) care urmează să fie adoptate de alte state membre;

      (iii) măsurile menționate la articolul 45 alineatul (1) litera (d) care urmează să fie adoptate de alte state membre.

4. În cazul în care Comisia consideră că este necesar un răspuns rapid din cauza unei situații apărute într-un stat membru, aceasta își prezintă raportul în termen de cel mult două săptămâni de la data la care a informat Parlamentul European, Consiliul și statele membre în temeiul articolului 50 alineatul (2) cu privire la efectuarea unei evaluări.

Articolul 52

Planurile de răspuns în spiritul solidarității în situații de presiune exercitată de migrație

1. În cazul în care raportul menționat la articolul 51 indică faptul că un stat membru este supus unei presiuni exercitate de migrație, celelalte state membre care nu sunt ele însele state membre beneficiare furnizează contribuțiile de solidaritate menționate la articolul 45 alineatul (1) literele (a), (b) și (c). Statele membre acordă prioritate transferului minorilor neînsoțiți.

2. În cazul în care raportul menționat la articolul 51 identifică măsurile menționate la alineatul (3) litera (b) punctul (iii) din articolul respectiv, alte state membre pot contribui prin intermediul acestor măsuri în locul măsurilor menționate la articolul 51 alineatul (3) litera (b) punctul (ii). Astfel de măsuri nu conduc la un deficit de peste 30 % al contribuțiilor totale identificate în raportul privind presiunea exercitată de migrație în temeiul articolului 51 alineatul (3) litera (b) punctul (ii).

3. În termen de două săptămâni de la adoptarea raportului menționat la articolul 51, statele membre transmit Comisiei un plan de răspuns în spiritul solidarității prin completarea formularului din anexa II. Planul de răspuns în spiritul solidarității indică tipul contribuțiilor dintre cele prevăzute la articolul 51 alineatul (3) litera (b) punctul (ii) sau, după caz, măsurile prevăzute la articolul 51 alineatul (3) litera (b) punctul (iii) pe care statele membre propun să le adopte. În cazul în care statele membre propun mai multe tipuri de contribuții prevăzute la articolul 51 alineatul (3) litera (b) punctul (ii), acestea indică cota fiecăreia dintre ele.

În cazul în care planul de răspuns în spiritul solidarității include preluarea sarcinii de returnare, statele membre indică cetățeniile resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală care sunt pe teritoriul statului membru în cauză și în privința cărora intenționează să preia această sarcină.

În cazul în care statele membre indică măsurile prevăzute la articolul 51 alineatul (3) litera (b) punctul (iii) în planul de răspuns în spiritul solidarității, acestea indică și modalitățile detaliate și calendarul de punere în aplicare a acestora.

4. În cazul în care Comisia consideră că acele contribuții de solidaritate indicate în planurile de răspuns în spiritul solidarității nu corespund nevoilor identificate în raportul privind presiunea exercitată de migrație prevăzut la articolul 51, aceasta convoacă Forumul de solidaritate. În astfel de cazuri, Comisia invită statele membre să ajusteze tipul contribuțiilor din planurile lor de răspuns în spiritul solidarității cu ocazia Forumului pentru solidaritate prin prezentarea unor planuri revizuite de răspuns în spiritul solidarității.

5. Un stat membru care propune contribuțiile de solidaritate prevăzute la articolul 51 alineatul (3) litera (b) punctul (ii) poate solicita o deducere de 10 % din cota sa, calculată în conformitate cu cheia de repartizare stabilită la articolul 54, indicând în planurile de răspuns în spiritul solidarității că, în ultimii cinci ani, a examinat dublul mediei Uniunii pe cap de locuitor în ceea ce privește cererile de protecție internațională.

Articolul 53

Actele de punere în aplicare ale Comisiei privind solidaritatea în situații de presiune exercitată de migrație

1. În termen de două săptămâni de la prezentarea planurilor de răspuns în spiritul solidarității menționate la articolul 52 alineatul (3) sau, în cazul în care Forumul de solidaritate este convocat în temeiul articolului 52 alineatul (4), în termen de două săptămâni de la încheierea Forumului de solidaritate, Comisia adoptă un act de punere în aplicare în care prevede contribuțiile de solidaritate în beneficiul statului membru supus unei presiuni exercitate de migrație, care trebuie furnizate de către celelalte state membre, precum și calendarul în care acestea trebuie aduse.

2. Tipurile de contribuții stabilite în actul de punere în aplicare sunt cele indicate de statele membre în planurile lor de răspuns în spiritul solidarității. În cazul în care unul sau mai multe state membre nu au prezentat un plan de răspuns în spiritul solidarității, Comisia stabilește tipurile de contribuții care urmează să fie furnizate de statul membru, ținând seama de nevoile identificate în raportul privind presiunea exercitată de migrație.

În cazul în care tipul de contribuție indicat de statele membre în planurile lor de răspuns în spiritul solidarității este cel prevăzut la articolul 45 alineatul (1) litera (d), Comisia evaluează dacă măsurile propuse sunt proporționale cu contribuțiile pe care statele membre le-ar fi furnizat prin intermediul măsurilor menționate la articolul 45 alineatul (1) litera (a), (b) sau (c), ca urmare a aplicării cheii de repartizare prevăzute la articolul 54.

În cazul în care măsurile propuse nu sunt proporționale cu contribuțiile pe care statul membru contribuitor le-ar fi furnizat prin intermediul măsurilor menționate la

articolul 45 alineatul (1) litera (a), (b) sau (c), Comisia stabilește în actul de punere în aplicare măsurile propuse, ajustând nivelul acestora.

În cazul în care măsurile propuse ar conduce la un deficit mai mare de 30 % din numărul total al măsurilor de solidaritate identificate în raportul privind presiunea exercitată de migrație în temeiul articolului 51 alineatul (3) litera (b) punctul (ii), contribuțiile stabilite în actul de punere în aplicare se ajustează astfel încât statele membre care indică aceste măsuri să fie obligate să acopere 50 % din cota lor calculată în conformitate cu cheia de repartizare stabilită la articolul 54 prin măsurile prevăzute la articolul 51 alineatul (3) litera (b) punctul (ii). Comisia ajustează în mod corespunzător măsurile prevăzute la articolul 51 alineatul (3) litera (b) punctul (iii), astfel cum au fost indicate de statele membre respective.

3. Actul de punere în aplicare prevede:

(a) numărul total de persoane care urmează să fie transferate din statul membru solicitant în temeiul articolului 45 alineatul (1) litera (a) sau (c), ținând seama de capacitatea și de nevoile statului membru solicitant în domeniul azilului care au fost identificate în raportul menționat la articolul 51 alineatul (3) litera (b) punctul (ii);

(b) numărul total de persoane care urmează să facă obiectul preluării sarcinii de returnare din partea statului membru solicitant în temeiul articolului 45 alineatul (1) litera (b), ținând seama de capacitatea și de nevoile statului membru solicitant în materie de returnare, care au fost identificate în raportul menționat la articolul 51 alineatul (3) litera (b) punctul (ii);

(c) repartizarea persoanelor care urmează să fie transferate și/sau a persoanelor care urmează să facă obiectul preluării sarcinii de returnare între statele membre, inclusiv în statul membru beneficiar, pe baza cheii de repartizare prevăzute la articolul 54;

(d) măsurile indicate de statele membre în temeiul alineatului (2) al doilea, al treilea și al patrulea paragraf.

Repartizarea menționată la alineatul (3) litera (c) se ajustează în cazul în care un stat membru care înaintează o cerere în temeiul articolului 52 alineatul (5) demonstrează în planul de răspuns în spiritul solidarității faptul că, în ultimii 5 ani, a fost responsabil de dublul mediei Uniunii pe cap de locuitor în ceea ce privește cererile de protecție internațională. În astfel de cazuri, statul membru primește o deducere de 10/% din cota sa, calculată în conformitate cu cheia de repartizare prevăzută la articolul 54. Această deducere se repartizează proporțional între statele membre care furnizează contribuțiile menționate la articolul 45 alineatul (1) literele (a), (b) și (c).

4. În cazul în care, în temeiul articolului 56 alineatul (1), pe parcursul anului precedent alte state membre au furnizat contribuții ca răspuns la o cerere a unui stat membru de sprijin în spiritul solidarității pentru gestionarea situației în materie de migrație pe teritoriul său, în scopul de a preveni presiunea exercitată de migrație, și în cazul în care aceste contribuții corespund tipului de măsuri prevăzute în actul de punere în aplicare, Comisia deduce contribuțiile respective din contribuțiile corespunzătoare stabilite în actul de punere în aplicare.

5. Din motive imperioase de urgență justificate corespunzător și datorate presiunii exercitate de migrație într-un stat membru beneficiar, Comisia adoptă acte de punere în aplicare cu aplicare imediată, în conformitate cu procedura de urgență menționată la articolul 67 alineatul (3).

Respectivele acte rămân în vigoare pentru o perioadă care nu depășește 1 an.

6. Comisia prezintă un raport privind punerea în aplicare a actului de punere în aplicare în termen de o lună de la încetarea aplicării sale. Raportul conține o analiză a eficacității măsurilor luate.

Articolul 54

Cheia de repartizare

Cota contribuțiilor de solidaritate menționate la articolul 45 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) care trebuie furnizate de fiecare stat membru în conformitate cu articolele 48 și 53 se calculează folosindu-se formula prevăzută în anexa III și se bazează pe următoarele criterii pentru fiecare stat membru, în conformitate cu cele mai recente date Eurostat disponibile:

(a) dimensiunea populației (pondere de 50 %);

(b) PIB-ul total (pondere de 50 %).

Articolul 55

Preluarea sarcinii de returnare

1. Un stat membru se poate angaja să sprijine un alt stat membru să returneze resortisanți ai țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală prin intermediul preluării sarcinii de returnare în cadrul căreia, acționând în strânsă coordonare cu statul membru beneficiar, ia măsuri pentru a efectua returnarea resortisanților respectivi de pe teritoriul statului membru beneficiar.

2. În cazul în care un stat membru se angajează să asigure preluarea sarcinii de returnare și resortisanții țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală care fac obiectul unei decizii de returnare emise de statul membru beneficiar nu sunt returnați sau nu sunt îndepărtați în termen de 8 luni, statul membru care asigură preluarea sarcinii de returnare mută persoanele în cauză pe teritoriul său, în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 57 și 58. Această perioadă începe de la adoptarea actului de punere în aplicare menționat la articolul 53 alineatul (1) sau, după caz, la articolul 49 alineatul (2).

3. În cazul în care un stat membru se angajează să preia sarcina de returnare în legătură cu resortisanți ai țărilor terțe care nu fac încă obiectul unei decizii de returnare în statul membru beneficiar, perioada menționată la alineatul (2) începe să curgă de la oricare dintre datele următoare:

(a) data la care statul membru beneficiar emite o decizie de returnare sau

(b) în cazul în care o decizie de returnare este emisă ca parte a unei decizii de respingere a unei cereri de protecție internațională sau, în cazul în care o decizie de returnare este emisă într-un act separat, în același timp și împreună cu decizia de respingere a unei cereri de protecție internațională, în conformitate cu articolul 35a din Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind procedura de azil*], data la care solicitantul sau resortisantul unei țări terțe nu mai are dreptul de a rămâne și nu este autorizat să rămână.

4. Măsurile menționate la alineatul (1) cuprind una sau mai multe dintre următoarele activități desfășurate de statul membru care preia sarcina de returnare:

(a) oferirea de consiliere privind returnarea și reintegrarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală;

(b) utilizarea programului și a resurselor naționale pentru a furniza asistență logistică și financiară și alte tipuri de asistență materială sau în natură, inclusiv reintegrare, resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală care doresc să plece în mod voluntar;

(c) conducerea sau sprijinirea dialogului politic și a schimburilor cu autoritățile țărilor terțe în scopul facilitării readmisiei;

(d) contactarea autorităților competente ale țărilor terțe în scopul verificării identității resortisanților țărilor terțe și al obținerii unui document de călătorie valabil;

(e) organizarea în numele statului membru beneficiar a modalităților practice de executare a returnării, cum ar fi zborurile charter sau programate ori alte mijloace de transport către țara terță de returnare.

Aceste măsuri nu afectează obligațiile și responsabilitățile statului membru beneficiar care sunt prevăzute în Directiva 2008/115/CE.

Articolul 56

Alte contribuții de solidaritate

1. În cazul în care un stat membru solicită sprijin în spiritul solidarității din partea altor state membre pentru gestionarea situației în materie de migrație pe teritoriul său, în scopul de a preveni presiunea exercitată de migrație, statul membru respectiv notifică această solicitare Comisiei.

2. Orice stat membru poate, în orice moment, ca răspuns la o solicitare de sprijin în spiritul solidarității din partea unui stat membru sau din proprie inițiativă, inclusiv în acord cu alt stat membru, să furnizeze contribuții prin intermediul măsurilor menționate la articolul 45 în beneficiul statului membru în cauză și cu acordul acestuia. Contribuțiile menționate la articolul 45 litera (d) sunt în conformitate cu obiectivele Regulamentului (UE) XXX/XXX [Fondul pentru azil și migrație].

3. Statele membre care au furnizat sau intenționează să furnizeze contribuții de solidaritate ca răspuns la o cerere de sprijin în spiritul solidarității din partea unui stat membru sau din proprie inițiativă notifică acest lucru Comisiei, prin completarea formularului referitor la planul de sprijin în spiritul solidarității prevăzut în anexa IV. Planul de sprijin în spiritul solidarității include, după caz, informații verificabile, inclusiv privind domeniul de aplicare și natura măsurilor și punerea lor în aplicare.

CAPITOLUL II

CERINȚE DE PROCEDURĂ

Articolul 57

Procedura înainte de transfer

1. Procedura prevăzută la prezentul articol se aplică:

(a) persoanelor menționate la articolul 45 alineatul (1) literele (a) și (c) și la articolul 45 alineatul (2) litera (a);

(b) persoanelor menționate la articolul 45 alineatul (1) litera (b), în cazul în care perioada menționată la articolul 55 alineatul (2) a expirat, și la articolul 45 alineatul (2) litera (b).

2. Înainte de a aplica procedura prevăzută la prezentul articol, statul membru beneficiar se asigură că nu există motive întemeiate pentru a considera că persoana în cauză reprezintă un pericol la adresa securității naționale sau a ordinii publice a statului membru respectiv. În cazul în care există motive întemeiate pentru a considera că persoana este un pericol la adresa securității naționale sau a ordinii publice, statul membru beneficiar nu aplică procedura prevăzută la prezentul articol și, după caz, exclude persoana de pe lista menționată la articolul 49 alineatul (2).

3. În cazul în care transferul urmează să fie aplicat, statul membru beneficiar identifică persoanele care ar putea fi transferate. În cazul în care persoana în cauză este un solicitant sau un beneficiar de protecție internațională, statul membru respectiv ia în considerare, după caz, existența unor legături semnificative între persoana în cauză și statul membru de transfer. În cazul în care persoana identificată care urmează să fie transferată este un beneficiar de protecție internațională, persoana în cauză este transferată numai după ce aceasta a consimțit în scris la transfer.

În cazul în care transferul urmează să fie aplicat în temeiul articolului 49, statul membru beneficiar utilizează lista întocmită de Agenția pentru Azil și de Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă și menționată la articolul 49 alineatul (2).

Primul paragraf nu se aplică solicitanților pentru care statul membru beneficiar poate fi determinat ca fiind statul membru responsabil în temeiul criteriilor stabilite la articolele 15-20 și la articolul 24, cu excepția articolului 15 alineatul (5). Solicitanții respectivi nu sunt eligibili pentru transfer.

4. La expirarea perioadei menționate la articolul 55 alineatul (2), statul membru beneficiar informează imediat statul membru care preia sarcina de returnare cu privire la faptul că procedura prevăzută la alineatele (5)-(10) se aplică resortisanților în cauză ai țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală.

5. Statul membru beneficiar transmite statului membru de transfer cât mai rapid posibil informațiile și documentele relevante privind persoana menționată la alineatele (2) și (3).

6. Statul membru de transfer examinează informațiile transmise de statul membru beneficiar în temeiul alineatului (5) și verifică să nu existe motive întemeiate pentru a considera că persoana în cauză reprezintă un pericol la adresa securității naționale sau a ordinii sale publice.

7. În cazul în care nu există motive întemeiate pentru a considera că persoana în cauză reprezintă un pericol la adresa securității naționale sau a ordinii publice, statul membru de transfer confirmă în termen de o săptămână că va transfera persoana respectivă.

În cazul în care în urma verificărilor se confirmă că există motive întemeiate pentru a considera că persoana în cauză reprezintă un pericol la adresa securității naționale sau a ordinii publice, statul membru de transfer informează în termen de o săptămână statul membru beneficiar cu privire la natura și elementele subiacente ale unei

semnalări din orice bază de date relevantă. În astfel de cazuri, transferul persoanei în cauză nu are loc.

În cazuri excepționale, atunci când se poate demonstra că examinarea informațiilor este deosebit de complexă sau că un număr mare de cazuri trebuie verificate în momentul respectiv, statul membru de transfer poate răspunde după termenul de o săptămână menționat la primul și la al doilea paragraf, dar, în orice caz, în termen de două săptămâni. În astfel de situații, statul membru de transfer comunică statului membru beneficiar decizia sa de a amâna trimiterea răspunsului în termenul inițial de o săptămână.

Lipsa de acțiune în termenul de o săptămână menționat la primul și la al doilea paragraf și de două săptămâni menționat la al treilea paragraf din prezentul alineat echivalează cu confirmarea primirii informațiilor și implică obligația de a transfera persoana în cauză, inclusiv obligația de a asigura buna organizare a sosirii acesteia.

8. Statul membru beneficiar ia o decizie de mutare în termen de cel mult o săptămână de la confirmarea primită din partea statului membru de transfer. Statul membru beneficiar informează persoana în cauză, în scris, fără întârziere, cu privire la decizia de a o muta în statul membru respectiv.

9. Mutarea persoanei în cauză din statul membru beneficiar în statul membru de transfer se face în conformitate cu dreptul național al statului membru beneficiar, după consultări între statele membre în cauză, cât de repede posibil din punct de vedere practic și în cel mult 4 săptămâni de la confirmarea primită din partea statului membru de transfer sau de la hotărârea definitivă privind apelul sau revizuirea deciziei de mutare atunci când executarea deciziei de mutare a fost suspendată în conformitate cu articolul 33 alineatul (3).

10. Articolul 32 alineatele (3), (4) și (5), articolele 33 și 34, articolul 35 alineatele (1) și (3), articolul 36 alineatele (2) și (3) și articolele 37 și 39 se aplică *mutatis mutandis* mutării în scopul transferului.

11. Comisia, prin acte de punere în aplicare, adoptă condiții uniforme privind pregătirea și depunerea de informații și de documente în scopul transferului. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 67 alineatul (2).

Articolul 58

Procedura după transfer

1. Statul membru de transfer informează statul membru beneficiar cu privire la sosirea în siguranță a persoanei în cauză sau cu privire la faptul că aceasta nu s-a prezentat în termenul stabilit.

2. În cazul în care statul membru de transfer a transferat un solicitant pentru care nu a fost încă stabilit statul membru responsabil, statul membru în cauză aplică procedurile prevăzute în partea a III-a, cu excepția articolului 8 alineatul (2), a articolului 9 alineatele (1) și (2), a articolului 15 alineatul (5) și a articolului 21 alineatele (1) și (2).

În cazul în care în temeiul primului paragraf nu poate fi desemnat niciun stat membru responsabil, statul membru de transfer este cel responsabil cu examinarea cererii de protecție internațională.

Statul membru de transfer indică în Eurodac faptul că este stat responsabil în temeiul articolului 11 alineatul (1) din Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind Eurodac*].

3. În cazul în care statul membru de transfer a transferat un solicitant pentru care statul membru beneficiar a fost stabilit anterior drept responsabil, din alte motive decât cele menționate la articolul 57 alineatul (3) al treilea paragraf, responsabilitatea examinării cererii de protecție internațională este transferată statului membru de transfer.

   Statul membru de transfer indică în Eurodac faptul că este stat responsabil în temeiul articolului 11 alineatul (3) din Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind Eurodac*].

4. În cazul în care statul membru de transfer a transferat un beneficiar de protecție internațională, statul membru de transfer îi acordă în mod automat statutul de protecție internațională, respectând statutul corespunzător acordat de statul membru beneficiar.

5. În cazul în care statul membru de transfer a transferat un resortisant al unei țări terțe aflat în situație de ședere ilegală pe teritoriul său, se aplică Directiva 2008/115/CE.

Articolul 59

Alte obligații

Statele membre beneficiare și statele membre contribuitoare informează Comisia cu privire la punerea în aplicare a măsurilor de solidaritate luate la nivel bilateral, inclusiv a măsurilor de cooperare cu o țară terță.

Articolul 60

Coordonarea operațională

La cerere, Comisia coordonează aspectele operaționale ale măsurilor oferite de statele membre contribuitoare, inclusiv orice asistență din partea experților sau a echipelor trimise de Agenția pentru Azil sau de Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă.

CAPITOLUL III

SPRIJINUL FINANCIAR ACORDAT DE UNIUNE

Articolul 61

Sprijin financiar

Sprijinul financiar acordat în urma transferului efectuat în temeiul părții IV capitolele I și II se implementează în conformitate cu articolul 17 din Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Fondul pentru azil și migrație*].

PARTEA A V-A

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 62

Securitatea datelor și protecția datelor

1. Statele membre pun în aplicare măsurile tehnice și organizatorice corespunzătoare pentru a asigura securitatea datelor cu caracter personal prelucrate în temeiul prezentului regulament și, în special, pentru a împiedica accesul sau divulgarea ilegală sau neautorizată, modificarea sau pierderea datelor cu caracter personal prelucrate.
2. Autoritatea sau autoritățile de supraveghere competente ale fiecărui stat membru monitorizează legalitatea prelucrării datelor cu caracter personal de către autoritățile menționate la articolul 41 din statul membru în cauză.
3. Prelucrarea datelor cu caracter personal de către Agenția pentru Azil face obiectul Regulamentului (UE) XXX/XXX [*Agenția Uniunii Europene pentru Azil*], în special în ceea ce privește monitorizarea realizată de Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor.

Articolul 63

Confidențialitate

Statele membre se asigură că autoritățile menționate la articolul 41 au obligația de a respecta normele de confidențialitate prevăzute în dreptul național, cu privire la orice informație obținută în cursul desfășurării activității lor.

Articolul 64

Sancțiuni

Statele membre stabilesc normele privind sancțiunile, inclusiv sancțiunile administrative sau penale în conformitate cu dreptul național, aplicabile în cazul încălcării prezentului regulament și iau toate măsurile necesare pentru a asigura punerea în aplicare a acestora. Sancțiunile trebuie să fie efective, proporționale și cu efect de descurajare.

Articolul 65

Calcularea termenelor

Toate termenele prevăzute în prezentul regulament se calculează după cum urmează:

(a) atunci când un termen exprimat în zile, săptămâni sau luni trebuie calculat de la momentul la care se produce un eveniment sau este efectuat un act, ziua în care se produce evenimentul sau în care este efectuat actul nu intră în calculul acelui termen;

(b) un termen exprimat în săptămâni sau luni se încheie la expirarea zilei din ultima săptămână sau lună corespunzătoare zilei din săptămână sau datei la

care s-a produs evenimentul sau a fost efectuat actul de la care s-a calculat termenul. În cazul în care, într-un termen exprimat în luni, ziua în care ar trebui să expire termenul nu există în ultima lună, termenul se încheie la expirarea ultimei zile din acea lună;

(c) termenele includ zilele de sâmbătă și duminică și zilele de sărbătoare legală în oricare din statele membre în cauză.

Articolul 66

Domeniul de aplicare teritorial

În ceea ce privește Republica Franceză, prezentul regulament se aplică numai pe teritoriul său european.

Articolul 67

Comitetul

1. Comisia este asistată de un comitet. Comitetul respectiv este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

2. Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

   În cazul în care comitetul nu emite niciun aviz, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

3. Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 68

Exercitarea delegării

1. Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

2. Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 15 alineatul (6) și la articolul 24 alineatul (3) se conferă Comisiei pe o perioadă de 5 ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de 5 ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

3. Delegarea de competențe menționată la articolul 15 alineatul (6) și la articolul 24 alineatul (3) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere validității actelor delegate care sunt deja în vigoare.

4. Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.

5. De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

6. Un act delegat adoptat în temeiul articolului 15 alineatul (6) și al articolului 24 alineatul (3) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia Parlamentului European și Consiliului sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 69

Monitorizare și evaluare

În termen de [18 luni de la intrarea în vigoare] și apoi anual, Comisia revizuiește funcționarea măsurilor stabilite în partea a IV-a capitolele I-III din prezentul regulament.

[La trei ani de la intrarea în vigoare, Comisia prezintă un raport privind punerea în aplicare a măsurilor stabilite în prezentul regulament.]

După cel puțin [cinci] ani de la data aplicării prezentului regulament și, ulterior, la fiecare cinci ani, Comisia efectuează o evaluare a prezentului regulament. Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European un raport conținând principalele constatări. Statele membre transmit Comisiei toate informațiile necesare pentru pregătirea raportului respectiv, cel târziu cu șase luni înainte de expirarea termenului de [cinci] ani.

Articolul 70

Statistici

În conformitate cu articolul 4 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 862/2007 al Parlamentului European și Consiliului[60], statele membre comunică Comisiei (Eurostat) statisticile privind aplicarea prezentului regulament și a Regulamentului (CE) nr. 1560/2003.

PARTEA A VI-A

MODIFICAREA ALTOR ACTE ALE UNIUNII

Articolul 71

Modificări ale Directivei privind șederea pe termen lung

1. Directiva 2003/109/CE se modifică după cum urmează:

Articolul 4 se modifică după cum urmează:

[60] Regulamentul (CE) nr. 862/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 privind statisticile comunitare din domeniul migrației și protecției internaționale, JO L 199, 31.7.2007, p. 23.

(a) la alineatul (1), se adaugă următorul paragraf:

„În ceea ce privește beneficiarii de protecție internațională, perioada necesară de reședință legală și fără întrerupere este de trei ani”.

Articolul 72

Modificări ale Regulamentului (UE) XXX/XXX [Fondul pentru azil și migrație]

Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Fondul pentru azil și migrație*] se modifică după cum urmează:

1. Articolul 16 se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre primesc, în plus față de alocarea calculată în conformitate cu articolul 11 alineatul (1) litera (a), un cuantum de 10 000 EUR pentru fiecare persoană admisă prin relocare sau admisie umanitară.

(2) După caz, statele membre pot fi, de asemenea, eligibile pentru un cuantum suplimentar de 10 000 EUR pentru membrii de familie ai persoanelor menționate la alineatul (1), în cazul în care persoanele respective sunt admise pentru a se asigura unitatea familiei.

(3) Cuantumul menționat la alineatul (1) ia forma unei finanțări nelegate de costuri, în conformitate cu articolul [125] din Regulamentul financiar.

(4) Cuantumul suplimentar menționat la alineatul (1) se alocă programului statului membru. Finanțarea nu este utilizată pentru alte acțiuni din cadrul programului decât în cazuri justificate în mod corespunzător și aprobate de Comisie prin modificarea programului. Cuantumul menționat la alineatul (1) poate fi inclus în cererile de plată adresate Comisiei, cu condiția ca persoana cu privire la care s-a alocat cuantumul respectiv să fi fost relocată sau admisă.

(5) Statele membre păstrează informațiile necesare pentru a permite identificarea corespunzătoare a persoanelor relocate sau admise și a datei la care acestea au fost relocate sau admise, având întâietate dispozițiile aplicabile privind perioadele de păstrare a datelor.

(6) Pentru a ține seama de ratele actuale ale inflației și de evoluțiile relevante din domeniul relocării, precum și în limitele resurselor disponibile, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 32 din prezentul regulament, pentru a ajusta, în cazul în care se consideră că este oportun, cuantumul menționat la alineatul (1) din prezentul articol, pentru a ține cont în special de ratele actuale ale inflației, de evoluțiile relevante din domeniul relocării, precum și de factorii care pot optimiza utilizarea stimulentului financiar reprezentat de cuantumurile respective.”

2. Articolul 17 se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Un stat membru primește o contribuție de:

(a) [10 000] EUR per solicitant pentru care statul membru în cauză devine responsabil în urma transferului, în conformitate cu articolele 48, 53 și 56 din Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind gestionarea situațiilor legate de azil și migrație*];

(b) [10 000] EUR per beneficiar de protecție internațională transferat în conformitate cu articolele 53 și 56 din Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind gestionarea situațiilor legate de azil și migrație*];

(c) [10 000] EUR per resortisant al unei țări terțe aflat în situație de ședere ilegală, transferat în conformitate cu articolul 53, atunci când perioada menționată la articolul 55 alineatul (2) a expirat, și cu articolul 56 din Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind gestionarea situațiilor legate de azil și migrație*].

(d) Contribuția de la literele (a), (b) și (c) este majorată la [12 000] EUR pentru fiecare minor neînsoțit transferat în conformitate cu articolele 48, 53 și 56 din Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind gestionarea situațiilor legate de azil și migrație*].

2. Statul membru care efectuează mutarea primește o contribuție de 500 EUR pentru a acoperi mutarea de persoane în temeiul alineatului (1) pentru fiecare persoană, solicitant sau beneficiar care face obiectul transferului.

3. Un stat membru primește o contribuție de 500 EUR pentru a acoperi mutarea unei persoane menționate la articolul 26 alineatul (1) litera (a), (b), (c) sau (d), în temeiul articolului 35 din Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind gestionarea situațiilor legate de azil și migrație*].

4. Un stat membru va primi cuantumurile menționate la alineatele (1)-(3) pentru fiecare persoană, cu condiția ca persoana cu privire la care se alocă contribuția să fi fost transferată.

5. Cuantumurile menționate la prezentul articol iau forma unei finanțări nelegate de costuri, în conformitate cu articolul [125] din Regulamentul financiar.

6. Statele membre păstrează informațiile necesare pentru a permite identificarea corespunzătoare a persoanelor mutate și a datei la care acestea au fost mutate, având întâietate dispozițiile aplicabile privind perioadele de păstrare a datelor.

7. În limitele resurselor disponibile, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 32 pentru a ajusta, în cazul în care se consideră că este oportun, cuantumurile menționate la alineatele (1), (2) și (3) din prezentul articol pentru a ține seama de ratele actuale ale inflației, de evoluțiile relevante din domeniul mutării solicitanților de protecție internațională și al beneficiarilor de protecție internațională dintr-un stat membru în altul, precum și de factorii care pot optimiza utilizarea stimulentului financiar reprezentat de cuantumurile respective.”

PARTEA A VII-A

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI DISPOZIȚII FINALE

Articolul 73

Abrogare

Regulamentul (UE) nr. 604/2013 se abrogă.

Trimiterile la regulamentul abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament.

Articolul 74

Măsuri tranzitorii

Atunci când o cerere a fost înregistrată după [*ziua următoare intrării în vigoare a prezentului regulament*], evenimentele care pot atrage responsabilitatea unui stat membru în temeiul prezentului regulament sunt luate în considerare, chiar dacă preced data respectivă.

Articolul 75

Intrare în vigoare și aplicabilitate

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament se aplică cererilor de protecție internațională înregistrate începând cu [prima zi a celei de-a treisprezecea luni de la data intrării în vigoare]. Statul membru responsabil cu examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate înainte de acea dată este determinat în conformitate cu criteriile prevăzute în Regulamentul nr. 604/2013.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European,	*Pentru Consiliu,*
Președintele	*Președintele*

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Titlul propunerii/inițiativei

Propunere de regulament privind gestionarea situațiilor legate de azil și migrație

1.2. Domeniul (domeniile) de politică vizate (*clusterul de programe*)

10 – Migrație

1.3. Propunerea/inițiativa se referă la:

☐ **o acțiune nouă**

☐ **o acțiune nouă întreprinsă ca urmare a unui proiect-pilot/a unei acțiuni pregătitoare**[61]

✓ **prelungirea unei acțiuni existente**

☐ **o fuziune sau o redirecționare a uneia sau a mai multor acțiuni către o altă/o nouă acțiune**

1.4. Motivele propunerii/inițiativei

1.4.1. Cerința (cerințele) care trebuie îndeplinită (îndeplinite) pe termen scurt sau lung, inclusiv un calendar detaliat pentru punerea în aplicare a inițiativei

În noul Pact privind migrația și azilul, Comisia anunță un nou început în ceea ce privește migrația. Prezenta propunere instituie un cadru comun pentru gestionarea situațiilor legate de azil și migrație la nivelul UE, ca o contribuție esențială la abordarea cuprinzătoare, și urmărește promovarea încrederii reciproce între statele membre, pe baza principiului general al solidarității și al distribuirii echitabile a răspunderii. Propunerea promovează un proces integrat de elaborare a politicilor în materie de migrație și azil, inclusiv necesitatea de a lua în considerare politicile din alte domenii relevante, acordând o atenție deosebită cooperării strânse și parteneriatelor reciproce cu țările terțe relevante. Propunerea recunoaște că o abordare cuprinzătoare înseamnă și o expresie mai puternică, mai durabilă și mai concretă a principiului solidarității și al distribuirii echitabile a răspunderii, care își găsește echilibrul într-un context mai larg, extinzând sfera acestui principiu dincolo de chestiunea referitoare la identificarea statului membru responsabil cu examinarea unei cereri de protecție internațională. Aceste principii ar trebui, prin urmare, să se aplice întregului proces de gestionare a situațiilor legate de migrație, de la combaterea migrației neregulamentare la deplasările neautorizate.

Propunerea raționalizează normele actuale prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 604/2013 și urmărește să asigure aplicarea corectă a normelor care vor limita deplasările neautorizate ale resortisanților țărilor terțe între statele membre. Aceste norme sunt completate de un nou mecanism de solidaritate pentru a aborda situațiile în care statele membre se confruntă cu o presiune exercitată de migrație. Această

[61] Astfel cum se menționează la articolul 58 alineatul (2) litera (a) sau (b) din Regulamentul financiar.

abordare prevede, de asemenea, includerea unui proces specific de solidaritate aplicat sosirilor în urma operațiunilor de căutare și salvare.

Un astfel de mecanism de solidaritate este susținut de stimulente financiare pentru statele membre care demonstrează solidaritate, ceea ce ar conduce, printre altele, la transferul solicitanților și al beneficiarilor de protecție internațională, precum și al migranților în situație neregulamentară. Se vor efectua plăți de stimulare mai mari pentru transferul minorilor neînsoțiți. Acest lucru ar schimba în mod semnificativ contextul financiar actual și ar trebui să se acorde sprijin pentru a se face față costurilor financiare legate de astfel de transferuri sub formă de finanțare care nu este legată de costuri, astfel cum este definită la articolul 125 din Regulamentul financiar.

Obiectiv specific: Consolidarea protecției și a solidarității

Activitate (activități) ABM/ABB vizată (vizate)

10 – Migrație

— Instituirea unui cadru comun care să sporească eficiența și eficacitatea abordării cuprinzătoare privind gestionarea situațiilor legate de azil și migrație, printr-un proces integrat de elaborare a politicilor și prin insuflarea unui sentiment de încredere reciprocă între statele membre

— Îmbunătățirea eficienței sistemului de determinare a statului membru responsabil cu examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-un stat membru de un resortisant al unei țări terțe sau de un apatrid

— Consolidarea solidarității și a distribuirii răspunderii între statele membre.

Propunerea are drept scop:

- să instituie un cadru comun care să contribuie la o abordare cuprinzătoare a gestionării situațiilor legate de azil și migrație, bazată pe principiul unui proces integrat de elaborare a politicilor și pe cel al solidarității și al distribuirii echitabile a răspunderii;
- să asigure distribuirea răspunderii prin intermediul unui nou mecanism de solidaritate, prin instituirea unui sistem de asigurare a solidarității pe o bază continuă, în condiții normale, și să sprijine statele membre prin măsuri eficiente (transfer sau preluarea sarcinii de returnare și alte contribuții menite să consolideze capacitatea statelor membre în domeniile azilului, primirii și returnării și în dimensiunea externă) de a gestiona situațiile legate de migrație în practică, în cazul în care se confruntă cu o presiune exercitată de migrație. Această abordare include, de asemenea, un proces specific de aplicare a solidarității în cazul sosirilor în urma operațiunilor de căutare și salvare;
- să consolideze capacitatea sistemului de a determina în mod eficient și efectiv un singur stat membru responsabil cu examinarea unei cereri de protecție internațională. În special, aceasta ar limita clauzele de încetare a responsabilității, precum și posibilitățile de transferare a responsabilității între statele membre din cauza acțiunilor solicitantului și ar scurta în mod semnificativ termenele de trimitere a cererilor și de primire a răspunsurilor, astfel încât să se asigure faptul că se va determina mai rapid statul membru responsabil și, prin urmare, solicitanții vor beneficia de un acces mai rapid la procedurile de acordare a protecției internaționale;

- să descurajeze abuzurile și să prevină deplasările neautorizate ale solicitanților pe teritoriul UE, în special prin includerea unor obligații clare ca solicitanții să depună cererea în statul membru al primei intrări și să rămână în statul membru desemnat ca responsabil. Acest lucru necesită, de asemenea, stabilirea unor consecințe procedurale și materiale proporționale în cazurile de nerespectare a obligațiilor care le revin.

Rezultatele și impactul preconizate

Statele membre și Uniunea Europeană în ansamblu vor beneficia de un regulament reformat privind gestionarea situațiilor legate de azil și migrație, care încorporează un set de principii directoare pentru gestionarea eficace a situațiilor legate de migrație printr-un cadru comun ce contribuie la punerea în aplicare a abordării cuprinzătoare, prin proceduri simplificate și prin asigurarea solidarității cu statele membre pentru a le sprijini în abordarea situațiilor de presiune exercitată de migrație. Statele membre ar putea beneficia în orice moment de măsuri voluntare de solidaritate.

Mijloacele bugetare stabilite în continuare în prezentul document acoperă contribuțiile estimate ale Uniunii, care vor servi drept stimulent pentru extinderea posibilităților de transfer. În același timp, contribuțiile Uniunii vor sprijini, de asemenea, mutările în urma determinării statului membru responsabil cu examinarea unei cereri de protecție internațională, precum și mutările de persoane transferate. Acest sprijin pentru punerea în aplicare corespunzătoare a sistemului va asigura solidaritate între statele membre, inclusiv în contextul persoanelor debarcate în urma operațiunilor de căutare și salvare. La rândul său, acest lucru ar fi benefic pentru solicitanții de protecție internațională, deoarece aceștia vor beneficia de un sistem mai eficient de determinare a statului membru responsabil și vor avea un acces mai rapid la procedura de examinare a unei cereri pe fond.

Costuri de transfer

În temeiul prezentei propuneri, statul membru în care sunt transferați solicitanții de azil, migranții în situație neregulamentară sau beneficiarii de protecție internațională are dreptul să primească din partea Uniunii o contribuție de 10 000 EUR pentru fiecare persoană transferată.

Atunci când persoana transferată este un minor neînsoțit, contribuția Uniunii va fi de 12 000 EUR. Contribuția mai mare este justificată de faptul că procedura ulterioară aplicabilă în cazul minorilor neînsoțiți în urma transferului ar fi mai complexă și, prin urmare, mai costisitoare.

Costuri de mutare

În temeiul prezentei propuneri, statul membru care efectuează mutarea în statul membru de transfer are dreptul să primească din partea Uniunii o contribuție de 500 EUR pentru fiecare persoană mutată.

În plus, costurile de mutare legate de procedurile normale de mutare (cererile de preluare și notificările de reprimire) vor fi, de asemenea, suportate de UE în temeiul prezentei propuneri, iar statul membru care efectuează mutarea în statul membru responsabil are dreptul să primească din partea Uniunii o contribuție de 500 EUR pentru fiecare persoană mutată.

1.4.2. Valoarea adăugată a intervenției Uniunii (aceasta poate rezulta din diferiți factori, de exemplu mai buna coordonare, securitatea juridică, o mai mare eficacitate sau complementaritate) În sensul prezentului punct, „valoarea adăugată a intervenției Uniunii" este valoarea ce rezultă din intervenția Uniunii care depășește valoarea ce ar fi fost obținută dacă ar fi acționat doar statele membre.

Motivele acțiunii la nivel european (*ex ante*)

Stabilirea unor criterii și mecanisme de determinare a statului membru responsabil cu examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de un resortisant al unei țări terțe sau de un apatrid nu poate fi realizată prin acțiuni individuale ale statelor membre, ci doar la nivelul Uniunii.

Valoarea adăugată pe care se preconizează că o va avea intervenția Uniunii (*ex post*)

Valoarea adăugată a prezentei propuneri este simplificarea și creșterea eficienței actualului Regulament Dublin și asigurarea unui mecanism de solidaritate care să se aplice în perioadele în care un stat membru se confruntă cu o presiune exercitată de migrație, în beneficiul acestuia, sau în cazul persoanelor debarcate în urma operațiunilor de căutare și salvare.

1.4.3. Învățăminte desprinse din experiențele anterioare similare

Criza din 2015 a evidențiat deficiențe structurale și lacune importante legate de elaborarea și de punerea în aplicare a politicii europene de azil și migrație, inclusiv a sistemului Dublin, care nu a fost conceput pentru a asigura o partajare sustenabilă a responsabilității în cadrul UE pentru solicitanții de protecție internațională. Concluziile Consiliului European din 28 iunie 2018 au solicitat o reformă a Regulamentului Dublin, pe baza unui echilibru între responsabilitate și solidaritate, ținând seama de persoanele debarcate în urma operațiunilor de căutare și salvare.

Evaluarea comandată de Comisie în 2016 a concluzionat că, deși un astfel de sistem este încă necesar la nivelul Uniunii, actualul sistem Dublin nu este satisfăcător, necesitând astfel modificări care vizează simplificarea și eficientizarea acestuia.

În plus, actualul sistem Dublin nu a fost conceput ca un instrument de solidaritate și de distribuire a răspunderii. Criza migrației a expus această deficiență, pentru remedierea căreia a fost inclus în propunere un mecanism de solidaritate.

1.4.4. Compatibilitatea și posibila sinergie cu alte instrumente corespunzătoare

Prezenta propunere este compatibilă cu Fondul pentru azil și migrație (FAM). FAM prevede deja posibilitatea de a muta solicitanți de protecție internațională în cadrul programului național al fiecărui stat membru, pe bază de voluntariat [articolul 17 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 471/2018]. Având în vedere extinderea domeniului de aplicare al transferurilor, prevăzută în prezenta propunere, ar trebui să se prevadă, de asemenea, costurile legate de transfer și de mutare.

În cazul în care creditele (cu o valoare prevăzută de 1 113 500 000 EUR pentru perioada 2022-2027) nu vor fi utilizate integral pentru a face față necesităților preconizate legate de implementarea noului sistem, cuantumurile rămase vor fi redistribuite pentru alte acțiuni din cadrul FAM. În cazul în care necesitățile de implementare a unui nou sistem ar depăși estimările (și anume, vor trebui transferați și mutați mai mulți solicitanți de azil), ar trebui solicitate resurse suplimentare.

1.5. Durata și impactul financiar ale propunerii/inițiativei

☐ **durată limitată**

☐ în vigoare din [ZZ/LL]AAAA până la [ZZ/LL]AAAA

☐ Impactul financiar din AAAA până în AAAA pentru creditele de angajament și din AAAA până în AAAA pentru creditele de plată.

✓ **durată nelimitată**

Punere în aplicare cu o perioadă de creștere în intensitate din 2022 până în 2027,

urmată de o perioadă de funcționare la capacitate maximă.

1.6. Modul (modurile) de gestiune preconizat(e)[62]

✓ **Gestiune directă** asigurată de Comisie

☐ prin intermediul departamentelor sale, inclusiv al personalului din delegațiile Uniunii;

☐ prin intermediul agențiilor executive

✓ **Gestiune partajată** cu statele membre

✓ **Gestiune indirectă** cu delegarea sarcinilor de execuție bugetară:

☐ țărilor terțe sau organismelor pe care le-au desemnat acestea;

✓ organizațiilor internaționale și agențiilor acestora (a se preciza);

☐ BEI și Fondului european de investiții;

☐ organismelor menționate la articolele 70 și 71 din Regulamentul financiar;

☐ organismelor de drept public;

✓ organismelor de drept privat cu misiune de serviciu public, cu condiția să prezinte garanții financiare adecvate;

✓ organismelor de drept privat dintr-un stat membru care sunt responsabile cu punerea în aplicare a unui parteneriat public-privat și care prezintă garanții financiare adecvate;

☐ persoanelor cărora li se încredințează executarea unor acțiuni specifice în cadrul PESC, în temeiul titlului V din TUE, și care sunt identificate în actul de bază relevant.

Dacă se indică mai multe moduri de gestiune, a se furniza detalii suplimentare în secțiunea „Observații”.

Observații

Transferul și mutările vor fi puse în aplicare în cadrul facilității tematice a FAM, în principal prin **gestiune directă** (sau prin **gestiune indirectă** în cazul în care organismul care implementează acțiunea este evaluat în cadrul pilonului). Cu toate acestea, în funcție de situație, poate fi mai potrivit să se furnizeze contribuțiile Uniunii prin gestiune partajată, prin suplimentarea programelor naționale.

[62] Explicații detaliate privind modurile de gestiune, precum și trimiterile la Regulamentul financiar sunt disponibile pe site-ul BudgWeb: https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx

2. MĂSURI DE GESTIUNE

2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare

A se preciza frecvența și condițiile aferente monitorizării și raportării.

Finanțarea pusă în aplicare în cadrul **gestiunii directe și indirecte** va fi executată în cadrul facilității tematice a FAM, care se încadrează, de asemenea, în mecanismul general de monitorizare și evaluare a FAM. Vor fi instituite modele și norme raționalizate pentru a se colecta indicatori de la beneficiarii acordurilor de grant și de contribuție în același ritm ca în cazul gestiunii partajate, în scopul de a se asigura divulgarea de date comparabile.

În cazul în care contribuția Uniunii va fi pusă la dispoziție prin **gestiune partajată** se aplică următoarele norme:

Finanțarea pusă în aplicare de statele membre în cadrul gestiunii partajate va respecta normele stabilite în Regulamentul privind dispozițiile comune [COM(2018) 375], denumit în continuare propunerea de RDC, în Regulamentul 2018/2016 (Regulamentul financiar) și în Regulamentul privind Fondul pentru azil și migrație [COM(2018) 471], denumit în continuare propunerea privind FAM.

În concordanță cu propunerea de RDC, fiecare stat membru va institui un sistem de gestionare și control pentru programul său și va asigura calitatea și fiabilitatea sistemului de monitorizare. Prin urmare, în cazul gestiunii partajate, există un cadru coerent și eficient pentru procedurile de raportare, monitorizare și evaluare. Statele membre au obligația să înființeze un comitet de monitorizare, la care poate participa și Comisia cu rol consultativ. Statele membre pot decide să instituie un comitet de monitorizare unic pentru a acoperi mai multe programe. Comitetele de monitorizare vor analiza toate aspectele care afectează progresele înregistrate în cadrul programului în vederea atingerii obiectivelor acestuia.

În ceea ce privește fondurile pentru afaceri interne, statele membre vor prezenta Comisiei un raport anual de performanță privind punerea în aplicare a programului și progresele înregistrate în ceea ce privește atingerea obiectivelor de etapă și a țintelor. Raportul ar trebui să abordeze, de asemenea, problemele care afectează performanța programului și să descrie măsurile luate pentru a le soluționa.

2.2. Sistemul (sistemele) de gestiune și de control

2.2.1. Justificarea modului (modurilor) de gestiune, a mecanismului (mecanismelor) de punere în aplicare a finanțării, a modalităților de plată și a strategiei de control propuse

Conform propunerii privind FAM, 60 % din pachetul FAM este rezervat pentru programele statelor membre. Restul de 40 % din pachetul financiar va fi gestionat prin intermediul unei facilități tematice. Obiectivul introducerii facilității tematice este de a găsi un echilibru între previzibilitatea alocării multianuale a finanțării programelor statelor membre și flexibilitatea necesară unei alocări periodice de fonduri pentru acțiunile cu un nivel ridicat de valoare adăugată pentru Uniune, pe baza unui ciclu de programare de doi ani. Facilitatea tematică va fi utilizată pentru relocare și mutări.

Strategia de control se va baza pe Regulamentul financiar și pe propunerea de RDC.

Pentru partea pusă în aplicare prin **gestiune directă și indirectă** în cadrul facilității tematice, sistemul de gestionare și control se va baza pe experiența dobândită în perioada 2014-2020 atât în cadrul acțiunilor Uniunii, cât și al asistenței de urgență. Se va institui un sistem simplificat care să permită o prelucrare rapidă a cererilor de finanțare, reducându-se în același timp riscul de erori: solicitanții eligibili vor avea acces numai la statele membre și la organizațiile internaționale, finanțarea se va baza pe opțiuni simplificate în materie de costuri, vor fi elaborate modele standard pentru cererile de finanțare, pentru acordurile de grant/de contribuție și pentru raportare, iar un comitet permanent de evaluare va examina cererile imediat ce vor fi primite.

În cazul în care contribuția Uniunii va fi pusă la dispoziție prin **gestiune partajată** se aplică următoarele norme:

Statele membre vor primi o contribuție suplimentară pentru fiecare persoană din categoriile care fac obiectul prezentului regulament.

Cuantumurile corespunzătoare vor fi alocate statelor membre prin modificarea programului lor. Aceste programe sunt gestionate în cadrul gestiunii partajate, în concordanță cu articolul 63 din Regulamentul financiar, cu propunerea de RDC și cu propunerea privind FAM.

Modalitățile de plată pentru gestiunea partajată sunt stabilite în propunerea de RDC. Propunerea de RDC prevede o prefinanțare anuală, urmată de cel mult patru plăți intermediare pentru fiecare program și pentru fiecare an, pe baza cererilor de plată trimise de statele membre în cursul exercițiului financiar. În conformitate cu propunerea de RDC, prefinanțarea este lichidată în ultimul exercițiu financiar al programelor.

În ceea ce privește partea pusă în aplicare prin gestiune partajată, propunerea de RDC se bazează pe strategia de gestiune și control existentă pentru perioada de programare 2014-2020, dar introduce unele măsuri care vizează simplificarea punerii în aplicare și reducerea, atât la nivelul beneficiarilor, cât și la nivelul statelor membre, a sarcinii pe care o presupune controlul. Printre elementele noi se numără:

— eliminarea procedurii de desemnare pentru autoritățile responsabile cu programele;

— verificări ale gestiunii (administrative și la fața locului) care trebuie să fie efectuate de către autoritatea de management în funcție de riscuri (comparativ cu perioada de programare 2014-2020, în care verificările administrative erau impuse în 100 % din cazuri);

— autoritățile de management pot aplica, în anumite condiții, mecanisme de control proporționale, în concordanță cu procedurile naționale;

— condițiile pentru evitarea auditurilor multiple având ca obiect aceeași operațiune/aceleași cheltuieli.

Autoritățile programului vor prezenta Comisiei cereri de plăți intermediare pe baza cheltuielilor suportate de beneficiari. Pentru a atenua riscul de rambursare a cheltuielilor neeligibile, RDC stabilește un plafon de 90 % pentru plățile intermediare efectuate de Comisie, având în vedere faptul că până în acest moment nu s-a efectuat decât o parte din controalele naționale. Comisia va plăti soldul restant în urma exercițiului anual de verificare a conturilor, după primirea pachetului de asigurare din partea autorităților responsabile cu programele. Pachetul de asigurare include conturile, declarația de gestiune și opiniile autorității de audit cu privire la

conturi, la sistemul de gestionare și control, precum și la legalitatea și regularitatea cheltuielilor declarate în conturi. Acest pachet de asigurare va fi utilizat de Comisie pentru a stabili suma cu care se va contribui din fond într-un an contabil.

Orice neregulă constatată de Comisie sau Curtea de Conturi Europeană după transmiterea pachetului de asigurare anual poate duce la o corecție financiară netă.

2.2.2. Informații privind riscurile identificate și sistemul(sistemele) de control intern instituit(e) pentru atenuarea lor

RISCURI

În ultimii ani, DG HOME nu s-a confruntat cu riscuri majore de erori în programele sale de cheltuieli.

Pentru transferul și mutările sprijinite prin **gestiune directă/indirectă**, se estimează că riscul de erori va fi mai scăzut decât în cadrul acțiunilor actuale ale Uniunii și al asistenței de urgență (în prezent, aproximativ 3 % din rata erorilor reziduale). Într-adevăr, mulți dintre factorii de risc nu vor exista la finanțarea transferului și a mutărilor: solicitanții eligibili vor avea acces numai la statele membre și la organizațiile internaționale, finanțarea se va baza exclusiv pe opțiuni simplificate în materie de costuri și vor fi elaborate modele standardizate pentru a simplifica atât depunerea cererilor, cât și raportarea. În plus, asigurarea cu privire la realitatea transferurilor și a mutărilor este ridicată grație mecanismelor existente de monitorizare operațională.

Pentru sprijinul acordat prin **gestiune partajată**:

Sistemul de gestionare și control respectă cerințele generale stabilite în propunerea de RDC și cerințele Regulamentului financiar.

În ceea ce privește contribuția financiară pentru transfer și mutări, statele membre le pot include în cererile de plată adresate Comisiei numai cu condiția ca persoana cu privire la care se solicită contribuția să fi fost efectiv mutată. Statele membre sunt obligate să efectueze controale și audituri pentru a verifica dacă au fost îndeplinite condițiile pentru a solicita contribuția din partea Comisiei. În plus, statele membre sunt obligate să păstreze documentele justificative corespunzătoare pentru perioada de timp stabilită în propunerea de RDC.

Programarea multianuală, combinată cu închiderea anuală a conturilor pe baza plăților efectuate de autoritatea responsabilă, face ca perioadele de eligibilitate să corespundă cu cele aferente conturilor anuale ale Comisiei.

SISTEMUL DE CONTROL INTERN – CONTROALE DE ATENUARE

Prima strategie antifraudă a DG HOME a fost adoptată în 2013. Actuala strategie antifraudă a fost actualizată în februarie 2018 și va fi valabilă până la încheierea actualului CFM. Având în vedere CFM 2021-2027 și noua strategie antifraudă a Comisiei adoptată în 2019, DG HOME lucrează în prezent la actualizarea strategiei sale antifraudă. Scopul noii strategii a DG HOME va fi acela de a se adapta la evoluția situației și de a consolida în continuare activitățile antifraudă ale direcției generale. Noua strategie antifraudă a DG HOME va fi adoptată până în 2021, cel târziu.

De asemenea, DG HOME a elaborat în 2016 o strategie de control pentru asistența de urgență, care va sta la baza stabilirii strategiei de control pentru partea privind gestiunea directă/indirectă.

În plus, pentru **gestiunea partajată**, în noiembrie 2015, DG HOME a adoptat o strategie de audit pentru partea de gestiune partajată a Fondului pentru azil, migrație și integrare (FAMI) și a Fondului pentru securitate internă (FSI). O strategie de control pentru gestiunea partajată a FAMI/FSI este în curs de elaborare de către DG HOME. Această strategie va include toate controalele necesare pentru gestionarea programelor naționale finanțate din FAMI și FSI.

2.2.3. Estimarea și justificarea raportului cost-eficacitate al controalelor (raportul dintre costurile controalelor și valoarea fondurilor aferente gestionate) și evaluarea nivelurilor preconizate ale riscurilor de eroare (la plată și la închidere)

Costuri de control neglijabile și risc de eroare foarte scăzut.

Se estimează menținerea la același nivel ca în perioada curentă a costurilor de control.

În ceea ce privește **gestiunea directă/indirectă**, se preconizează că, datorită procedurilor standardizate de aplicare, evaluare și raportare, datorită costurilor simplificate și limitărilor semnificative pentru solicitanții eligibili, costurile de control vor fi mai mici decât în cazul acțiunilor Uniunii.

În ceea ce privește **gestiunea partajată**, datorită introducerii, în propunerea de RDC, a abordării bazate pe risc pentru gestionare și control, este posibilă reducerea costurilor de control pentru statele membre. Pentru actualul ciclu de programare (2014-2020), din 2017, costul cumulativ al controalelor efectuate de statele membre este estimat la aproximativ 5 % din suma totală a plăților solicitate de statele membre pentru anul 2017.

2.3. Măsuri de prevenire a fraudei și a neregulilor

A se preciza măsurile de prevenire și de protecție existente sau preconizate, de exemplu din strategia antifraudă.

Se aplică strategia antifraudă a DG HOME, menționată la punctul 2.2.2.

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

3.1. Rubrica din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli propuse

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linie bugetară	Tip de cheltuieli	Contribuție			
	Rubrica 4: Gestionarea migrației și frontierelor Capitolul 10: Migrația	Dif./Nedif.[63]	din partea țărilor AELS[64]	din partea țărilor candidate[65]	din țări terțe	în sensul articolului [21 alineatul (2) litera (b)] din Regulamentul financiar
4	10 02 01 – Fondul pentru azil și migrație	Dif.	NU	NU	DA[66]	NU
4	10 01 01 – Cheltuieli de sprijin pentru „Fondul pentru azil și migrație”	Nedif.	NU	NU	DA	NU
4	XX 01 01 01 (la sediu și în reprezentanțele Comisiei)	Nedif.	NU	NU	NU	NU
4	XX 01 01 02 (la sediu și în reprezentanțele Comisiei)	Nedif.	NU	NU	NU	NU
4	XX 01 01 02 (la sediu și în reprezentanțele Comisiei)	Nedif.	NU	NU	NU	NU

63 Dif. = credite diferențiate / Nedif. = credite nediferențiate.

64 AELS: Asociația Europeană a Liberului Schimb.

65 Țările candidate și, după caz, candidații potențiali din Balcanii de Vest.

66 Posibile contribuții voluntare din partea țărilor asociate spațiului Schengen dacă acestea vor participa la noul sistem Dublin.

3.2. Impactul estimat asupra cheltuielilor

3.2.1. Rezumatul impactului estimat asupra cheltuielilor

Milioane EUR (cu trei zecimale)

Poziția din cadrul financiar multianual	**4**	Gestionarea migrației și frontierelor

			2021	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	***După 2027***	**TOTAL**
Credite operaționale (repartizate în funcție de liniile bugetare menționate la punctul 3.1)	Angajamente	(1)		87,800	120,100	225,500	226,300	226,300	227,500		1 113,500
	Plăți	(2)		70,240	113,640	204,420	226,140	226,300	227,260	45,500	1 113,500
Credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul programului[67]	Angajamente = Plăți	(3)									
TOTAL credite pentru pachetul financiar al programului	Angajamente	=1+3		87,800	120,100	225,500	226,300	226,300	227,500		1 113,500
	Plăți	=2+3		70,240	113,640	204,420	226,140	226,300	227,260	45,500	1 113,500

[67] Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

Poziția din cadrul financiar multianual	7	Administrația publică europeană

Această secțiune ar trebui completată utilizând „datele bugetare cu caracter administrativ” care trebuie introduse mai întâi în anexa la fișa financiară legislativă, încărcată în DECIDE pentru consultarea interservicii.

Milioane EUR (cu trei zecimale)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	*După 2027*	TOTAL
Resurse umane			1,815	1,815	1,815	1,815	1,815	1,815		10,890
Alte cheltuieli administrative			0,120	0,120	0,120	0,120	0,120	0,120		0,720
TOTAL credite în cadrul RUBRICII 7 din cadrul financiar multianual	(Total angajamente = Total plăți)		1,935	1,935	1,935	1,935	1,935	1,935	-	11,610

Milioane EUR (cu trei zecimale)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	*După 2027*	TOTAL
TOTAL credite pentru toate RUBRICILE cadrului financiar multianual	Angajamente		89,735	122,035	227,435	228,235	228,235	229,435		1 125,110
	Plăți		72,175	115,575	206,355	228,075	228,235	229,195	45,500	1 125,110

3.2.2. Rezumatul impactului estimat asupra creditelor cu caracter administrativ

☐ Propunerea/inițiativa nu necesită utilizarea de credite cu caracter administrativ

☑ Propunerea/inițiativa necesită utilizarea de credite cu caracter administrativ, conform explicațiilor de mai jos:

Milioane EUR (cu trei zecimale)

Ani	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	TOTAL
RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual								
Resurse umane		1,815	1,815	1,815	1,815	1,815	1,815	10,890
Alte cheltuieli administrative		0,120	0,120	0,120	0,120	0,120	0,120	0,720
Subtotal RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual		1,935	1,935	1,935	1,935	1,935	1,935	11,610

În afara RUBRICII 7[68] din cadrul financiar multianual								
Resurse umane								
Alte cheltuieli de natură administrativă								
Subtotal în afara RUBRICII 7 din cadrul financiar multianual								

TOTAL		1,935	1,935	1,935	1,935	1,935	1,935	11,610

Necesarul de credite pentru resursele umane și pentru alte cheltuieli cu caracter administrativ va fi acoperit de creditele direcției generale (DG) respective care sunt deja alocate pentru gestionarea acțiunii și/sau au fost redistribuite intern în cadrul DG-ului respectiv, completate, după caz, cu resurse suplimentare care ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii anuale de alocare și ținând seama de constrângerile bugetare.

[68] Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

3.2.2.1. Cerințe estimate în materie de resurse umane

☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de resurse umane.

☑ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de resurse umane, conform explicațiilor de mai jos:

Estimare exprimată în unități de echivalent normă întreagă

Ani		**2021**	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**
• Posturi din schema de personal (funcționari și agenți temporari)								
la sediu și în reprezentanțele Comisiei		11	11	11	11	11	11	11
Delegații								
Cercetare								
• Personal extern (în unități de echivalent normă întreagă: ENI) - AC, AL, END, INT și JPD [69] Rubrica 7								
Finanțare în cadrul RUBRICII 7 din cadrul financiar multianual	- la sediu	2	2	2	2	2	2	2
	- în delegații							
Finanțare din pachetul financiar al programului[70]	- la sediu							
	- în delegații							
Cercetare								
Alte linii bugetare (a se preciza)								
TOTAL		**13**	**13**	**13**	**13**	**13**	**13**	**13**

Necesarul de resurse umane va fi asigurat din efectivele de personal ale DG-ului în cauză alocate deja pentru gestionarea acțiunii și/sau redistribuite intern în cadrul DG-ului, completate, după caz, cu resurse suplimentare ce ar putea fi acordate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii anuale de alocare și ținând seama de constrângerile bugetare.

.

Descrierea sarcinilor care trebuie efectuate:

Funcționari și agenți temporari	Sprijinirea, prelucrarea și monitorizarea activităților legate de punerea în aplicare a prezentei propuneri, în principal în ceea ce privește mecanismul de solidaritate și cadrul juridic necesar pentru punerea în aplicare a acestuia. 9 ENI (7 AD, 1 CA și 1 END) se atribuie unității de politică relevante și 4 ENI (2 AD și 2 AST) unității relevante de gestionare a fondurilor.
Agenți externi	Sprijinirea, prelucrarea și monitorizarea activităților legate de punerea în aplicare a prezentei propuneri, în special în ceea ce privește aplicarea propunerii în legătură cu determinarea responsabilității statelor membre de a examina cererile de protecție internațională.

[69] AC= agent contractual; AL = agent local; END = expert național detașat; INT = personal pus la dispoziție de agenți de muncă temporară; JPD = expert tânăr în delegații.

[70] Subplafonul pentru personal extern acoperit din creditele operaționale (fostele linii „BA”).

3.2.3. Contribuții ale terților[71]

Propunerea/inițiativa:

✓ nu prevede cofinanțare din partea unor terți

☐ prevede cofinanțare din partea unor terți, estimate mai jos:

Credite în milioane EUR (cu trei zecimale)

Ani	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	TOTAL
Se precizează organismul de cofinanțare		p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	
TOTAL credite cofinanțate		p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	

3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

✓ Propunerea/inițiativa nu are impact financiar asupra veniturilor.

☐ Propunerea/inițiativa are următorul impact financiar:

☐ asupra resurselor proprii

☐ asupra altor venituri

vă rugăm să precizați dacă veniturile sunt alocate unor linii de cheltuieli ☐

Milioane EUR (cu trei zecimale)

Linia bugetară de venituri:	Impactul propunerii/inițiativei[72]						
	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
Articolul …….							

Pentru veniturile alocate, a se preciza linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate).

Alte observații (de exemplu, metoda/formula utilizată pentru calcularea impactului asupra veniturilor sau orice alte informații).

[71] Posibile contribuții din partea țărilor asociate spațiului Schengen dacă acestea vor participa la noul sistem Dublin.

[72] În ceea ce privește resursele proprii tradiționale (taxe vamale, cotizații pentru zahăr), sumele indicate trebuie să fie sume nete, și anume sumele brute după deducerea unei cote de 20 % pentru costurile de colectare.